

Edita:
Edicions Terra
Nostra, S.A.
C/. València, 244.
Tels. 215 27 39
215 27 84

Any VII N.º 346

Setmana de l'11 al 17
de maig del 1986

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 75 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSA

*"Crist és al cel, però
també està amb
nosaltres, i nosaltres,
encara que visquem ara
a la terra, ja estem amb
ell... Va baixar del cel per
misericòrdia, però no hi
va pujar tot sol, perquè
nosaltres pujàrem amb
ell per la gràcia."*

Sant Agustí

**Festa grossa a
Torelló amb
l'ordenació
sacerdotal de
Joan Costa.**

Pàg. 9

**El de Tarragona,
un seminari
tridentí.**

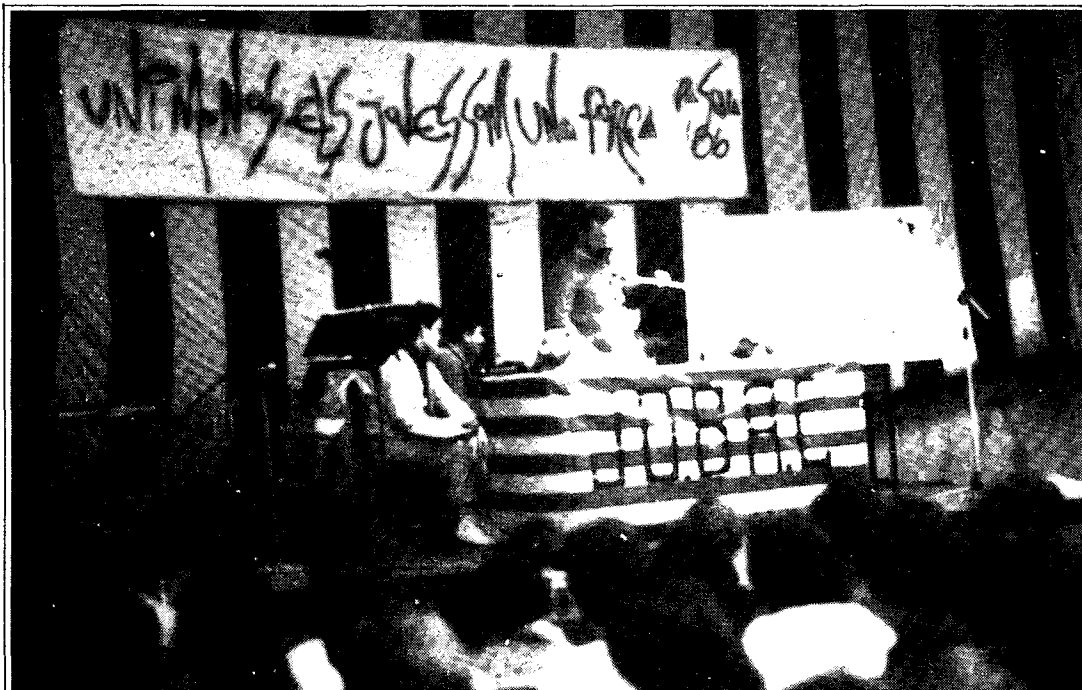
Pàg. 10

**Entrevista amb
mossèn
Serinanell,
astrònom i
metereòleg.**

Pàg. 21

**El Síndic de
Greuges
constata que la
crisi colpeja els
sectors més
febles.**

Centrals

Un miler de joves en una trobada de la JOBAC.

"Unim-nos, els joves som una força"

BARCELONA.— El diumenge 4 de Maig, un miler de joves procedents de Barcelona i de les comarques properes, que treballen contra l'atur, per la Pau i els Drets Humans, a universitats, instituts, dintre de les associacions dels barris i pobles; s'aplegaren a les Llars Mundet per posar en comú les accions que estan realitzant.

Aquesta trobada la va convocar el moviment J.O.B.A.C. (Joves Cristians de Barris Obrers i Ambients Populars); que durant aquest any està treballant la campanya: "Unim-nos, els joves som una força". Una campanya que pretén establir unes relacions transformadores del ambient i també una presa de consciència de les mancances que hi ha en les relacions, tot això es fa amb la convicció que és possible assolir l'home nou i el món nou.

Això va quedar reflectit en el manifest que es féu públic dins de l'acte central de la trobada.

Que la J.O.B.A.C. educa per l'acció va quedar reflectit a la tarda, quan diferents grups van presentar una mostra del seu repertori escènic i musical.

La trobada va deixar ben clar que l'eslògan d'aquest any ha estat un encert: "Unim-nos, els joves som una força".

**L'Església els dedica
una diada**

**Evangelitzar
avui passa pels
mitjans de
comunicació
social**

Aquest diumenge l'Església celebra la Jornada dels Mitjans de Comunicació Social com un reconeixement explícit de la gran importància que els moderns sistemes de vehicular opinió i informació tenen en el món actual.

Algú arribà a dir, no sense raó, que si Jesús hagués viscut en la nostra època hauria fet un gran ús dels mitjans de comunicació. Ell que usà la paraula com a eina més directa i viva per fer arribar al poble el seu missatge de salvació. D'ací ve que, avui i ací, l'evangelització passi per exemple a través de mitjans escrits com CATALUNYA CRISTIANA, la ràdio i la televisió.

A les pàgines 3 i 4 publiquem un ben documentat treball d'Antonio Díaz Tortajada, titulat "Mitjans de comunicació social, impacte sobre l'opinió pública" que pot ajudar a fer conèixer millor l'abast d'uns mitjans que d'alguna manera han ajudat a definir la societat del segle XX.

**A la parròquia de la Verge de
Gràcia i Sant Josep**

Jaume Valero i Duran, rep l'orde diaconal

BARCELONA.— El proppassat diumenge, dia 4, a la parròquia de la Verge de Gràcia i Sant Josep (Josepets) fou ordenat diaca en Jaume Valero i Duran, de 63 anys, casat, pare de set fills, i que exercirà el seu ministeri entre els malalts de la parròquia i de l'arxiprestat. Jaume Valero és el dissetè diaca ordenat a l'arquebisbat.

Conferí l'ordenació i celebrà l'Eucaristia el senyor bisbe auxiliar de Barcelona monsenyor Ramon Daumal, amb qui concelebraren el vicari episcopal de la zona, Mn. Joan Alemany, el rector de la parròquia Mn. Joaquim Mª Martínez Roura, i els altres rectors de l'arxiprestat de Gràcia.

Felicitem al nou diaca permanent, i preguem Déu pel bon èxit en l'exercici del seu ministeri.

AFINANT

La celebració de les nostres festes

JOAN E. JARQUE I JUTGLAR

Una de les lliçons, entre altres, que ens dona el pelegrinatge a Terra Santa és el de constatar com els musulmans, els jueus i els cristians —i encara aquests amb els seus diferents ritus— celebren amb tossuderia les seves festes en els dies que s'escauen, sense amoinar-se gaire de si "pels altres" és dia d'oci o de negoci, com dirien els romans.

Es clar que en el nostre "occident", que es vanta d'haver inventat la "tolerància" tot està més reglamentat. Però em sembla que fariem bé d'aprendre de l'"orient" l'art civil de la convivència de les diferents manifestacions de l'esperit religiós. Aquests dies de finals d'abril, en els quals els jueus i els cristians ortodoxes celebraven la Pasqua, pels carrers de Jerusalem "convivien" via-crucis catòlics amb processons de rams gregues, jueus habillats pel Sèder i musulmans prosternant-se per la pregària corànica.

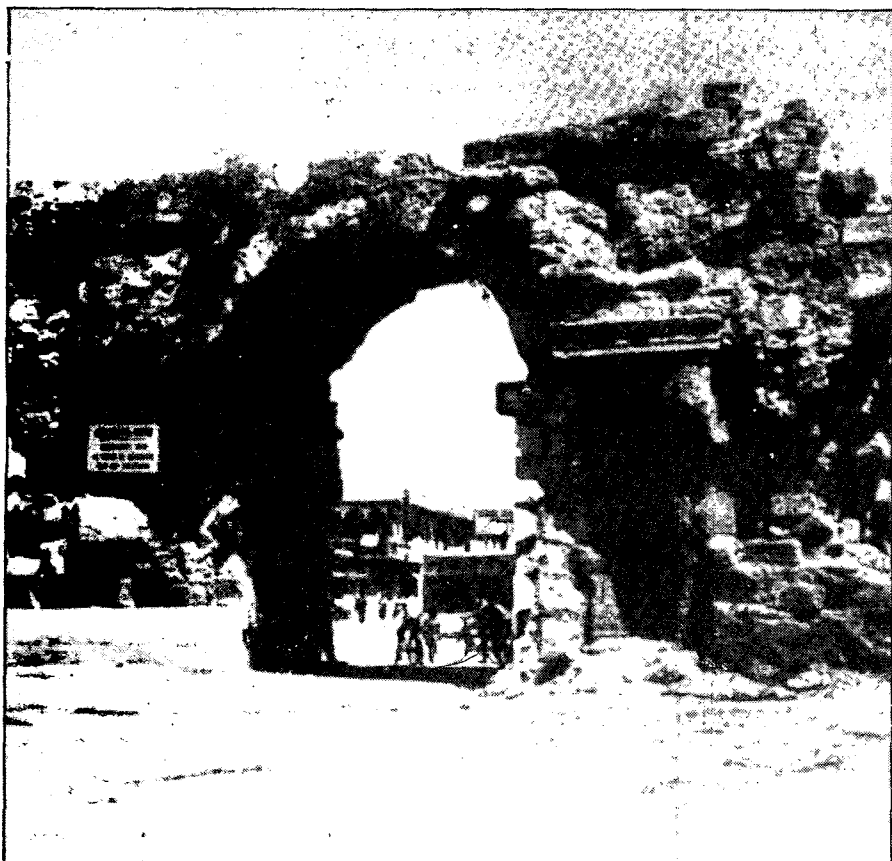
Tant ens costaria, als cristians de casa nostra de fer-ho, i als ateu, agnòstics o no practicants d'acceptar-ho, de celebrar les nostres festes el dia que "toca" ni que no fos festa "oficial"?

RUTA DE SANT PAU

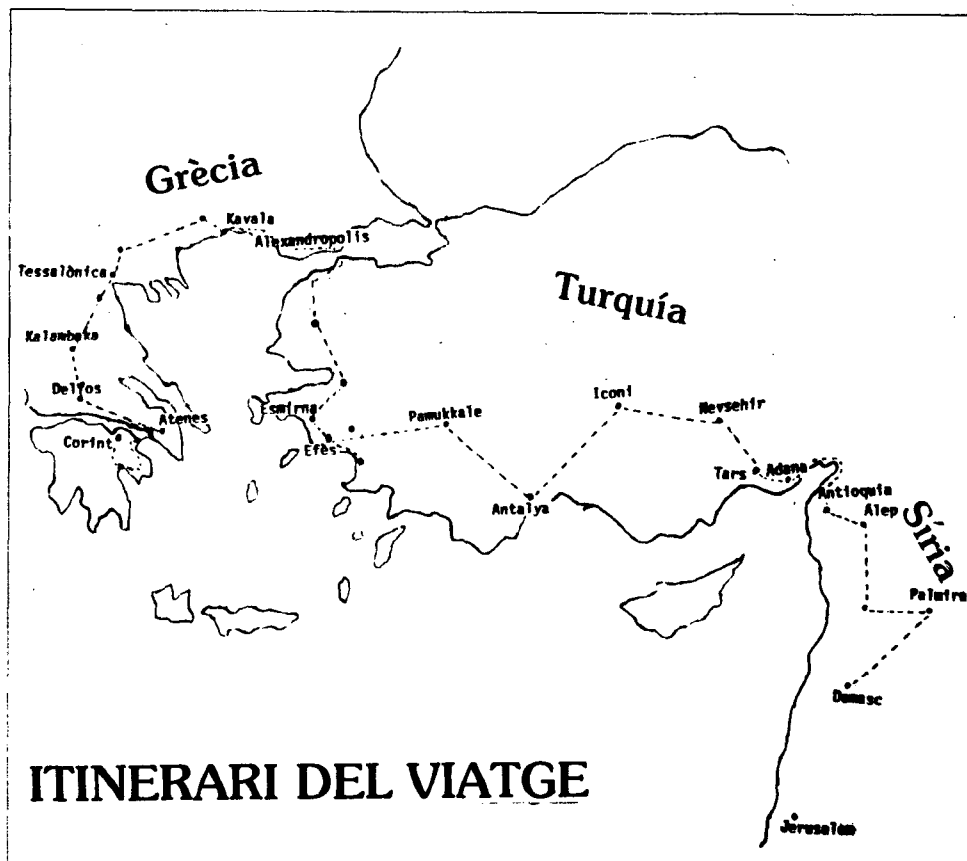
Visitant Síria, Turquia i Grècia del 12 al 31 d'agost 1986

DAMASC • PALMIRA • ALEP • ANTIOQUIA • ADANA • TARS • NEVSEHIR • ICONI • ANTALYA • PAMUKKALE
EFÈS • AYVALIK • ALEXANDRÓPOLIS • TESSALÒNICA • KALAMBAKA • DELFOS • ATENES

amb la direcció bíblico-cultural a càrrec de Mn. Joan Aragonès, membre de
l'ASSOCIACIÓ BÍBLICA DE CATALUNYA

TARS: Porta de Sant Pau

ITINERARI DEL VIATGE

Com diu el seu títol, aquest viatge, vol ser una visita a les terres evangelitzades per Sant Pau en els seus tres viatges missioners, a més del lloc de la seva conversió, Damasc. No intentem, doncs, fer simplement turisme, sinó acostar-nos a l'Apòstol i sobretot al seu "Evangeli". Per això farem constants referències a les seves cartes, així com també a la situació històrico-cultural del seu temps.

VULL REBRE MÉS INFORMACIÓ DEL VIATGE “RUTA DE SANT PAU”

nom i cognoms
adreça
població

Envieu-ho a Catalunya Cristiana, València 244, 2n.- 08007 - Barcelona
Podeu també adreçar-vos a la Srta. Maria Figueras - Tel.: 215 28 05 .: 215 27 39

Preu: 212.500,- Ptes. Aquest import comprèn: Bitllet d'avió anada i tornada Barcelona-Damasc i Atenes-Barcelona.
Autocar de gran turisme amb aire condicionat en tot el viatge.
Estada en hotels de gran categoria.
Despeses d'aeroport.
Despeses del visat per Síria.
Pensió completa durant tot el recorregut.
Un guia de parla espanyola per tot el viatge i diferent segons el país.
Visites incloses en l'itinerari.
Assegurança per tots el pelegrins.

PROPER S VIATGES DE CATALUNYA CRISTIANA

MES D'OCTUBRE - L'ÍNDIA
MES DE NOVEMBRE - TERRA SANTA

Catalunya Cristiana

Edició: 1988
Edicions TNSA
C/ València, 244
08007 Barcelona
Tel. 215 27 39
215 27 84
Fax: 215 27 84
A. V. N. 111
Semana del 11 al 17
de maig del 1988
Directors:
Joan E. Jarque i Jutglar
Pau E. Jarque i Jutglar
Preu: 75 Ptes.

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSA

"Crist és al cel, però
també està amb
nosaltres, i nosaltres,
encara que vivim ara
a la terra, ja estem amb
ell... Va baixar del cel per
misericòrdia, però no hi
va pujar tot sol, perquè
nosaltres pujarem amb
ell per la gràcia."

Sant Agustí

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Joan E. Jarque i Jutglar
Sots-director: Francesc Malsosa i Riera
Edita: Edicions Terra Nostra, S.A.
Gerent: Jaume Roig i Torrentgenerós
Disseny: Josep Samper i Aledo

Redacció, administració, publicitat i fotocomposició:
C./ València, 244, 2on. Tels: 215/27 39 - 28 05 - 27 84
08007 Barcelona

Impressora: Publiograf, S.A.L. Consell de Cent, 224,
Barcelona. D.L.B. 14.387/79

Subscripcions anuals:

Catalunya: 3.900 ptes., resta de l'Estat espanyol,
Andorra, Gibraltar i Portugal: 4.400 ptes.
Europa: 7.400 ptes. Àfrica, Àsia i Filipines: 9.900 ptes.
Amèrica: 9.150 ptes. Oceania: 12.400 ptes.

EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada
per O.J.D.

Els mitjans de comunicació són vitals per a l'Església

Des del Concili Vaticà II, que hi va dedicar el seu primer document, l'"Inter mirifica", ningú no pot posar en dubte la importància que tenen per a l'Església els mitjans de comunicació social. Importància que, com molt bé especifica la Instrucció pastoral "Communio et progressio" redactada per mandat del mateix Concili, s'adreça tant a "l'evangelització" d'aquesta realitat nova que és el món de la comunicació moderna com a la "utilització" adequada d'aquests mitjans per a les finalitats essencials de l'Església: la cura pastoral i l'evangelització de tots els homes i de tot allò que és humà.

Els dos aspectes són vitals per a l'Església. No sols la "geografia" ofereix nous camps de missió per anunciar-hi l'Evangeli, també les realitats socials obren cada dia nous espais de l'activitat humana que també han de ser il·luminats pel missatge salvador. Els que hem dit que sí a la invitació de Jesucrist, "aneu per tot el món i prediqueu l'Evangeli", mai no podem dir que ja hem acabat la feina. Però n'hi ha que gairebé ni les hem començat. Concretant-nos a Catalunya, ¿què fem els cristians per evangelitzar aquest món complex, tecnificat i poderós que és l'àmplia xarxa d'homes, empreses, lleis, teories, capitals i mitjans tècnics que configuren i mouen una de les realitats indiscutiblement més influents del nostre món?

Precisament aquesta setmana, el cardenal de Barcelona dedica la seva glossa dominical als moviments d'apostolat especialitzats, és a dir, a aquells moviments que "accepten com l'àmbit de la seva acció missionera el món en el qual es desenvolupa la seva vida". Ara bé, ¿on és el moviment apostòlic que es dedica a evangelitzar els nostres periodistes? Que els ajudi a descobrir, com Cardijn ho va fer amb els joves obrers, que "ells també són fills de Déu" i que en la seva professió, nobilessima, es troba el "medi Diví" en el qual hi deuen desenvolupar llur vocació d'homes i de cristians, donant la glòria a Déu i servint els germans, en el terreny tant conflictiu i apassionant, de la informació, de la difusió de les idees i de la formació de l'opinió pública.

Entre nosaltres acaba tot just de néixer un primer nucli de periodistes catòlics, la UCIP-C; tant de bo que arrel·li i que es nodreixi d'homes i dones amb esperit apostòlic que, perquè no?, amb els mateixos grans principis de Cardijn que tant justament glossa el Dr. Jubany, engeguin un moviment d'evangelització capaç d'oferir als seus col·legues la Veritat i la Gràcia sempre alliberadores i humanitzadores de Jesucrist.

Mitjans de comunicació social, impacte sobre l'opinió pública

ANTONIO DIAZ TORTAJADA

L'opinió pública exerceix una poderosa influència sobre la forma de pensar, de sentir i d'obrar dels que —a causa de la seva edat jove o per manca de cultura— són incapaços d'un judici crític. Per això són molts els que pensen i actuen segons la comuna opinió, sense que siguin capaços de sostreure's de la seva pressió".

JOAN PAU II

Els mitjans de comunicació social tenen tal caràcter públic i resulten tan visibles que tots els hi atribuïm un gran poder. No obstant, són únicament un dels molts factors que influeixen en les nostres percepcions i decisions. El missatge persuasiu dels mass-media serveix per reforçar l'orientació existent més que per modificar-la, i aquesta orientació es configura com el producte d'una complexa sèrie d'influències socio-culturals (tradicició familiar, condició del grup d'amics, educació, etc...). Els mitjans de comunicació social només vénen a reforçar una opinió pública i unes maneres d'avaluar ja existents.

En gran nombre de casos els mitjans de comunicació poden catalitzar unes disposicions subjacents, fent que el receptor manifesti allò que abans només sentia. En molts pocs casos els mitjans de comunicació poden produir canvis reals en les persones. La raresa d'aquests canvis radicals no ens ha de sorprendre. Els costums bàsics de percepció i avaluació formen part de la nostra personalitat i es resisteixen a canviar, especialment quan es tracta de canvis bruscs. Encara més, en aquelles societats en les quals els mitjans de comunicació social són realment lliures existeix sempre una certa competència, amb el resultat que els receptors poden abordar totalment els diferents problemes des de diversos punts de vista.

Cada receptor interpreta el missatge rebut a través dels mitjans de comunicació social en termes del seu propi context social i amb l'ajuda d'uns líders d'opinió que s'encarreguen de formular opinions dintre d'un cercle immediat d'amistats. La mediació d'aquests líders ens dona una clau important per impedir que els mitjans de comunicació social dominin completament l'opinió i la formulació dels valors. Es tracta, en poques paraules, d'un enfocament de tipus essencialment sociològic no conductista, que, encara que procedeixi de la clàssica fórmula d'Harold Lasswell —"qui va dir què a qui i amb quin efecte"— subratlla la riquesa de les implicacions socio-culturals d'aquesta fórmula sense exhaurir-la i/o formal dels missatges vehiculats pels mass-media.

Els líders d'opinió són un membre més dintre d'un petit grup d'amics. La seva especialitat consisteix en mantenir-se al dia en un o diversos camps. El grup estima les seves opinions i ho té en compte a l'hora de sospesar els missatges rebuts a través dels mitjans de comunicació. El poder del líder d'opinió es fona-

menta en la seva competència. La seva informació superior li permet mitjançar i modificar els missatges dels mitjans de comunicació. Això comporta en la pràctica que els intents de manipulació per part dels mitjans de comunicació siguin analitzats i parcialment posats en evidència.

En general les persones atorguen audiència només o principalment a aquells mitjans de comunicació que els presenten el món en un context acceptable. Per exemple, llegim el periòdic que sosté el nostre propi punt de vista polític.

En tot això, algú pensarà, s'obliden els efectes d'unes tècniques tan divulgades com la percepció subliminal o la motivació profunda. Se suposa que el mètode subliminal influeix en el receptor a través d'uns missatges, comunicats en ràfegues tan ràpides, que els qui les capten no són capaços de percebre-les conscientment. També se suposa que el mètode de la motivació profunda apel·la a uns impulsos profunds que el mateix receptor mai no admetrà que té. Per sort o per desgràcia l'oportuna investigació ha revelat que ambdues tècniques poden tenir uns efectes tan imprevisibles, quan arriben a tenir-ne algun, que resulten totalment inadequats com a mitjans de manipulació. Vist que els seus efectes poden ser desconcertants, pel seu caràcter per la seva intensitat, aquell que gasta diners en aplicar-los s'arrisca a no obtenir res a canvi o fins i tot un efecte contrari del que esperava produir.

Tanmateix, malgrat la limitada eficàcia que els mitjans de comunicació tenen quant a canvis d'opinió, hi ha nombrosos efectes que, si bé no pretesos directament, poden utilitzar-se malgrat tot deliberadament per anar preparant el terreny a una creació d'opinió pública en la direcció desitjada. Al·ludirem alguns, com la privatització, la simplificació, el relleu i el ritme.

1. La privatització consisteix en aïllar-se en el propi món privat. Aquesta es produeix quan els mitjans de comunicació, en les seves diferents formes, inunda l'oient, a l'espectador o al lector amb tal quantitat d'informacions que aquest se sent amenaçat per elles. Això s'esdevé molt versemblantment quan les notícies no solament són molt nombroses, sinó que a més resulten contradictòries. Per evitar el sentir-se desbordats o sofrir una mena d'indigestió, no solament restringeixen els receptors el consum d'informacions, sinó que procuren eludir el

sentir-se implicats en els problemes públics del moment.

2. Els mitjans de comunicació social tendeixen a simplificar els problemes per dues raons fonamentals. Les limitacions de temps i espai fan difícil i costós tractar extensament els temes. Això és molt cert en els casos dels mitjans electrònics (la ràdio, la TV), en els quals el temps és severament limitat. Segonament, la complexitat i el refinament intel·lectual donaria com a resultat l'eliminació de grans sectors de l'auditori popular. Fins i tot en una nació que hagi assolit un alt grau d'educació, la major part de la població no està preparada per seguir unes anàlisis d'alt nivell. En el cas de mitjans de comunicació de projecció comercial aquesta exclusió de grans sectors del possible auditori significaria una reducció dels ingressos, ja que és precisament auditori el que aquests mitjans de comunicació venen als seus patrocinadors. La rel del problema, tanmateix, no és en el motiu de lucre, sinó en la naturalesa dels mitjans i en el nivell educatiu de l'auditori.

3. En molts ambients, almenys, els mitjans de comunicació serveixen perquè destaquin certs problemes o individus, al donar-los major publicitat o relleu. Fins i tot els comentaris desfavorables sobre un individu serveixen per donar-li prestigi i notorietat. La seva capacitat per posar en relleu determinats problemes o individus també fa que els mitjans de comunicació puguin apartar l'atenció d'altres assumptes. Dit amb altres paraules: els mitjans de comunicació tenen enorme poder per establir un ordre de prioritats en l'atenció o les atencions del públic. Els governs, per exemple, prefereixen que les males notícies surtin a la llum pública quan els mitjans de comunicació estan escampant la seva atenció per altres camps.

4. Els mitjans de comunicació poden accelerar, certament, el ritme dels canvis i la rapidesa de les reaccions pel simple procediment d'escursar el temps necessari per transmetre i difondre un missatge. Això no és bo del tot per dues raons: Primerament, els altres mecanismes socials actuen a ritme molt més lent, amb el resultat que els mitjans de comunicació social susciten unes esperances que no poden ser acomplides immediatament; el resultat final de tot això és molt freqüentment la frustració i el neguiteig. En segon lloc, les reaccions ràpides tenen moltes vegades caràcter emocional i són inadequades fins i tot que el missatge dels mitjans de comunicació fos correcte i sincer al mateix temps. Si el missatge ha sofert simplificacions o ha estat tergiversat en l'acte de transmetre'l o al ser rebut, les reaccions ràpides poden ser desastroses. El factor temps pot ser manipulat com un mitjà de control per aquells que desitgin crear un estat d'inquietud social o per aquells que miren d'aconseguir que el públic allunyi la seva atenció sobre determinats afers.

(Continua a la pàgina 4)

(Ve de la pàgina anterior)

Podem treure la conclusió que la premsa, la ràdio i la TV, en general, reflecteixen i reforcen les avaluacions que una societat mantingui, encara que no les professi públicament. Això serà bo o dolent segons siguin les avaluacions en qüestió, però generalment no serà una realitat susceptible de ser manipulada. L'efecte de privatització, no obstant, podrà ser manipulat deliberadament amb la intenció de minvar la preocupació activa pels valors socials. L'efecte de relleu pot fer-se servir per accentuar allò que és banal i apartar l'atenció d'allò que realment és seriós i important. A la llarga una publicació insistent al voltant d'allò que és desacomunat, l'excèntric pot fer que s'alteri la constel·lació, sobretot si la població ja està disposada a prestar la seva admiració als valors objecte de publicitat.

Apart del seu efecte de simplificació, el posar de relleu determinats temes o persones ofereix majors oportunitats per manipular l'escala dels valors. Si bé és cert que la simplificació es deu en gran part a la mateixa naturalesa dels mitjans de comunicació i el nivell d'educació que tingui l'auditori, els efectes de simplificació i relleu són en aquests casos instruments dels quals se serveixen certs grups ben organitzats, els experts en relacions públiques dels quals preparen versions simplificades per ser transmeses pels mitjans de comunicació, en línia amb els interessos d'aquells grups. Quan una informació simplificada prové d'una font desconeguda, tant per a l'auditori com pel seu líder d'opinió, les notícies obtenen la categoria d'informe objectiu i no corren el perill que se les titlli d'al·legat intencionat, que els restaria credibilitat. En aquest sentit ocultar l'origen d'una informació pot constituir un mitjà de manipulació. Aquesta no tindria conseqüències gaire seriores si tots els grups implicats comptessin amb una organització igualment eficaç. Malauradament, organització i diners són coses que no estan repartides per un igual, amb el resultat que la discussió pública de moltes qüestions es planteja sobre una base desigual.

Cal observar a propòsit d'això que la manipulació en aquests casos no és simplement el resultat de la naturalesa dels mitjans de comunicació, sinó de la connexió que hi ha entre aquests mitjans i altres formes de poder en una determinada societat.

Mitjans de comunicació social, impacte sobre l'opinió pública

És possible que el relleu i la simplificació no arribin a canviar els valors dels receptors, però certament que són capaços de manipular l'opinió pública referent a problemes concrets. En primer lloc, és possible emetre judicis sobre la base d'un conjunt inadequat de valors. En segon lloc, pot passar que es facin judicis d'uns fets que solament són certs en un nombre limitat de casos. L'opinió pública, per desgràcia, tendirà a universalitzar-se.

La moralitat de la manipulació de l'opinió pública a través dels mass-media no pot jutjar-se a nivell d'individus o societat, sinó per referències a les alternatives concretes. Dit d'altra manera: Hem d'evitar la temptació de condemnar un acte o una institució perquè no responen als criteris establerts per un ideal abstracte. En particular, hem d'evitar les alternatives que se'ns ofereixin com a posicions suposadament ideals, però que en el terreny dels fets ens aportarien pitjors mals.

Avegades els mitjans de comunicació, com qualsevol altra sistema de comunicació, se serveixen de la por i de la vergonya per aconseguir que els individus es decideixin per les bones accions. Però és possible que aquestes motivacions no siguin les millors i que fins i tot arribin a produir una certa minva de llibertat. Tanmateix, avui molts individus respondran a motivacions d'aquest tipus. Si el seu desenvolupament contribueix a un desenvolupament general, no hauran de ser condemnats indiscriminadament. Cal al mateix temps admetre que els mass-media, com els altres sistemes de comunicació, han menystingut sistemàticament la intel·ligència, les aspiracions i el potencial humà de molts receptors. Ja que la presa de contacte amb uns receptors augmenta els riscos de simplificació i porta certa minva de la llibertat, els pressupòsits en els quals es fonamenta han de ser revisats periòdicament.

En aquelles societats en les quals els mitjans de comunicació són relativament lliures aquests han aconseguit trencar el monopoli de la informació que abans detec-

taven el Govern, l'Escola, la Universitat i l'Església. Han fet molt difícil mantenir certes coses en secret o velar-li al poble un coneixement de qüestions que poden causar perturbació o les noves experiències que podrien posar en moviment un procés de canvi contrari als interessos dels qui retenen el poder. Hem de mantenir que el contacte amb el que és nou o amb informacions que abans es mantien secretes pot pertorbar l'equilibri de poder i causar neguiteig social. La llibertat en les comunicacions sembla preferible a la censura o als intents de limitar el coneixement públic d'aquells aspectes de la realitat que serveix de suport a l'estatu quo. Per aquestes raons es diria que una sana ètica social ha de condemnar, o almenys considerar molt sospitoses, les propostes de limitar les possibilitats de manipulació de l'opinió pública mitjançant el sistema de posar els mitjans de comunicació sota el control del Govern o aprovant un gran nombre de lleis amb aquest fi.

L'única esperança seriosa de reduir els danys que pot causar la manipulació de l'opinió pública a través dels mass-media, els retenedors del poder o el sistema educacional està en l'educació de la massa receptora a fi que aquesta sigui capaç de detectar i rebutjar tot allò que signifiqui manipulació. Hi ha mitjans per aconseguir aquesta educació. Aquests mitjans perquè els receptors detectin la manipulació que se'ls intenta de fer també podrien ser aplicats als llibres de text oficials, els mestres, els polítics, els predicadors i a tots aquells que aspiren a ser experts.

La semàntica, l'anàlisi del contingut i fins i tot la lògica podrien servir com a mitjans per protegir-se contra la manipulació. Unes actituds racionals s'haurien de complementar amb una certa formació de la sensibilitat que faria els homes conscients de les seves emocions, de la forma com aquestes poden ser suscitées i de quina manera un individu pot jutjar si els seus coneixements tenen una justificació objectiva.

Aquest sistema d'educació resultaria veritablement revolucionari. I aquest és el motiu pel qual són oposats a ell tots aquells que temen la realitat, el canvi i el poder de la intel·ligència. Però si prescindim d'aquesta educació, haurem eludat el problema moral de la manipulació de l'opinió pública no solament a través dels mass-media, sino en tot el conjunt de la vida moderna.

Aquella velleta —amb la santa ingenuïtat que només tenen els vells i els infants— explicava que un dia va assistir a un sermó en el qual el capellà va parlar amb tan afroses paraules de la propera fi del món, del sol que es destruiria de les estrelles que anaven a caure que, "me'n vaig anar a una pastisseria i em vaig menjar un pastís".

Jo hauria fet quelcom molt semblant. Perquè em fa por que si jo estés tan convençut que el món s'acabaria durant els dos mesos vinents, el més segur és que en lloc de procurar millorar-lo, em dedicués a cultivar el meu cor i m'oblidés dels altres. I fent això —ho sé— corrompria al mateix temps el meu cor i el món. I

d'aquesta manera avançaria l'hora de la seva destrucció.

Parlant una mica més seriósament diré que és això el que em preocupa del catastrofisme ara tan en boga: que invita més a l'egoisme que a la lluita, que redueix la idea de conversió a la de preparar-se per morir. I són coses molt diferents.

Però, qui atura els amics de les faules! No va servir de gaire que Joan XXIII estigmatitzés els profetes de malarances. D'aleshores ençà s'han multiplicat. Però les lúcides paraules del Papa Roncalli continuen presents:

"Ens arriben de tant en tant, en el quotidià exercici del nostre ministeri, veus que otenen les nostres oïdes, quan al-

Profetes de malarances

J.L. MARTIN DESCALZO

gunes persones, certament inflamades de zel religiós, manquen de justesa en llur judici i en llur manera de veure les coses. En l'actual situació de la societat només veuen ruïnes i calamitats. Tenen el costum de dir que la nostra època ha empitjorat profundament en relació amb els segles passats i es comporten com si la Història, que és mestra de la vida no els hagués ensenyat res... Ens sembla necessari expressar el nostre complet desacord amb

tals profetes de malarances que anuncien desastres sense parar, com si la fi del món fos al tombar la cantonada."

I és que per saber que pel món hi ha moltes coses que no van bé no cal ser profeta: n'hi ha prou tenint ulls. I per acceptar que un dia aquest món s'acabarà i tornarà el Senyor no cal ser cap visionari: n'hi ha prou tenint fe. Però cal falsejar molt l'Evangeli per confondre el Senyor que ve amb el terror i la por. Jesús no va pas dir: "Tremoleu que estic arribant", sinó "treballeu mentre torno".

Per això no sento cap curiositat per saber quan s'acabarà el món. De moment sé que el dia d'avui s'acabarà dintre d'u-

nes hores i que aquest any conclourà el 31 de desembre i que tinc l'obligació d'omplir d'amor aquestes poques hores i aquests pocs dies. Demà em plantejaré la tasca d'omplir altra vegada les hores del matí, i per l'any 87 —si és que existeix i jo visc en ell— procuraré continuar fent-ho millor. I m'és igual pensar que ja només falten dos Papes, com diu el senyor Fontbrune que diu el suposat sant Malaquies. De moment, vull el que hi ha iestic segur que voldré —si arribo a veure'ls— als seus successors. I no em preocupen els profetes que anuncien la caiguda del sol. Per ara ja en tinc prou donant gràcies a Déu per aquest tan bonic que avui brilla al cel.

ARA MATEIX

Vigílies d'eleccions

J. CARRERA PLANAS

Tot just som a les vigílies de les eleccions i, tanmateix, podem dir que aquestes ja han començat. És ara, en efecte, que té lloc, sigilosament, un tràmit decisiu: la confecció de les candidatures o llistes electorals. S'atribueix a Adenauer la dita que no hi ha enemic més gran que el rival de llista del propi partit, a l'hora d'establir-ne l'ordre de prelació. Però més que a la contesa poc o molt aferrissada entre els aspirants a representar i a servir el poble al Parlament, la meua reflexió va a la responsabilitat que tenen aquells que han de prendre la decisió definitiva sobre la composició de les candidatures. Perquè el ciutadà, en el sistema vigent de llistes tancades, es troba en una certa indefensió. Tindrà a la mà, ben cert la possibilitat de decidir quin equip prefereix que governi, però no pas la de determinar la seva composició.

En un equip hi trobem sempre factors diversos: els colors —en el cas de la política, la ideologia—, la capacitat d'eficàcia, el capità o líder, els altres components... En el joc electoral, el votant és atret amb insistència cap al fons ideològic i el programa de cada partit, també cap a les seves possibilitats d'èxits i, molt especialment, cap a la seva primera figura. Però un cop n'ha triat un, de partit, resulta que és com si hagués escollit un bus, amb el seu xofer, que porta

cinquanta, cent o cent cinquanta places més —segons l'èxit de la candidatura— totalment ocupades per una majoria de desconeguts...

Són els dirigents dels partits i de les coalicions els qui han de cobrir totes aquestes places entre un nombre, generalment molt superior, d'aspirants. No és una tasca fàcil. Els fa difícil la mediocritat d'aquells afiliats que cerquen la seva promoció pública no tant en el servei polític des de la base de la societat —a través de la professionalitat, el veïnatge, la solidaritat— com en la incidència en la trama, més o menys burocràtica, de la vida del partit, i en els tripijocs de les seves confrontacions internes. Però també fa difícil aquesta tasca de selecció, cal reconèixer-ho, l'absència dels partits de tants i tants ciutadans aptes per a una representativitat política i que no volen ni sentir-ne parlar... Tot amb tot, no estaria malament que els dirigents dels partits, en lloc de deixar-se assetjar pels massa delerosos d'escó, s'obrisin a d'altres ciutadans independents que podrien renovar la imatge popular, no prou falaguera, dels polí-

tics. No sempre la docilitat segura de l'afiliat mediocre hauria de ser més valorada que la personalitat de l'independent que, com és natural, demanarà raons i no consignes...

Ara fóra també un bon moment per analitzar quina ha estat la vinculació real dels diputats amb els electors que els diputaren. Quan la màquina electoral comença a escalfar els seus motors, s'inicia tota una campanya d'afalacs dels polítics envers els ciutadans. Però un cop aquests han dipositat el vot a les urnes, perden el contacte amb els seus elegits que són enduts vertiginosament per la superestructura política. És a dir, la nostra democràcia —la de tot el món que en gaudeix— si bé ha aconseguit d'esdevenir un sistema de representació, —i això és molt important— no ha trobat encara unes formes assequibles i eficaces de participació. Però, com observava el pensador polític democristià Roberto Papini, "només intentant d'associar allò que sembla antinòmic —la representació i la participació— podem trobar normes més estables i més democràtiques de govern." "El futur democràtic d'Europa no pot sortir de les discussions al voltant de la taula dels experts... Ha de sorgir d'un debat permanent que comprometi tots els militants i, tant com sigui possible, tota la base electoral".

CATALUNYA

La Diputació de Barcelona vol adquirir 300 parcel·les il·legals

El servei de parcs naturals de la Diputació de Barcelona vol adquirir les tres-centes parcel·les que componen la urbanització il·legal Mas de la Mata, situada al terme municipal de Mura, per tal de concloure i consolidar jurídicament el parc de Sant Llorenç del Munt i la serra de l'Obac. Des que l'any 1982 la comissió provincial d'urbanisme aprovà el pla especial d'aquest parc, ja hi havia la intenció que els terrenys de Mas de la Mata fossin part del parc, en atenció a la seva situació estratègica, justament al centre del massís de Sant Llorenç, a la part esquerra de la carretera Terrassa-Talamanca que parteix en dos el parc natural. Tanmateix, la integració de la urbanització, que es va descobrir que era il·legal i ha estat per aquest motiu poc edificada, s'han anat retardant fins que la Diputació ha establert formalment diversos contactes amb els seus propietaris, als quals ha ofert de comprar les parcel·les, amb una revisió del tres per cent del preu que els va costar l'any 1969. Tanmateix, alguns dels parcel·listes han considerat insuficient aquesta revisió.

A part aquesta qüestió, l'adquisició del Mas de la Mata comporta una considerable complexitat jurídica, ja que molts dels seus parcel·listes, quan es van adonar que la urbanització era il·legal, van deixar de pagar les parcel·les. Per aquesta raó, tot i que no tenen el corresponent títol de propietat, han adquirit uns drets per l'ús del terreny durant molt de temps.

Amb la compra del Mas de la Mata, per a la qual la Diputació va destinar, en els pressupostos de l'any passat i els d'enguany, la quantitat de cinquanta milions de pessetes, el parc de Sant Llorenç de Munt que afecta nou municipis tindrà una extensió de deu mil hectàrees.

Modernització de les ensenyances pesqueres a Tarragona

L'Escola Marítima Pesquera del Centre d'Ensenyances Integrades de Tarragona (Antiga Universitat Laboral) ha estat dotada amb un ultramodern material de recent adquisició destinat a la realització de pràctiques de l'alumnat. Aquesta dotació de material ha coincidit amb la inauguració de l'aula especial d'ajuda a la navegació. El nou material la componen un radar, amb el qual els alumnes podran fer un seguiment del tràfic marítim fins a 48 milles, raidote-

lèfons i un important equip de sistemes de situació, un dels quals via satèl·lit, que permetrà de donar puntualment la situació d'un determinat vaixell i està considerat com dels més avançats; també ha estat adquirit un "Loran LC 80" que tradueix a situacions concretes els senyals emesos des de les estacions fixades de ràdio, mitjançant la utilització d'un ordinador.

Intensificació dels viviers d'ostres al Delta de l'Ebre

El director general de Pesca de la Generalitat ha manifestat al "Diario Español" de Tarragona que els experiments fets al delta de l'Ebre es poden qualificar d'extraordinaris i permeten de començar a treballar seriosament en els viviers d'ostres a partir del segon semestre d'aquest mateix any.

El director general de Pesca també va manifestar-se amb el mateix optimisme davant els pescadors de Deltebre, l'Ampolla, Sant Carles i les Cases d'Alcanar en una visita que hi féu recentment.

Sembla que els viviers s'han establert a la zona dels Alfacs i el sistema emprat és similar al que s'empra en els viviers de musclos.

Salichs va dir també que s'estan enllestitint les obres i les instal·lacions del laboratori de Sant Carles, que donarà suport als cultius de marisc i de peix.

ESPANYA

Els soldats inclosos a la Seguretat Social

A partir del pròxim 1 de juliol del 1986, el personal de classes de tropa i marineria, mentre presti servei militar a files sense caràcter professional, quedarà inclòs al règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades, segons un reial decret del Ministeri de Defensa de data 7 de març que publicà el "Butlletí Oficial de l'Estat". També quedarán inclosos en l'esmentat règim els alumnes de les acadèmies, escoles i centres d'ensenyança d'instrucció militar.

De l'aplicació del nou sistema s'encarregarà l'Institut Social de les Forces Armades (IS-FAS), que segons s'indica en el preàmbul del reial decret, es troba ja en ple funcionament. Les despeses corresponents seran totalment a càrrec de l'Estat amb càrrec a les consignacions persupostàries pertinents.

Durant l'any 1985 moriren 176 soldats

Un total de 176 joves moriren l'any 1985 mentre complien ser-

vei militar. La dada fou facilitada a San Sebastian pel diputat d'Euskadiko Ezkerra, Juan Maria Bandrés, i constitueix la resposta del Govern a una pregunta formulada el passat mes de febrer.

MÓN

Als EEUU hi ha 1.200 emissores de TV

Invitats pel consell assessor de la Corporació Catalana de RTV, han estat a Barcelona un tècnic i un teòric dels mitjans de comunicació audiovisual nord-americana. Bill Leonard és una personalitat en l'estudi dels Mitjans d'Informació per les seves facetes d'escriptor, reporter, director de documentals i president dels informativos de la CBS. William Adams, per la seva part, és professor de Comunicació de masses de la Universitat Georges Washington i expert en l'impacte social dels mitjans.

Segons manifestà hi ha 1.200 emissores de televisió als Estats Units, les quals disposen dels seus corresponents departaments locals d'informatius, alguns dels quals arriben a funcionar amb beneficis substancials, i encara que el seu nivell de qualitat varia per emissora i ciutat, en el pitjor dels casos s'ofereix una imatge més que acceptable.

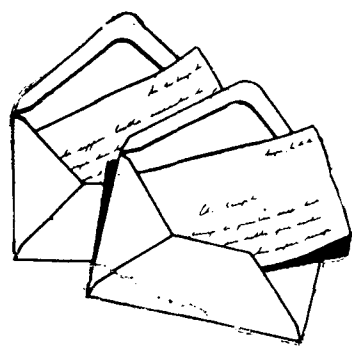
Degradació humana a Barcelona

Som un grup de quinze joves que ens reunim periòdicament a la parròquia Sant Josep Calassanç per reflexionar sobre temes que ens preocupen. La qüestió és que en la passada reunió vam parlar del quart món, aquesta realitat tan propera a tots nosaltres i que en canvi sembla ser tan desatessa, fins i tot per aquells que més se n'haurien de preocupar. Alguns de nosaltres treballem en el camp de la marginació i és precisament per això que ens agradaria compartir la nostra inquietud amb tothom que senti la necessitat d'ajudar els pobres.

Constatem el poc interès de l'Ajuntament de Barcelona per tal de resoldre problemes com ara la degradació humana i urbana d'alguns barris, un poc interès que contrasta amb les fortes despeses que es fan en conceptes com ara urbanisme, "neteja", projecte de la Barcelona Olímpica,...

També ens agradaria dir des d'aquestes curtes línies que segons el nostre parer allò que hauria d'importar més són les persones. Hem vist massa nens sense escola, sense família que els atengui, massa dones i homes que venen el seu cos perquè no troben altra sortida a la seva precarietat econòmica, massa persones sense feina que viuen pidolant pels carrers, ... I la solució, òbviament, no és fer que circulin més patrulles pels barris pobres, per allò que els marginats no es rebel·lin o practiquin la delinqüència. La solució és governar la ciutat amb uns ulls nous, maldant més pels més marginats, bo i oblidant, si cal, alguns projectes que, tot i que llueixen més, no humanitzen la ciutat ni solucionen els seus problemes reals.

Barcelona serà "Barcelona

més que mai" quan es doni de menjar als famolencs, pis als qui no en tenen, escola als ignorants i il·lusió als tristos. Cap projecte, per gran i bonic que sembli, no serà vàlid si, primerament, no hem tingut en compte els més pobres i oblidats de la nostra injusta i insolidària societat.

Un grup de joves de la Parròquia SANT JOSEP CALASSANÇ

Recordant el germà Angel Ramírez

El germà Angel Ramírez Bayona de l'Orde de Sant Joan de Déu ens ha deixat, ha anat a la Casa del Pare tot callant i sofrint amb un silenci i un patiment que només es pot esperar dels homes que pertanyen a Déu, dels homes que res no esperen ni tampoc desitgen d'un món fet de passada.

El nostre estimat germà Angel sabé molt bé cercar aquesta llum i aquesta esperança mitjançant la caritat vers el feble, el malalt i el necessitat. Una vida plena de sentit, d'amor i de joia posada al servei de l'Església i del Crist sofrent i pobre en la persona d'aquells més fregutsos d'amor i de cura hospitalària.

Al germà Angel el recordarem per molt de temps com es recorda

tota persona amb valors morals i espirituals deixant-nos l'exemple d'una virtut i d'un treball ben fet.

ELIES REVERTER

Reflexió agosarada

Crec que no es pot de més exposar un dubte íntim que se m'ha suggerit, ni que sigui exposant-me a possibles raonaments que me'l dissipin.

Vingué la suggerència amb motiu de l'assistència a una missa conventual d'un important monestir català. Concelebreven vint-i-cinc religiosos.

Pensava en aquell moment amb les esglésies que a poc a poc es van tancant en els nostres pobles i llogarets, per manca de persones consagrades a Déu. Amb tot l'abandó i tristesa que provoca a les humils ànimes que de petits han estat pujats amb el preciós do de la Fe. Les portes de la casa del Pare romanen tancades. Cada dia hi ha més. Mentrestant els ministres de l'Església, s'afanyen a multiplicar-se, i bé o malament acudeixen a unes feligresies que ben aviat semblaran terciarundistes.

Si aquells religiosos es brindessin al servei del Bisbat, sense deixar la seva comunitat o d'una forma encara que fos parcialment, podrien atendre una extensa àrea de la seva influència i així els actuals servidors d'aquesta estarien disponibles per altres sectors perjudicats d'aquesta penúria.

L'estiu darrer monsenyor Buxarrais bisbe de Màlaga, es dolia de l'escàndol que representaven els malversadors de Marbella, al mateix costat de molts indígenes d'aquelles comarques, que estan mancats quasi de tot.

GENÍS DE TERA TEIXIDOR

Fra Jaume Codinachs i Febrer, nou provincial dels franciscans

El Capítol provincial de la framenors de Catalunya ha elegit per sis anys el seu nou provincial.

Jaume Codinachs i Febrer, 46 anys, fill de Vic, era fins ara superior del col·legi "Sant Francesc" de Sabadell. És llicenciat en Teologia —secció Història eclesiàstica— per la universitat Antoniana de Roma. Molt arrelat a la terra, el pare Jaume Codinachs, ha mantingut una ferma i constant vinculació amb diverses institucions de cultura catalana. Gaudeix de simpatia i estimació entre els framenors que l'han elegit superior provincial per una majoria absoluta.

El Capítol, a més d'elegir també el nou consell, ha estudiat els objectius prioritaris que durà a terme l'orde de sant Francesc en el proper sexenni. La província franciscana de Catalunya —amb un centenar i escreix de membres desenvolupa diverses missions apostòliques i socials a Sudamèrica, Àfrica i l'Orient Mitjà.

El Papa en la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, 11 de maig

Greu responsabilitat dels que formen i influeixen en l'opinió pública

"Treballar per a la formació d'una opinió pública conforme a la veritat és treballar per al creixement de la llibertat", ha dit el papa Joan Pau II en el seu Missatge per a la "Jornada Mundial de les Comunicacions Socials" que se celebra avui, diumenge 11 de maig.

Oferim els principals paràgrafs del missatge pontifici.

Segons Joan Pau II l'eslògan de la Jornada d'aquest any és la consideració i aprofundiment sobre les comunicacions socials que poden i han de donar a la formació cristiana de l'opinió pública.

Pensar i sentir amb allò que és veritable i just

"L'opinió pública —diu el Papa— es forma pel fet que un gran nombre de persones fa propi, considerant-lo veritable i just, allò que algunes persones i alguns grups, que gaudeixen d'especial autoritat cultural, científica o moral, pensen i diuen. La qual cosa mostra la greu responsabilitat d'aquells que per la seva cultura i el seu prestigi formen l'opinió pública o influeixen en alguna mesura sobre la seva formació. Les persones, de fet, tenen dret a pensar i sentir de conformitat amb el que és veritable i just, perquè la manera de pensar i de sentir, depèn l'actuació moral. Aquesta serà recta si la manera de pensar és conforme a la veritat."

"Cal posar de relleu —continua el Papa— pel que fa això, que l'opinió pública té una gran influència en la manera de pensar, de sentir i d'actuar d'aquells que —o per ser joves o per manca de cultura— són incapaços d'un judici crític. D'aquesta manera són molts

els que pensen i actuen segons l'opinió comuna sense que estiguin en condicions de substreure's a la seva pressió. Cal també posar de manifest que l'opinió pública influeix fortament en la formació de les lleis. En realitat no hi ha dubte que la introducció de lleis injustes a certs països, com per exemple les que legalitzen l'avortament, cal atribuir-la a la pressió exercida per una opinió pública favorable a aquest.

Problemes que afecten al bé de la humanitat

Joan Pau II insisteix sobre la importància de la formació pública en aquells problemes que afecten de prop el bé de la humanitat del nostre temps. I assenyalava els valors de la vida, de la família, de la pau, de la justícia i de la solidaritat entre els pobles.

Després d'advocar sobre el valor absolut de la vida, des de la concepció fins a la mort, afegeix: "Lamentablement s'està difonent una opinió pública favorable a les unions lliures, al divorci i a dràstica reducció de la natalitat de qualsevol mitjà. Cal rectificar-la per perjudicial al veritable bé de la humanitat, la qual serà més feliç com més unida i sana sigui la família".

Torna a insistir sobre el tema de la pau. "Cal crear una opinió pública a favor de la

pau i de tot allò que la construeix i la manté, com l'estima recíproca i la concòrdia mútua entre els pobles; el refús de tota forma de discriminació racial i de nacionalisme exasperat; el reconeixement dels drets i de les justes aspiracions dels pobles; el desarmament, en primer lloc dels ànims i després dels instruments de destrucció; l'esforç de resoldre pacíficament els conflictes. És clar que solament una forta opinió pública favorable a la pau pot aturar aquells que foren temptats de veure en la guerra la via per resoldre les tensions i conflictes.

"En fi, és necessària la formació d'una forta opinió pública a favor de la solució dels anginosos problemes de la justícia social, de la fam i del subdesenvolupament. És necessari que aquests problemes siguin actualment coneguts en la seva tremenda realitat i gravetat, que es creï una forta i àmplia opinió pública a favor seu perquè només sota la seva vigorosa pressió, els responsables polítics i econòmics dels països rics seran induïts a ajudar els països en vies de desenvolupament".

Prensa, ràdio, cinema i televisió, principals factors de l'opinió pública

El Papa en el seu missatge insisteix en els factors principals de l'opinió pública que, segons ell, són la premsa, ràdio, cinema i televisió. "Per això —diu— és gran la responsabilitat moral de tots aquells que se serveixen d'aquests mitjans o són els seus servi-

dors. Aquests han de posar-se al servei de l'home i, per tant, de la veritat i del bé, que són els valors de l'home més importants i necessaris. Per això, aquells que treballen professionalment en el camp de la comunicació social han de sentir-se compromesos en la formació i difusió d'opinions públiques conformes a la veritat i al bé."

Joan Pau II acaba la seva reflexió beneint tots aquells

"que treballen en el camp de la comunicació social amb esperit cristià de servei a la veritat i de promoció dels valors morals i religiosos". I els anima perquè aquest treball requereix coratge i coherència. "Treballar per a la formació d'una opinió pública conforme a la veritat és treballar pel creixement de la llibertat", és l'última consigna del Papa per a la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials.

Joan Pau II en la vigília de Pentacosta

Encíclica sobre l'Esperit Sant i Sínode romà

A la nit del pròxim 17 de maig, vigília de Pentecosta, el Papa convocarà un Sínode diocesà romà i anunciarà la publicació de la seva encíclica sobre l'Esperit Sant.

Aquest Sínode de la diòcesi de Roma no tindrà un caràcter jurídic com el celebrat ara fa 26 anys, convocat i presidit pel papa Joan XXIII, del 24 al 31 de gener del 1960.

Serà el primer d'una sèrie de "grans compromisos" que el primer Papa polonès desitja anunciar als catòlics de Roma, dels quals Joan Pau II és el seu bisbe. Una "recristianització" d'Europa és un dels objectius prioritaris del Papa i ha de començar per la "nova cristianització" de Roma, la ciutat eterna i centre neuràlgic de la cristiandat.

Alguns detalls concrets del Sínode romà, que es valdrà de la rica experiència del que tingué lloc a

Cracòvia per iniciativa del llavors arquebisbe Carol Wojtyla, la seva preparació i objectius seran explicats pel Papa durant l'homilia de la missa solemne que el pontífex celebrarà a les deu de la nit a la plaça de Sant Pere, davant la presència física de més de 300.000 romans. Com és lògic, l'obertura oficial del Sínode diocesà de Roma necessitarà alguns anys de preparació. Les mateixes fonts digueren que, "probablement", el Sínode podria realitzar-se l'any 1990, a 30 anys de l'anterior i, a dos de la clausura del Sínode ordinari dels bisbes sobre "la vocació i la missió dels laics en l'Església i en el món", previst al Vaticà per la tardor del 1987.

Nova encíclica

En relació a la nova encíclica que Joan Pau II dedicarà a la reflexió sobre Déu Esperit Sant, terce-

ra persona de la Santíssima Trinitat, sembla que encara no està acabada, però el Papa podria avançar alguns dels seus punts durant la cerimònia nocturna. Els actes començaran a les nou i mitja del dissabte 17 de maig i acabaran al voltant de la una de la matinada del diumenge de Pentecosta, que aquest any coincideix amb el 66 aniversari de Joan Pau II.

Serà la cinquena encíclica del Papa. Les quatre anteriors foren la "Redemptor hominis" (1979), sobre Crist Redemptor de l'home; la "Dives in misericordia" (1980), centrada en la misericòrdia divina; la "Laborem exercens" (1981), dedicada al significat del treball humà en el XC aniversari de la "Rerum novarum"; i l'ecumènica "Slavorum apostoli" (1985), en memòria dels sants Ciril i Metodi, evangelitzadors dels pobles eslaus.

VATICÀ DIA A DIA

Un pastor baptista condemnat a cinc anys de presó

El vice-president de l'Església Baptista, a l'URSS, el pastor Ríotr Rumatjik, que hauria de ser posat en llibertat el pròxim agost després d'haver passat cinc anys a la presó, ha estat condemnat a una pena complementària de cinc anys a camps de treball en règim sever segons ha anunciat, el dijous 10 d'abril, la missió eslava d'Estocolm. Casat i pare de cinc fills, el pastor Rumatjik ha estat condemnat, després de 1961, a diverses penes de privació de la llibertat elevant-se a un total de 21 anys de presó, segons han dit les mateixes fonts.

Nou patriarca de l'Església maronita

Monsenyor Nasrallah Sfeir ha estat elegit nou patriarca de l'Església maronita, succeint el cardenal Antoine Pierre Khoraihe, de setanta nou anys d'edat. L'elecció se celebrà a la seu del patriarcat, Bkerk, a prop de Beirut, en la qual participaren els dinou bisbes maronites que formen el Sant Sínode.

El nou pare espiritual de la comunitat maronita té com a objectiu principal restablir la unitat religiosa davant les divisions polítiques. L'anterior patriarca, cardenal Khoraihe, oferí el passat any la seva dimissió per facilitar una evolució de les coses.

Advertència vaticana a Benjamín Forcano

La Congregació per a la Doctrina de la Fe ha cridat l'atenció del claretí espanyol Benjamín Forcano sobre alguns errors que hi haurien en el llibre "Nova ètica sexual", del qual n'és autor, segons publica la revista "Iglesia-Mundo". Les observacions es refereixen a l'autoritat de l'Església pel que fa a la llei natural, divorci, relativisme de les normes morals i a tot el camp de l'ètica sexual.

Nigeria:**No, a religió d'estat**

"Amb motiu de la multiplicat de les creences que hi ha, Nígeria no pot tenir una religió d'Estat. El nostre govern confirma les lleis constitucionals relatives a les creences religioses i no pretén promoure, propagar o preferir una de les religions del país". Això és el que ha afirmat el general Ibrahim Babangida establint un comitè encarregat d'examinar els problemes creats per l'entrada de Nígeria en la Conferència dels Estats Islàmics.

Les corals litúrgiques a Lourdes

El dissabte i diumenge 12 i 13 d'abril, Lourdes va acollir el primer Congrés d'Associacions nacionals de corals litúrgiques (Ancoli). Hi assistiren 6.000 coristes, que procedien d'una cinquantena de diòcesis de França, sobretot del

sud de la línia Nantes-Dijon, i de la Suïssa francòfona. Un esdeveniment després del Concili Vaticà II. El cant en la llengua del poble no ha anul·lat el de les corals. Actualment, hi ha un veritable floriment en les parròquies rurals, segons una enquesta nacional. Després d'aquests resultats, l'associació Ancoli creu que arribat el moment de coordinar tots aquests esforços en el camp de la formació i del repertori.

Professen a Tenerife els primers Germans de Betlem

A la catedral de La Laguna han fet professió els primers religiosos agregats al noviciat de l'orde dels Germans de Betlem. La cerimònia fou presidida pel cardenal Rosalio José Castillo Lara, en nom del Papa. Aquest orde, que es dedica al servei dels pobres, fou fundat a Amèrica pel tinerfenc beat germa Pere.

El superior general dels sacramentins a Espanya

Des del 13 d'abril i fins el 9 de maig va ser a Espanya el pare Anthony McSweeney, superior general de la congregació del Santíssim Sagrament. L'objectiu de la seva estada al nostre país fou visitar les comunitats dels sacramentins a Espanya. El pare McSweeney, australià, de 50 anys, és superior general d'aquesta congregació des del 1981, que

fou elegit dotzé successor de san Pedro Julián Eymard, fundador d'aquest institut.

Joan Pau II: L'absolució col·lectiva ha de ser excepcional

Joan Pau II ha constatat que persisteixen encara malentesos sobre el sagrament de la reconciliació. Ho ha reconegut davant els membres de l'assemblea plenària de la Congregació de Sagraments en rebre'ls al Vaticà. I ha afegit: "No es pot, de fet, ocultar que en els últims temps han sorgit perplexitats en algunes persones de l'Església i s'han introduït aquí i allà, iniciatives pràctiques en l'acció pastoral que no semblen en sintonia amb la recta doctrina, reafirmada amb les recents normes del Codi de Dret Canònic".

"Sento el deure —continua dient el Papa— de reafirmar que aquesta forma de celebració de la penitència revesteix un caràcter excepcional i que no pot ser deixada a una lliure elecció, sinó reglamentada amb una disciplina apropiada. Les normes d'aquesta disciplina són ja conegudes: l'Església, fidel a la voluntat del seu mestre i Senyor, no té intenció de canviar-les... En insistir sobre aquest aspecte de disciplina sacramental, l'Església, en el fons, tutela el dret de cada un a la seva pròpia i irrepetible subjectivitat, que no pot ser fosa en l'anonimat de la massa ni ser reemplaçada per la comunitat, encara que l'aportació d'aquesta sigui molt rica i important".

Visita de la superiora de les Filles de la Caritat

Sor Ana Duzan, mare general de les Filles de la Caritat, ha passat deu dies a Madrid, trobant-se amb les visitadores provincials de les nou províncies canòniques d'Espanya i celebrant sessions informatives amb els consells provincials. També s'ha reunit amb nombroses filles de la caritat espanyoles.

La visita ha servit per donar a conèixer a la mare general tant la realitat i els problemes com les perspectives de futur de les diverses obres. Dels nombrosos actes que ha celebrat durant la seva estada a Espanya, destaca una celebració a la basílica de la Miraculosa, a Madrid, on participaren nombrosos membres de l'Orde, pares patius, voluntàries de la caritat i joventuts Marianes Vicençianes.

Pregària de refugiats catòlics després de ser rescatats

És el drama dels que es veuen obligats a fugir de les seves cases, del seu país, en recerca d'una terra que els aculli. Dels refugiats que ningú vol, dels desamparats que tots compadeixen. El món els coneix pels "boat people". Homes, dones i infants que s'amunteguen en fràgils embarcacions per sortir a mar oberta sense més rumb que el de l'esperança d'arribar a algun lloc on no hi hagi guerra ni misèria. Hong Kong, Indonèsia, Japó, Malàisia... són sinònims de llibertat per a milers de vietnamites, cambodians i laosians que arriben a les seves vides per escapar d'un sud-est asiàtic convulsinat. Molts pocs ho aconsegueixen. És el cas d'aquest grup de refugiats vietnamites catòlics, que recull la fotografia agenollats per donar gràcies a Déu per trobar-se ja a terra ferma, a Singapur, on arribaren després de ser acollits en alta mar per un vaixell alemany, el "Cap Anamur II". Per ells acabà la travessia. En canvi, el drama continua. Actualment, existeixen al món uns sis milions i mig de refugiats que reben ajuda de l'Alt Comissariat de les Nacions Unides, però sens dubte el nombre és molt més gran. El seu destí acaba sent el dels camps especialment preparats per a ells, on l'escassetat d'aliments i medecines acaba la majoria de les vegades amb la seva fràgil salut. Amuntegats a terres de tothom, esperen algun dia poder refer les seves vides.

Refugiats vietnamites catòlics resen agenollats després de ser rescatats en alta mar i conduïts a Singapur.

La mort de monsenyor Charles Moeller

Escriptor, humanista, ecumenista, monsenyor Charles Moeller, morí el passat 3 d'abril, als 74 anys. Durant gairebé deu anys (1973-1981), havia estat responsable del Secretariat romà per a la Unitat dels Cristians. Nascut el 18 de gener del 1912 a Brussel·les (Bèlgica), fou ordenat sacerdot per l'arxidiòcesi de Malines-Brussel·les, després dels seus estudis a la universitat de Lovaina.

Professor de literatura al col·legi Saint-Pierre de Brussel·les del 1941 al 1954, l'any 1956, fou nomenat professor

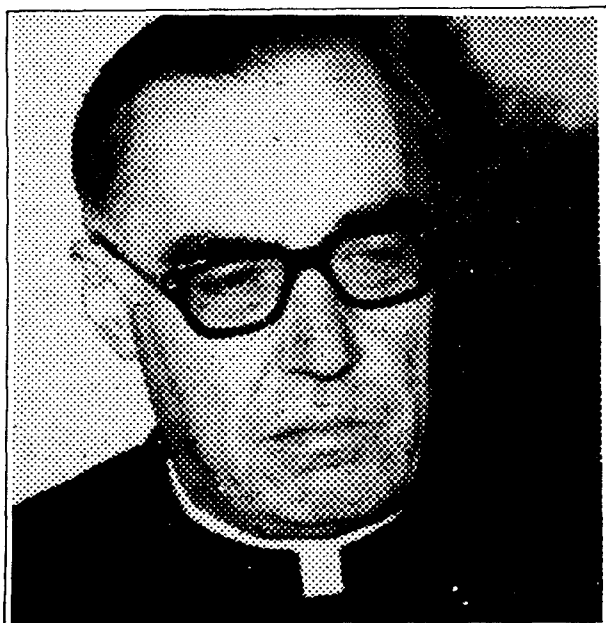
a la universitat catòlica de Lovaina. Des del Concili Vaticà II, és un expert de la comissió teològica.

L'any 1966, fou nomenat sots-secretari de la Congregació per a la Doctrina de la Fe. Aleshores, publica diverses obres sobre el concili i particularment sobre la Constitució *Gaudium et spes*.

Però, sobretot, és conegut pels seus estudis sobre les relacions entre la literatura i la teologia publicades en les seves obres com "Humanisme et Sainteté, Littérature du

XX siècle et christianisme" i "l'Homme moderne devant la salut".

L'any 1971, fou el primer rector de l'Institut ecumènic de Jerusalem. Participant aleshores en nombroses trobades ecumèniques, monsenyor Moeller estava convençut del que havia resumit en una entrevista a LA CROIX l'Evenement l'any 1973: "El servei de la unitat dels cristians és un element essencial d'un diàleg amb el món. I l'esperança ha de ser l'ànima del moviment ecumènic".

Monsenyor Charles Moeller: un especialista de les relacions entre literatura i la teologia

BARCELONA

Casal del Mestre. Exercicis per a mestres a Montserrat.— S'invita a tots els mestres a la Tanda d'Exercicis que cada any es fa a Montserrat, del 2 al 6 de juny, dirigits pel P. Payàs, s.j. Alternarem les reflexions ignasianes amb la participació en la litúrgia de l'Abadia de Montserrat. Cada exercitant disposa d'una cel·la. Preu módic. Inscriviu-vos el més aviat possible. Sortida en el cotxe de les 9 del matí, que va a Montserrat des de la Pl. de la Universitat, el dia 2 de juny.

Grups d'Oració i d'Amistat.— Seguint la tradició de visitar la Mare de Déu en un destacat santuari de cada una de les diòcesis catalanes durant el mes de maig, aquest any la nostra visita serà al Santuari de la MARE DE DÉU DEL CASTELL DEL REMEI, de la diòcesi d'Urgell. Per informació truqueu al tel. 218 82 44, horari comercial.

Unió Espiritual de Mares.— Dia 14 de maig, TROBADA D'AMISTAT a Sant Cugat del Vallès. Dia 21 de maig, encontre mensual: Lloc: Rosselló, 223. Horari: 2/4 de 5, celebració de l'Eucaristia. 2/4 de 6, conferència: "Assumir les nostres responsabilitats", a càrrec de Maria Martinell. Dia 11 de juny, VISITA A TARRAGONA.

Facultat de Teologia de Catalunya. Curs d'estiu.— Tindrà lloc del 30 de juny al 12 de juliol. Aquest Curs de Teologia d'estiu està al servei de tothom que vulgui participar-hi. Actualització i Formació Permanent per a sacerdots, religiosos/es, laics i també per a professors de religió en exercici. Preparació per iniciar la Llicència, per aquelles persones que han cursat el sexenni filosòfico-teològic. Els quatre anys del Curs d'estiu serveixen com a sector teològic per obtenir la Declaració Eclesiàstica d'Idoneïtat que capacita per a ser professor de Religió. Directors: Ramon Pou i Hèctor Vall. Lloc: "Casal Borja", c/ Llaseras, 30. Sant Cugat del Vallès (Barcelona). Per inscripcions i informació: Secretaria de la Facultat: c/ Diputació, 231 - 08007 Barcelona. Tel. (93) 254 16 00. Centre "Borja", Sant Cugat del Vallès. Tel. (93) 674 11 50. De dilluns a divendres, de les 11 h. a la 1. Caldria formalitzar la inscripció abans de la segona quinzena de juny.

Secretariat Interdiocesà de Catequistes.— Lloc: "Escola Pia Illes". VI Escola d'Estiu per a Catequistes. Lloc: "Escola Pia Balmes", c/ Balmes, 208 (xamfrà Travessera). 1.ª Setmana: del 28 de juliol al 2 d'agost. 2.ª setmana: del 4 al 9 d'agost. Dates d'inscripció: Del 2 de maig al 25 de juny. Informació i inscripcions: A la Delegació de Catequesi de cada diòcesi.

"LUMEN DEI". Properes activitats.— Diumenge, dia 11: Recés espiritual, de 5'30 a 8'30, a les MM. RR., c/ Casp, 49 (xamfrà Girona). A les 20, celebració de l'Eucaristia. Diumenge, dia 8 de juny, de 5'30 a 8'30, Recés espiritual, a MM. RR., c/ Casp, 49. Ambdós són mixtes, oberts a tothom que vulgui participar-hi. Cercles Bíblics, oberts a tothom. Dimarts: De 7 a 8 de la tarda; dissabtes: de 5 a 6 de la tarda. Lloc: c/ Maignón, 25, bis, entl., 3.ª. Per informació: (93) 219 21 20. 08024 Barcelona.

Moviment Cristià de Mestres.— La propera Trobada serà els dies 24 i 25 de maig, a la Casa de la Sagrada Família, de Rubí. La reflexió la dirigirà Mn. Soler Perdigó. Per informació: Montserrat Sardà, tel. 253 44 99.

Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, de Barcelona.— Organitza el "40 PELEGRINATGE A MONTSERRAT AMB MALALTS", pels dies 24, 25 i 26 de maig. Durant l'estança

al Monestir se celebraran diversos actes amb la participació dels malalts, en especial als actes litúrgics. Inscripcions: Oficines de l'Hospitalitat, c/ Diputació, 235, 1er. 1.ª. Tel. 317 91 39.

HORARI de la paraula del Cardenal Jubany, transmesa per les següents emissores.— Radio Barcelona, diumenge, 22'10, programa "Objectiu l'home". Ràdio Cadena, diumenge a les 8'15. Cadena 13, diumenge a les 7'15. Catalunya Ràdio, diumenge, a les 8'55. Ràdio 4, diumenge, a les 7'45. Ràdio Espanya, diumenge, a les 8'45. Ràdio Mataró, diumenge, a les 10'45. Ràdio Miramar, diumenge, a les 8'15. Ràdio Sabadell, divendres, a les 23 h., dins l'espai "Testimoni" i el diumenge, a les 12 h.

TARRAGONA

III Curs de Formació de Monitors bíblics.— L'Associació Bíblica de Catalunya, com des de fa dotze anys, organitza el III Curs de Formació de Monitors bíblics, perquè tots els qui ho desitgin pu-

guin familiaritzar-se amb l'ambient i el missatge de les Sagrades Escriures. L'Associació ofereix una visió força reeixida de tots els escrits de l'Antic i Nou Testament, un mètode d'estudi i un fruit amb la Paraula. Enguany estan programats els Llibres Sapientials de l'Antic Testament, i les Cartes de Sant Pau i Apostòliques del Nou Testament. El Curs tindrà lloc del 7 al 19 de juliol, al Seminari de Tarragona, c/ St. Pau, 4. Cada any, l'Associació organitza per a tots aquells que han seguit els Cursos per a Monitors, un Curs de Formació Permanent. El d'enguany versarà sobre: "Els evangelis de la Infància de Jesús", del 4 al 19 de juliol. Les inscripcions cal fer-les, si és possible, abans del 15 de juny, directament a en Xavier Cartañà, Pl. del Blat, 7, 1er., de Valls, lloc on pot demanar-se qualsevol informació.

SOLSONA

Exercicis per a religioses - EL MIRACLE.— Del 23 de maig a l'1 de juny. Director: Mn. Ignasi Montraveta, rector del Seminari. Comencen i acaben a la tarda. Per inscripcions: Casa d'Espiritualitat, tel. (93) 811 00 45.

P E T I T S A N U N C I S

Gerents interessats en algun candidat truqueu a:
l'Associació Cristiana de Dirigents
Tels. 237 18 45
237 19 12
Hores: de 4 a 6.

TREBALL

OFERIMENTS

CAP ADMINISTRATIU, balanços, cta. resultats, mecanització. Contracte Mercantil.

CAMBRER, o neteja general. INEM 38.082.106.

DIRECTOR exportació amb idiomes. Contracte mercantil.

DELINEANT industrial, amb coneixements d'anglès. INEM 38.072.273.

QUALSEVOL treball tardes. Contracte mercantil.

TENIR CURA d'ancians o malalts durant el dia. INEM 0037.328.

AUX. ADMINISTRATIVA o aux. clínica titulada INEM 37.233.125.

AJUDANT arts aplicades. Contracte Mercantil.

SECRETÀRIA import-export-Full-time, o classes d'anglès particulars a partir de 2/4 de 7 tarda, traduccions. Contracte Mercantil.

SENYORA tenir cura de nens o vells i feina. Contracte Mercantil.

ADMINISTRATIU lliure servei militar, carnet de conduir, coneixement mecànica moto-cotxe, per a oficina, magatzem, etc. Tel. 303 21 60.

COMPTABLE TITULAT a hores. Contracte mercantil.

PER ACOMPANYAR malalts tardes 4 a 9. Contracte Mercantil.

ADMINISTRATIU auxiliar comptable i caixa. INEM 19.475.446.

AUX. admin., informàtica, mecanografia, psicologia. O bé classes EGB. Zona Urquinaona-Rambles-Pg. St. Joan. INEM 37.291.172.

ADMINISTRATIU i oficial electricitat. Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA, recepcionista o caixera, amb anglès i català. INEM 37.290.852.

DEPENENT, xòfer o control admissió bingo. INEM 37.308.287.

LOGÍSTICA expedicions cap magatzem. Control stocks. Contracte mercantil.

QUALSEVOL treball. Contracte mercantil.

DIBUIXANT art finalista, selecció colors, muntador i maquetista expert. Contracte mercantil.

AUXILIAR administratiu i primer grau d'electrònica, francès i català. INEM 37.282.852.

COSIDORA neteja i planxa. Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA auxiliar, recepcionista. INEM 46.316.396.

VARIS

COMPRO: "Sacerdos", missals, devocionaris, goigs, estampes, novenes, escapularis, etc. Antoni. Tel. 726 44 14 nits.

COMUNITAT cristiana a distància desitja connectar amb Persones soles i lliures que vulguin creixer i viure de cara a Déu i al servei dels altres. Apartat 90130. 08080-Barcelona.

BUSQUEM matrimoni català jove, amb fills o sense fills per a formar part de comunitat cristiana rural i que tingui capacitat de servei i de cultivar la terra i els animals de la casa. Barcelona. Tel. 201 61 81 (nits).

SEMINARISTA necessita ajuda econòmica per als dos últims anys d'estudis. Tel.: 427 51 16 a partir de 20 hores. Pedro.

DESITJO escriu. amb amics 18 a 23 anys, ruta Barcelona a Castellersol, tema religiós i Bíblia. Canvi segells nous i usats. Excursions i natura. Escriu. a Antoni Ros, c/ Cartagena, 294. 08025-Barcelona.

PROFESSORA d'EGB de "Blanqueria" s'ofereix a escola 27 anys, especialitat ciències i títol de català per a 1.ª etapa. Experiència 4 anys. Tels.: 203 48 29 - 203 90 71.

REGALO per manca d'espai col·lecció completa 1984, inclòs OSSERVATORE ROMANO. Edició espanyola. Tel. 790 19 12.

LLOGO rectoria baixos 6 Km. de Panadella. —Sr. Rector—. Tel. 809 20 11.

SANTA MARTA Servei a domicili de ATS, INFERMERES, PUERICULTORES, AUXILIARS. Informes: Tel.: 245 37 58.

TEAS

Taller escola d'Arts
Sumptuàries
Centre d'Educació especial
Dedicat a disminuïts
psíquics
A partir dels setze anys
Taller especialitzat
Esmalt sobred metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General
Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric
i psicològic
Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

VENDES

FINQUES GUANTER
(A.P.I.)

VENDA DE XALET I APARTAMENTS en els millors indrets de l'Escala (Costa Brava). Preus interessants.
FINQUES GUANTER
(A.P.I.) Avinguda Ave Maria,
7. Tel. (972) 77 02 72.

Si desea anunciar, rellene el CUPON DE INSERCIÓN a razón de una letra por casilla dejando un blanco entre cada palabra, y envíelo, junto a un talón nominativo del importe total de su anuncio a
CATALUNYA CRISTIANA, Calle Valencia, 244, 2.ª. Barcelona - 08007

NOMBRE
DOMICILIO
POBLACION Tel.
PRECIO LINEA SEMANAS
..... 100 ptas.
..... 200 ptas.
..... 300 ptas.
..... 400 ptas.
..... 500 ptas.
..... 600 ptas.
..... 700 ptas.

Calcule el importe que deberá abonar, multiplicando el valor del anuncio por el número de inserciones.

Adjuntar talón o giro postal a nombre de CATALUNYA CRISTIANA
Calle Valencia, 244, 2.ª. Barcelona - 08007.

XESC SOLIU

"EL SENY D'UN POBLE"

Demanu-lo a la vostra llibreria.

VIC

Molts joves l'acompanyaren en la cerimònia

Festa grossa a Torelló amb l'ordenació sacerdotal de Joan Costa

TORELLÓ.— De festa grossa es pot considerar el primer acte de la Visita Pastoral del bisbe Dr. J. Mª Guix a l'Arxiprestat de Ter-Collscabra, ja que fou l'ordenació sacerdotal del nou prevere JOAN COSTA PREGONAS, que va tenir lloc a Torelló la tarda del proppassat diumenge dia 13 d'abril.

L'església parroquial de Sant Feliu, plena de gom a gom, acollia a la comunitat cristiana desitjosa de retre homenatge d'admiració i de simpatia al nou sacerdot en un acte de tan rellevant significació.

El nostre bisbe Josep M^a, va presidir la solemne Concelebració, acompanyat del rec-

tor de la parròquia Mn. Salvador Mundó, del Rector del Seminari Mn. Miquel Camprubí, i d'una seixantena de sacerdots i religiosos de la comunitat benedictina de Montserrat.

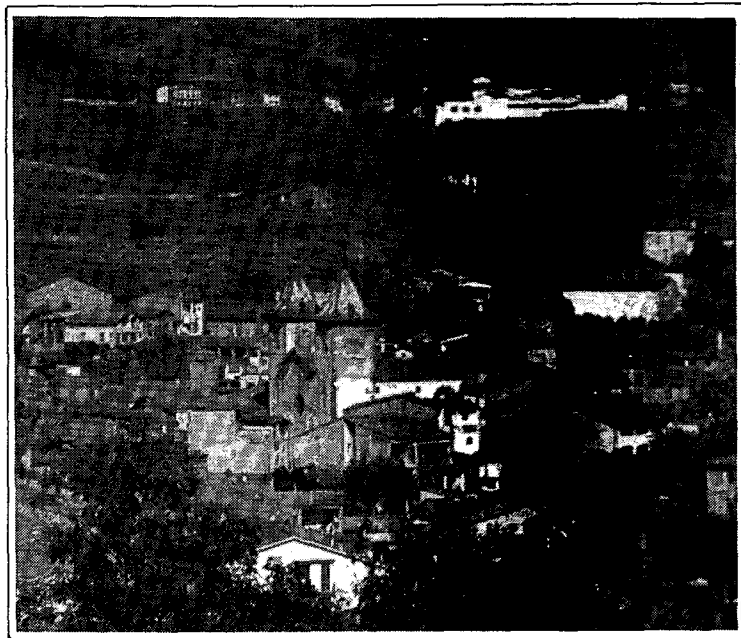
A l'homilia el bisbe remarca la missió del sacerdot com a servidor de la societat, i, al nou prevere, li facilità unes pautes per tal que sigui digne portaveu i transmissor de la veritat evangèlica.

Festa grossa per a l'Església i per Torelló. Festa grossa perquè també va ser participada per un bon nombre de joves, que la fan més emotiva, més viscuda i més esperançada.

Un berenar al Centre Par-

roquial, preparat acuradament per diverses famílies de la parròquia, posà punt final a aquesta diada, mentrestant tot el poble, en germanívola comunitat d'amor donava moltes GRÀCIES A DÉU.

J. CAMPÀ

PENSANT-HO BÉ

XESC SOLIU

El raspall

Heus aquí un instrument ben humil i senzill, i tot amb tot, ben útil. Generació rera generació passa de mà en mà acomplint la seva tasca. Envelleix difícilment, i quan amo i mestressa són ja definitivament calbs, ell manté tossudament enravenat i test el seu pèl, al servei de les futures generacions. Segons com te'l mires, té l'aspecte d'un tall de cabells "a la parisien", o d'una cresta de "punkie" d'estar per casa.

El raspall de tota mena és, bàsicament, un instrument de neteja. El més usual consisteix en un gran nombre de cerres de pèl gruixut i aspre d'algun animal (que, pobric, prèviament ha begut oli), o de brins rígids d'algun material enganxats a una placa de fusta, de plàstic, d'os, de vori, de plata, etc. La dèria de netejar, malauradament i com sempre amb les degudes i no rares excepcions, és connatural a la persona. I sort n'hi ha, altrament no podria respirar, ni caminar (les relliscades sempre són perilloses), i es malmetria allò que justament fa de bon mirar: persones i coses, endreçades i boniques. Allò de "lletgesa porta saviesa" no és pas veritat.

El raspall de la roba és el d'ús més freqüent. Rodejats de pols pels quatre costats, és una feina constant treure-la d'un lloc perquè es posi en un altre. Si els savis diuen que la matèria no es destrueix, és un vertader miracle que, després de tants segles de polseguera, encara ens arribi la llum i l'escalf del sol, que la terra no sigui més botedura i que la mar no tingui arreu color de xocolata. Doncs bé, el raspall treu la pols de la roba, la caspa i els pèls del gat i del gos. Hi ha qui canvia d'humor quan algun animal domèstic canvia el pèl. Tranquils. És l'hora del raspall i d'un bon exercici de canell. Veureu com després d'una raspallada general més o menys reeixida, hom es queda alliberat i satisfet.

Un dels raspalls que des d'antic, i en les formes més sofisticades i babilòniques, no falta en cap tocador, és el raspall per esclarir, desenredar i pentinar la cabellera de les dones. És clar que tot depèn un bon xic de l'espessor del cabell, del pentinat de moda i de la sempre incerta edat femenina. No és veritat que la dona "canvia el seny pel cabell", i que "la guapa desgrenyada i la lletja empolainada"; però sí que és cert que "dona ben pentinada, mitja guapesa guanyada", i encara més

cert que "quan la senyora es prepara, el rellotge es para".

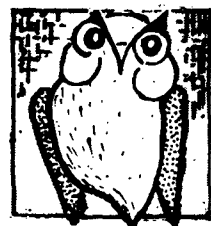
A partir de l'estructura bàsica del raspall, i atenent a finalitats anàlogues, altres estris han rebut també el nom de raspall o raspallet. Així, per exemple, hi ha el raspall de bany que fa l'ofici de gratador. Per bé que, "si et grates un gra se t'endanyarà", i "encara que tingui picor no es grata un senyor", quan la picor picca de debò, una lleu raspallada és un bon alivi. Sempre és més agradable gratar-se l'esquena amb un raspall que amb una gatosa. A més, quan les persones han passat les quatre creus, necessiten d'un adminicle per arribar allà on voldrien i no poden.

Hi ha raspalls un bon xic més agressius, com aquells de brins rígids d'espart amb què es netegen les espadenyes i el calçat platger, o s'estrija el pèl del gat o del gos. O l'autèntic "estrijaol", raspall de ferro, amb què es neteja i estrija la dermis peluda de cavalls, ases i muls (amb perdó).

Hi ha també el raspall de les sabates, malvist per carabrut i enutjós perquè t'obliga a ajupir l'esquena, i per torna, t'empastifa. En canvi, hi ha també uns raspallets més gentils, com el raspallet de les dents, el de les ungles o el gratibuxes emprat pels argenters. Res, que el raspallar, una hora o altra, és cosa de tots.

Sempre és més agradable ser raspallat que raspallar. Per ambdues bandes hi ha qui es passa. Hi ha tanoques aduladors que afalagen fins a embafar, i tous de mena que es deixen adular i afalagar com un gos de raça. Contents i enganyats hi vivim una mica tots, i això no fa mal a ningú. Vendrà's l'enteniment, són figures d'un altre paner. Ulll, perquè un adulador traçut i poca-solta pot menjar-nos el cervell i buidar-nos la butxaca, per finalment portar-nos a fira. Tan sa, bo i bonic que és procedir en tot d'una manera assenyada i franca!

A més correm el risc de fer el ridícul: després de cansar-nos llagotejant, ensabonant i raspallant, el raspallat es queda tan fosc i nosaltres amb les mans buides.

Tres notícies del bisbat

Reformes al Full Parroquial de Manresa

La parròquia del Carme ja fa molts anys que edita un suplement del Full Diocesà —fixeu-vos que arriba ja al número 1440— que, com tants d'altres, és el ressò de tota l'activitat parroquial. Aquest Full es titula "La Llum del Carme", sens dubte en record d'aquella misteriosa llum de Manresa que tant va influir en l'apaigament d'enemistats i en la forja d'un poble unit per l'amistat.

Fins ara tenia un format estret i allargassat; des del principi d'any, ha canviat el dibuix de l'encapçalament i la dimensió, ja que és un xic més gran. Amb això s'ha aconseguit que la presentació sigui més atractiva, moderna i més fàcil de llegir.

Esperem que aquest renovellat Full serveixi, tal com ells diuen, "de portaveu de tot allò que considerem necessari dir-vos per tal d'anar creant un clima de comunitat; de cristians i cristianes que segueixen el treball de la parròquia i que, en la majoria dels casos, d'una manera o altra, en són protagonistes".

Mort de mossèn Joan Prat, capellà del col·legi "La Salle" de Manlleu

El dia 9 de febrer passat morí a Vic, on passà els darrers dies de la seva malaltia, mossèn Joan Prat i Segurañas. Havia nascut a Sant Pere de Torelló, un dels pobles més vocacionistes del bisbat, el dia 21 de setembre de 1911. Féu els estudis eclesiàstics al Seminari de Vic, i, en els darrers anys de la seva carrera, tingué cura dels nens de la Casa Caritat de Vic. Rebé el presbiterat el 21 de juny de 1936, en vigílies, doncs, de la guerra civil. Exercí el ministeri sacerdotal com a vicari de Castellterçol, capellà de Raimat (bisbat de Lleida), rector de Sendomir, Sant Martí Seseuioles, Pujalt, St. Quirze Safaja i Vallfogona de Riucorb. Des de 1955 era capellà del col·legi "La Salle", dels Germans de les Escoles Cristianes, a Manlleu. Era un sacerdot senzill i humil, piadós, amant de l'Església i fidel complidor del seu deure.

Nova beca per al clergat indígena

Continua amb èxit la campanya a favor del clergat indígena en terres de Missió. Ara ha estat fundada una nova beca, que portarà el nom de "Patrocini de Sant Josep" i serà dotada amb 300.000 pessetes. L'aportació ha estat feta per mitjà del Sr. Rector de Capellades, i el donant vol restar anònim.

XESC SOLIU

"EL SENY D'UN POBLE"

Demaneu-lo a la vostra llibreria.

TARRAGONA

Unes notes històriques en l'avinentsa del seu centenari

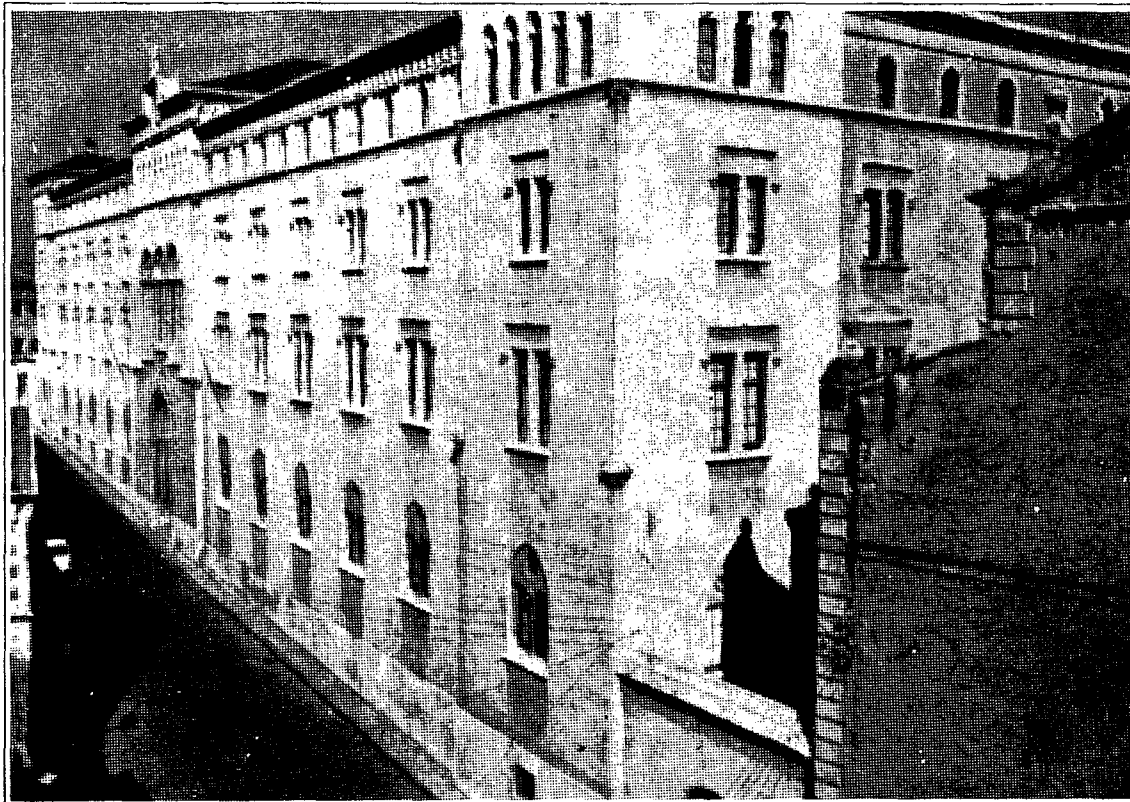
El de Tarragona, un seminari tridentí

TARRAGONA.— En el centenari del seminari de Tarragona, publiquem algunes notes històriques que poden ser d'interès per als nostres lectors.

• En la sessió XXIII del Concili de Trento, celebrada el dia 15 de juliol de 1563, s'aprovà el decret d'erecció de seminaris en cada una de les diòcesis per a la formació dels clergues; en els quals es procurés mantenir-los, educar-los religiosament i instruir-los en les disciplines eclesiàstiques.

• D. Gaspar de Cervantes Gaeta, més tard cardenal, que participà activament en les últimes sessions del Concili de Trento, un cop nomenat arquebisbe de Tarragona (1568), i abans de residir-hi, **apressà l'aplicació del Concili i la fundació d'un d'aquests centres de formació a la seva diòcesi.** En aquest sentit sol·licità del papa Pius V poder aplicar-hi les rendes de l'antic i quasi extingit capítol de canonges d'Escornalbou; envià, després, poders al seu vicari general, Pau Ballesteros, per a aplicar-les al projectat seminari, i el dotà més tard amb altres rendes i llegats.

• **El seminari de Tarragona: un dels primers seminaris tridentins.** Tarragona va ser, sens dubte, una de les diòcesis que més aviat va acollir la idea del Concili referent a l'erecció de seminaris i que de manera més expeditiva la va convertir en realitat: fins al punt que el seu seminari és considerat, pels historiadors, com un dels primers, cronològicament parlant, seminaris d'Espanya. (Sembla que fou el tercer; després del de Burgos i del de Granada; i no el

primer, com s'acostuma a dir.)

• **L'edifici.** Mn. Sanç Capdevila, fent-se ressò de la tradició, escriu: "De moment, sembla que el nou seminari s'instal·là en una casa del Capítol, propera a l'església de Santa Tecla la Vella, en la qual abans hi havia hagut l'escola capitular... Després es bastí un edifici propi al costat de la Universitat, o sigui, entre l'actual església de Sant Francesc i l'Hospital".

• **Un seminari amb categoria d'universitat.** Un cop acabats els treballs del Concili, el cardenal Cervantes es traslladà a la seva seu de Tarragona, on arribà el 13 de maig de 1572. Des de bon començament manifestà el desig d'afa-

vorir i ornar el centre d'estudis eclesiàstics amb tot el realç i l'esplendor possibles, **procurant dotar-lo amb la condició i categoria d'universitat.** És per això que molt aviat, i abans que es complissin tres mesos de la seva arribada,

—dotà les càtedres de la projectada universitat,
—redactà estatuts per al seu funcionament,
—cercà l'ajut del cònsol de la ciutat per bastir l'edifici,
—i sol·licità al papa i al rei la condició d'universitat per al seu seminari.

El papa Gregori XIII no sols aprovà i confirmà la nova fundació, sinó que, amb lletres apostòliques del 15 de desembre de 1574, li concedí el privi-

legi de poder conferir els graus acadèmics de Teologia, Filosofia i Arts.

Més tard s'aconseguí de Felip II el privilegi reial del 27 de novembre de 1588, essent ja arquebisbe de Tarragona, Joan Tarés, en virtut del qual l'Estudi General de Tarragona, dins dels camps de les càtedres instituídes, gaudiria de totes les mercès i prerrogatives de les quals estaven dotades les de València, Osca, Lleida, Barcelona i Perpinyà.

Centenari del Seminari de Tarragona

Comencen a perfilar-se els

actes del Centenari de la fundació del Seminari de Tarragona, que s'iniciaran el dia 20 d'octubre. Són idees i encara falta per concretar l'edició d'un audiovisual, un video, així com la difusió de diversos articles per a la premsa i ràdio.

Si està pràcticament confectionat el programa dels actes a celebrar l'esmentat dia 20 d'octubre.

Al matí se celebrarà un acte exclusivament per al clergat, amb una meditació a càrrec de monsenyor Torrella, arquebisbe de Tarragona, i una conferència a càrrec de monsenyor Martí Alanís, bisbe de la Seu d'Urgell.

A la tarda hi haurà un acte solemne, obert a sacerdots, religiosos i laics.

Aprovats els textos de la Missa i el Breviari, del Beat Joan de Santa Marta

La Sagrada Congregació per al Culte Diví ha aprovat els textos de la Missa i el Breviari dedicats al Beat Joan de Santa Marta, sacerdot i màrtir, a proposta de l'Archidiòcesi de Tarragona.

La festivitat del Beat serà el 16 d'agost. Joan de Santa Marta va néixer a Prades, comarca del Baix Camp. Essent sacerdot va prendre l'hàbit franciscà. L'any 1605 s'embarcà a Sevilla rumb a les missions de les illes Filipines, i des d'allí passà després al Japó, i el 16 d'agost del 1616 fou decapitat a Macau.

El papa Pius IX el va beatificar l'any 1867.

FETS I CRITERIS

Opinió pública i societat

RAMON TORRELLA I CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Enguany la jornada mundial de les Comunicacions socials està dedicada al tema de l'opinió pública, o millor dit, a la formació cristiana de l'opinió pública.

El Concili Vaticà II va remarcar la importància que tenen a la nostra societat els mitjans de comunicació social com són la premsa, la ràdio, la televisió i d'altres, i va exposar una sèrie de reflexions que es recolliren en un Decret conciliar anomenat "Inter mirifica".

Quan parlem de l'opinió pública cal que fem una referència quasi obligada a la descripció que en féu el papa Pius XII l'any 1950 i que, per la seva funcionalitat i pel seu realisme, encara és actual. L'anomenava "l'eco natural, la ressonància comuna, més o menys espontània, dels esdeveniments i de la situació en els esperits i els judicis dels homes".

L'opinió pública és, segons l'ensenyament de l'Església, un fet inherent a la mateixa naturalesa social de l'home, perquè les persones que viuen i es relacionen en una societat experimenten el ressò dels esdeveniments i participen dels corrents d'opinió.

A la nostra societat, l'opinió pública hi té una gran importància perquè tothom participa o hauria de participar activament en la vida pública. El mateix Pius XII afirmava que l'opinió pública és patrimoni de tota societat normal i sana, i deia que una societat en la qual no hi hagués opinió pública s'hauria de considerar malalta (20-10-1956, a les agències d'informació).

No és doncs estrany que l'Església se'n preocupi i recordi la responsabilitat que tots els ciutadans tenen de contribuir a formar, consolidar i promoure una opinió pública conforme el dret natural i les exigències de la justícia i de la caritat cristianes.

És ben cert que els instruments de comunicació social tenen un paper molt important en la formació de l'opinió pública. De fet, si els mitjans de comunicació fossin de debò un "forum", on la formulació i la confrontació de les diferents opinions es duessin a terme en un clima de diàleg, aleshores en naixeria una opinió pública enriquida que oferiria a la societat un element de maduresa per a una convivència basada en la llibertat i en la veritat.

Els informadors professionals tenen una gran

importància i assumeixen una greu responsabilitat, puix que han de ser uns servidors fidels de la veritat dels fets, esdeveniments, afirmacions i discursos ocorreguts al si de la mateixa comunitat social.

Els bons informadors han de superar la temptació del sensacionalisme i dels servilisme a grups de pressió. Són exigències fonamentals de la consciència humana i de la mateixa professionalitat que s'identifica amb la maduresa, la imparcialitat, el recte judici i l'honradesa.

El Pare Arrupe, en una seva aportació al Sínode de Bisbes de 1974, deia que el veritable professional de la comunicació havia de superar una triple tirania: la del temps, la de l'interès i la de l'originalitat. És a dir, que ha de treballar amb calma, sense precipitacions; no s'ha de deixar portar ni per les pròpies tendències ni pels propis egoismes, i ha d'evitar donar relleu principal a aquelles coses que objectivament són secundàries.

Als qui no som professionals, se'ns demana capacitat crítica, saber lluitar contra corrent i donar testimoniatge de la veritat sencera en qualsevulla situació de la vida.

Hi ha nombroses visites oficials programades pels bisbats catalans

Anar a Lourdes amb esperit de pelegrinatge

VIC.—Anar a Lourdes, particularment o col·lectivament, amb cotxe, amb tren, o bé amb autocar, pot ser un viatge turístic i, també, tenir motivacions més elevades, evidentment, però res més.

En canvi, anar a Lourdes formant part d'un pelegrinatge diocesà, amb malalts i disminuïts, vol dir INCORPORAR-SE A LA REPRESENTACIÓ DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA QUE, PRESIDIDA PEL SEU PRELAT, ES TRASLLADA A LOURDES, TAMBÉ AMB ELS SEUS MALALTS I DISMUÏTS, AMB ESPERIT DE PELEGRINATGE, és a dir, amb desig de respondre, d'una manera col·lectiva i unitària alhora, a la petició que féu la Mare de Déu a Santa Bernadeta: "Vull que es vingui aquí en processó i amb esperit de penitència". Ves i renta't a la font". "Penitència, Penitència, Penitència". "Beseu la terra pels pecadors.

Anar a Lourdes amb el "Pelegrinatge de l'Hospitalitat" ja es veu i s'endevina que, forçosament ha de ser més car, menys còmode, més complex i que té més inconvenients que d'altres viatges, però ací rau el secret del romiatge diocesà.

Perquè el Pelegrinatge de l'Hospitalitat, vol dir fer un muntatge acurat per atendre qualsevol eventualitat, i resoldre-la, que es pugui presentar. Vol dir donar uns serveis espirituals i materials. Vol dir tenir previstos i gestionats i aprovats un conjunt d'actes a desenvolupar allà. Vol dir una quantitat de coses que, si no es veuen, des de dintre del pelegrinatge és quelcom difícil de comprendre.

D'altra banda, pelegrinar a Lourdes amb l'Hospitalitat és endinsar-nos en tot de valors espirituals i humans, però sobretot, en la solidaritat envers tots el qui sofreixen material o moralment, solidaritat en la pregària, en les pròpies mancances, en la companyonia, en la fraternitat, en llurs esperances i en llurs dolors.

Pelegrinatges oficials

—Donem a continuació les dates dels pelegrinatges oficials de les hospitalitats catalanes:

Del 10 al 12 de Juny - H. de La Seu d'Urgell.

Del 14 al 28 de Juny - HH. de Vic i de Solsona.

Del 22 al 26 de Juny - H. de Barcelona.

Del 27 al 30 de Juny - H. de Girona.

Del 4 al 7 de Juliol - H. de Tortosa.

Del 4 al 8 de Juliol - H. de Tarragona.

Del 20 al 25 de Setembre - H. de Barcelona.

—Pel qualsevol informació dirigiu-vos als telèfons següents:

Barcelona - (93) 317 91 39

Berga - (93) 821 04 19

Girona - (972) 20 65 99 i (972) 39 02 56

Igualada - (93) 803 14 35

La Seu d'Urgell - (973) 39 01 09

Manresa - (93) 872 48 88

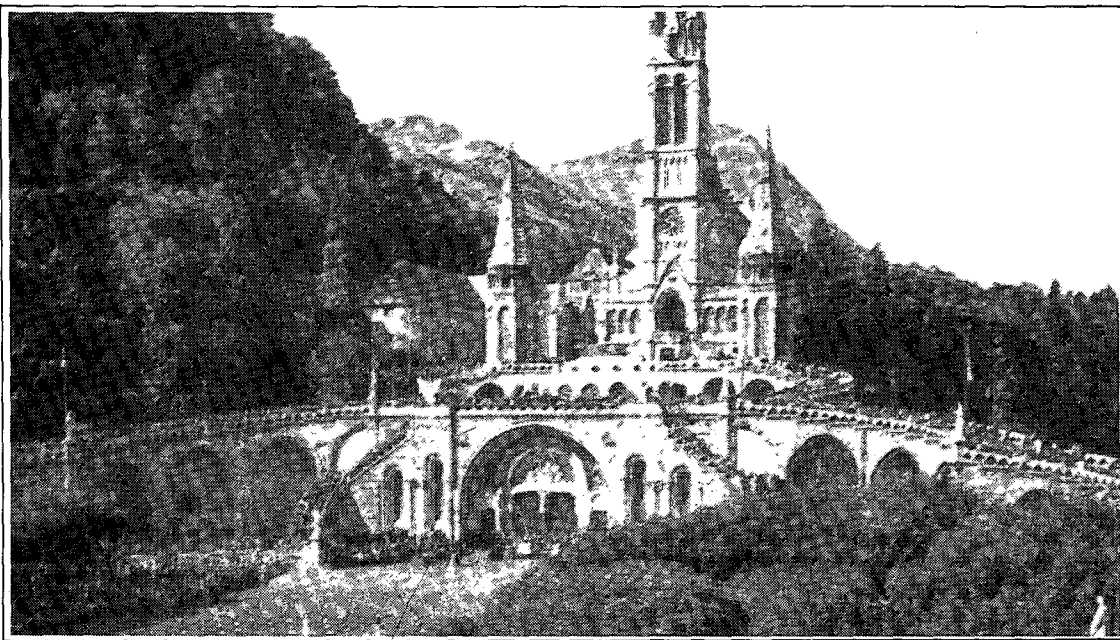
Solsona - (93) 839 07 96

Tarragona - (977) 30 16 84

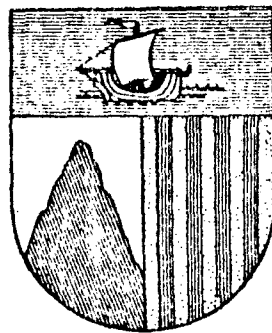
Tortosa - (977) 44 26 28 i (964) 45 17 56

Vic - (93) 885 36 57

A.M. de V.

"Anar a Lourdes formant part d'un pelegrinatge diocesà, amb malalts i disminuïts, vol dir incorporar-se a la representació de l'església diocesana presidida pel seu prelat".

COL·LEGI CANIGÓ

FOMENT DE CENTRES D'ENSENYAMENT, S.A.

SESSIÓ INFORMATIVA

Mes de Maig

El dimarts dia 20 a les 22 hores o bé el dissabte dia 24 a les 11.30 hores en el Col·legi c/. Císter 23 (Sant Gervasi)

—Explicació Ideari educatiu

—Visita instal·lacions

(Duració aproximada 1 hora i mitja)

Per a més informació dirigiu-vos departament d'Admissions
Srta: Mª Rosa. Telèfon: 211 02 17

COL·LEGI FEMENÍ: E.G.B., B.U.P. i C.O.U.

Centre subvencionat per la GENERALITAT

Educació personalitzada (tutoria)

Anglès des de 1er. EGB - Informàtica des de 4r. EGB

Música, Llar, etc.

Esports: natació, bàsquet, tennis, atletisme, gimnàstica.

IMPROMPTU

ORIOL CAMPS

Diaques

Tres amics meus, en el curs dels darrers anys, han estat ordenats diaques permanents. Penso en ells i sento una profunda admiració, i el cor em bateja alegrement. Perquè són tres pares de família que han fet el seu camí en la vida, que continuen fent-lo, i que, a més, han sentit la crida i han respost lliurant-se totalment. I és que a més del seu treball de cada dia, accepten una responsabilitat que no rendeix materialment, però que amb l'entusiasme de l'acceptació enriqueix infinitament l'esperit.

Tots tres, i la meua admiració no és per vosaltres solament sinó que abasta tots els qui com vosaltres han assolit la fita, teniu molt per fer i accepteu de fer encara més. I és que abans ja fèieu, abans ja sentíeu la crida al servei i serveiu. Cadascú de vosaltres en el seu camp escollit. Jo diria que la vostra ordenació és, ni més ni menys, com la coronació d'una tasca ja feta, i l'entrada a una de més volada, en la que podreu captar tota l'angoixa del món, la que es veu i la que només es percep, també l'alegria que es pressent en la il·lusionada mirada d'un infant que comença la vida, i la del vell que al cloure els ulls ha fet camí amb bona voluntat, estimant Déu sobre totes les coses, encara que ho hagi fet inconscientment en molts casos.

BARCELONA

Amb un projecte per la pau com a tema central

250 estudiants catalans assistiren a Roma al XIX Congrés de l'UNIV

BARCELONA.— 250 estudiants de les tres universitats catalanes han participat a les jornades finals del XIX Congrés UNIV, que s'han celebrat durant la setmana Santa a Roma, amb assistència de més de 4.000 universitaris i 200 professors universitaris de 397 universitats dels cinc continents.

El Congrés Universitari Internacional UNIV constitueix en l'actualitat la trobada universitària més important a nivell mundial. Rectors i degans d'universitats de tot el món s'interessen pels resultats d'aquest Congrés, en el que els estudiants manifesten les seves opinions i el resultat dels seus estudis, en un ambient de serietat, rigor i llibertat. En aquesta ocasió, s'han reunit per dir ben alt que la pau és possible, i que és una causa per la que tots podem fer quelcom. Per molts, el fet de que a l'aula Pau VI s'hi trobessin tantes persones procedents de països tan diversos —amb tensions recíproques en alguns casos—, constituï un testimoni en favor de la pau molt més significatiu que les declaracions abstractes dels governants. El comentari es va poder sentir durant l'audiència que, seguint un costum que va iniciar Pau VI, concedeix Joan Pau II als congressistes. En el seu extens discurs, el Papa va parlar de 2 tipus de pau: "aquella que els homes són capaços de construir per si mateixos i la que és un do de Déu. La primera és fràgil i insegura, perquè es fonamenta en la por i la desconfiança. La segona, en canvi —va subratllar— és una pau forta i duradera, perquè, fonamentada en la justícia i l'amor, penetra en el cor".

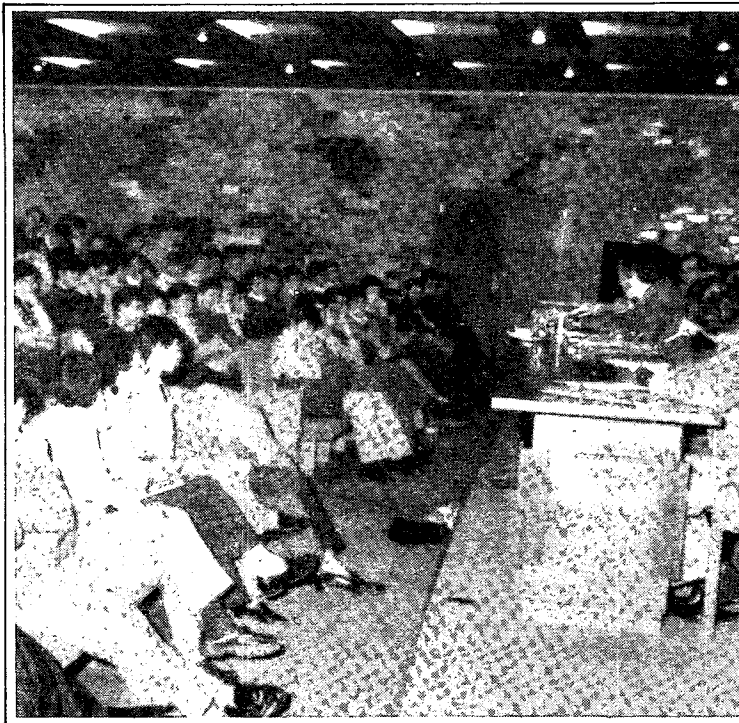
Des de 1968 (any en què per iniciativa del Fundador de l'Opus Dei, Monsenyor Escrivà de Bala-

guer es va celebrar per primera vegada) el Congrés UNIV ha anat analitzant una sèrie de qüestions d'actualitat. El resultat dels estudis previs que, al voltant del tema proposat, els congressistes realitzen a les seves universitats d'origen, és presentat a Roma durant les reunions conjuntes del Congrés. El tema central d'enguany, "Fonaments culturals d'un projecte de pau" —en consonància amb l'Any Internacional de la Pau proposat per l'ONU— ha originat reflexions filosòfiques, ètiques, polítiques i antropològiques sobre la naturalesa de la pau i el seu sentit i transcendència a la vida dels homes.

En les conclusions del Congrés, s'ha fet especial referència a la naturalesa dels conflictes socials, que no han de ser considerats com fruit de dicotomies irreconciliables, sino com "tensions intermitges" en la recerca de fins no contraposats, sino simplement diversos, pels que s'ha de trobar el camí de la coexistència. Aquest és el verdader problema de la pau: a tots correspon construir-la, en els ambients més diversos i quotidians, advertint que qualsevol situació és, metafísicament, el lloc de la pau, en quant que és el lloc de l'home. "D'aquesta forma —afirmen les conclusions del congrés— la cultura quotidiana de la pau es manifesta com cultura quotidiana de la vida".

Fase catalana del Congrés

Les conclusions presentades pels estudiants catalans a Roma són el resultat del II Congrés Universitari Català que es va celebrar prèviament en el Col·legi Major Universitari Pedralbes, organitzat per

l'Associació UNIV Catalunya.

Aquest congrés que reuní 2.200 universitaris i professors de les tres universitats catalanes, va estar presidit pel Molt Hble. Sr. Jordi Pujol, el President del Parlament de Catalunya, els rectors de les tres universitats catalanes i el Conseller d'Ensenyament de la Generalitat Hble. Sr. Joan Guitart.

Coll i Alentorn: Esperit de germanor

A l'acte d'obertura d'aquest II Congrés Universitari Català, el President del Parlament de Catalunya, Miquel Coll i Alentorn, es va referir a la pau dient que "són varies les coses que fan possible la

pau: la ciència, la llibertat, la igualtat, el coneixement mutu, la cultura, etc. Però cap d'elles porta la pau necessàriament". Preguntant-se des d'una reflexió universitària què és el que pot donar la pau, afegí que: "l'esperit de germanor és la clau que ens pot donar la pau. Sentir que tots els homes som germans i, per tant no podem fer mal a ningú; és més, hem de fer el major bé possible a cadascú".

La conferència inaugural, amb el títol "Ciència i pau", la pronuncià Gabriel Ferraté, rector de la Universitat Politècnica, que concluí: "la ciència és un esforç de la humanitat per defugir la barbàrie. Per això, la preparació tècnica i científica ha d'integrar-se en una

formació humanística i ètica, que posi els avenços científics i el desenvolupament econòmic al servei de l'home".

Durant l'acte també estigueren presents el Director General de la Joventut, Enric Puig i Jofra i el Director General d'Ensenyament Universitari, Ramon Parés i Farràs, que van destacar la importància de congressos com aquest per construir la pau a la nostra societat i el valor insubstituïble dels col·legis major com instruments a on es fomenta la vida intel·lectual amb independència i llibertat.

A l'acte també hi assistiren la Sra. Marta Ferrusola i un ampli grup de catedràtics i professors universitaris.

L'acte de clausura fou presidit pel Conseller d'Ensenyament Joan Guitart. S'hi llegiren les conclusions a les que s'arribà en les reunions de treball. En un breu parlament, el Conseller no va admetre centrar la idea de pau solament en la seva referència als aspectes polítics. Ans al contrari, extengué la idea de pau a la necessària justícia, a la llibertat i a l'educació. La conferència de clausura fou pronunciada pel Dr. Carreras i Llanusa amb el títol "Ètica, justícia i pau a la societat contemporània". El prof. Carreras afirmà que "si les relacions entre els homes no estan regides per la ètica, l'egoisme dels homes, de les classes o de les nacions condueix fatalment a enfonsar la pau. L'ordre, intern o internacional, no existeix sino està presidit per la justícia, objectivada per normes jurídiques assentades en la llei natural. Ètica i justícia vénen a ser, doncs, els condicionants de la pau a les societats contemporànies".

En el centenari de l'estada de Sant Joan Bosco

El superior general dels salesians visità Catalunya

BARCELONA.— El dia 23 arribà a Barcelona el Rvd. Pare Egidio Viganò, superior general dels Salesians, que assistí als actes commemoratius del centenari de la visita de Sant Joan Bosco a la Ciutat comtal i de l'arribada a Espanya de les Filles de Maria Auxiliadora, començada amb una fundació a Barcelona.

El Pare Viganò nasqué a Sondrio, al Nord d'Itàlia, l'any 1920. Vuitè de deu fills, i el més gran de tres germans salesians. Professà als setze anys i als 19 anà a Xile, on n'ha passat 30. Estudià teologia a la Universitat Catòlica de Santiago, on es doctorà amb un estudi sobre el Cos Místic. Fou professor de la mateixa Universitat i participà al Concili Vaticà II com assessor de l'episcopat xilè, i com a teòleg a la Conferència del CELAM a Medellín. I fou Provincial dels Salesians de Xile.

El 15 de desembre de 1977, el Capítol General XXI l'elegí superior General de la Congregació Salesiana. I el Capítol General XXII el confirmà en el mateix càrrec el 3 de març de 1984.

Invitat pel Papa, ha participat als últims sínodes i a la Conferència Episcopal del CELAM a Puebla. Ha estat també president de la Unió Mundial de Superiors Generals de Religiosos.

En començar l'última Quaresma predicà Exercicis Espirituals al Sant Pare i a la Cúria Romana. I ha intervingut en l'elaboració del recent document "Llibertat cristiana i Alliberament", prenent part a la mesa que el presentà a la premsa mundial.

Exercicis Espirituals a Tarragona

Desseguida d'arribar a Barcelona el pare Viganò anà a Tarragona a predicar els Exercicis Espirituals a 212 superiors de les comunitats salesianes d'Espanya i Portugal, del 24 al 30 d'abril.

A Barcelona, el 3 de maig a les 9'30 i a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè, presidí la Celebració Eucarística de la Família Salesiana, acompanyat pels provincials d'Espanya i Portugal, commemorant la donació del cim del Tibidabo a Don Bosco.

A la tarda del mateix dia, a les 18, a la finca Martí-Codolar, trobada del Superior General Salesià i de la Mare General de les Filles de Maria Auxiliadora amb els Cooperadors Salesians. I a les 20,

pregària i vetlla festiva dels joves de centres salesians amb el senyor Cardenal Narcís Jubany, Arquebisbe de Barcelona, el Pare Egidio Viganò i Sor Marinella Castagno, Superiora General de les Salesianes.

El diumenge dia 4, a les 10'30, al temple del Sagrat Cor de Jesús del Tibidabo, Eucaristia dels joves que han participat al Campobosco els dies 25, 26 i 27 a Poblet, presidida pel superior general i retransmesa per la TVE.

A les 12'30, al Col·legi Sant Àngel de Sarrià, acte d'agraïment i fidelitat a Sant Joan Bosco dels Antics Alumnes Salesians i cloenda de la Trobada Nacional, celebrada els dies 1-4 de maig, al Tibidabo.

El dia 5, a les 10'30, al Col·legi Salesià de Vall d'Hebró beneí un monument a Don Bosco, promogut per la Comunitat Educativa del Col·legi, obra de l'escultor Joan Puigdollers, ex-alumne i professor de les Escoles Professionals Salesianes de Sarrià. Diàleg dels alumnes de COU amb el Superior General, que a la tarda visità les obres salesianes de Mataró i Badalona.

URGELL

Era un prevere nascut a La Seu d'Urgell

Morí Mn. Codina, fundador d'una congregació religiosa

SARAGOSSA.— El dia 22 d'abril ha mort en aquesta ciutat el Rvd. José Codina i Canals. El dia 24 se celebraren les exèquies a la basílica de Nostra Senyora del Pilar i ha rebut sepultura a la Casa de les Religioses de Nostra Senyora del Pilar i Santiago.

Nascut a La Seu d'Urgell el 1899 i ordenat prevere el 1923, havia exercit els següents ministeris: del 1923 al 1940 professor al Seminari, posteriorment director del Noviciat de les Religioses de la Sagrada Família d'Urgell, canonge des del 1943 i el 1958 fundà la "Pia Unión de Nuestra Señora del Pilar y Santiago Apóstol", que el 1970 fou qualificada com a Congregació. Actualment era Moderador espiritual d'aquesta congregació que té 16 religioses i 3 novícies. La Casa fundacional és a Saragossa i les religioses es dediquen especialment a col·laborar en el treball pastoral de les parròquies —ensenyament, culte, apostolat,...— i dirigeixen una residència per a pelegrins a Saragossa. Actualment treballen al Perú i Espanya.

Mn. Codina esmerçà les seves qualitats de saviesa i oratòria en difondre la doctrina de l'Església mitjançant les seves obres literàries i la predicació. Sempre es distingí per la seva intrepidesa que l'esperonà al propi perfeccionament evangèlic i el portà, superades tota mena de dificultats, a la fundació de la Congregació religiosa femenina. Com tots els cristians de primera línia, tenia un estil personal de viure la fe i el sacerdoci, i hi era conseqüent. Aquesta remarcada personalitat cristiana al primer contacte sor-

prenia, però immediatament esdevenia admiració. La seva fermesa de caràcter l'acompanyà en les obres que la majoria admira, els que el coneixíem bé, però, també sabem que la seva tendresa donà fruits que solament Déu i els pobres poden assaborir.

El Montepio del Clergat d'Urgell elegix nova junta

LA SEU D'URGELL.— El Montepio del Clergat d'Urgell ha decidit continuar la seva tasca d'ajuda econòmica i espiritual als preveres de la diòcesi. En la seva darrera reunió ha elegit la nova junta que resta formada pels següents membres: President, Mn. Antoni Saboya; Secretari, Mn. Joan Pujol; Tresorer, Mn. Ramon Porredon i els Vocals, Mn. Josep Rei i Mn. Antoni Vidal. En la mateixa reunió s'informà del moviment econòmic de l'entitat durant el curs del 1985: ingressos 265.000.— ptes. sortides 144.000.— ptes. S'ha de tenir present que aquesta institució actualment dona una pensió diària de 200 o 300 ptes. als preveres malalts i abona el 40% dels medicaments receptats. Fins ara n'era president el Rvd. Ramon Canut, que ha dimisit per raons de salut i Secretari Mn. Josep Maria Porta (a.c.s.).

El Montepio del Clergat d'Urgell és una associació de mutualisme entre els preveres diocesans i la seva finalitat és l'ajuda mútua espiritual i econòmica sobretot en cas de malaltia. L'entitat va ser fundada per inspiració i amb el suport econòmic del bisbe Laguarda

El 1958 fundà "La Pia Unión de Nuestra Señora del Pilar y Santiago Apóstol".

el 1906. En total van ser més de 500 els preveres diocesans que hi aportaren diners per a ser socis fundadors. El seu primer president fou el canonge d'Urgell Mn. Francesc Palau.

Darrerament s'havia qüestionat la conveniència del servei assistencial del Montepio sobretot si hom té en compte que els preveres avui estan inscrits en la Seguretat Social, existeixen mútues clíniques i tots els sacerdots reben una subvenció econòmica mensual a través d'una caixa diocesana de compensació.

ANTONI MIRABET

SOLSONA

S'organitzen a nivell d'arxiprestat

Nombrosa participació als Cursets Prematrimonials

SOLSONA.— Se n'estan celebrant arreu del bisbat aquesta primavera i ja s'annuncien els de la pròxima tardor. Solen organitzar-se per arxiprestats, per bé que sota diverses modalitats: tot un dia, dues o tres o quatre trobades en dies seguits, en diumenges consecutius, en forma de conferències, de taula rodona, de convivència, etc.

Un fet: a hores d'ara no hi sol haver parella que es vulgui casar per l'Església que no participi en aquests actes i, cosa ben digna d'esment, que no en surti satisfeta i agraïda. Com podia ser altrament, si és un favor i un servei que se'ls fa amb vista al sagrament del matrimoni?

Recomanariem una vegada més a les parelles que no esperin a última hora a posar-se en contacte amb la parròquia sinó que hi acudeixin almenys tres mesos abans; així, entre altres coses, podran informar-se bé de les tandes de cursets.

Homenatge sacerdotal a Guardiola de Bergadà

El dilluns sant, dia 24 de març, a les 7 de la tarda, va tenir lloc a la parròquia de Bagà la missa crismal presidida pel bisbe Miquel i concelebrada per una seixantena llarga de preveres. L'església de Sant Esteve, tan bonica i austera, plena de fidels fins a vessar, esdevingué per una estona l'Església de Solsona en la seva plenitud, com es diria en l'homília de la missa. La celebració, ben preparada fins al més mínim detall, revestí una gran solemnitat.

Els preveres hi renovaren les promeses de la seva ordenació i s'hi consagraren els sants olis, a saber, el dels catecúmens, el dels malalts i el sant crisma, que han de servir durant l'any per a l'administració dels diversos sagraments arreu de la diòcesi.

Un parell d'hores abans, a la sala d'actes de la rectoria bagane-

sa, el doctor Josep Perarnau i Espelt, professor de la Facultat de Teologia de Barcelona i solsoní, havia donat una conferència sobre el Concili Vaticà II vist a vint anys de distància tema sobre el qual és expert.

I el migdia encara, a la casa diocesana de Guardiola de Bergadà, s'havia celebrat un dinar de germanor amb tots els preveres assistents que havia tingut unes postres poètiques: l'obsequi del darrer llibre de poemes de mossèn Marià Ruiz i Fernández, "Demà serà un gran dia", i la lectura d'alguns poemes per part d'aquest. S'esqueia que aquest mossèn celebrava enguany les noces d'or, com també la celebraven mossèn Pere Boixadé i Vilà, mossèn Joan Canals i Lluçà, mossèn Josep M.ª Llovera i Gou, mossèn Maties Palau i Rodamilans, mossèn Pere Puigbó i Carbonell i mossèn Miquel Pedrós i Duch. Uns i altres foren simbòlicament homenatjats en ocasió d'aquesta diada sacerdotal.

XIX PELEGRINATGE A LURDES
AMB MALALTS I MINUSVÀLIDS

Del dissabte 14 al dimecres 18 de juny de 1986

HOSPITALITATS DE LA MARE DE DÉU DE LURDES DELS BISBATS DE VIC I DE SOLSONA
Organització tècnica: VIATGES ALEMANYXIX PELEGRINATGE A LURDES
AMB MALALTS I MINUSVÀLIDS

Presidit pel bisbe de Vic, Mons. Josep M.ª Guix

DEL 14 AL 18 DE JUNY DE 1986

organitzat per les
Hospitalitats de la Mare de Déu de Lurdes
dels bisbats de

VIC I SOLSONA

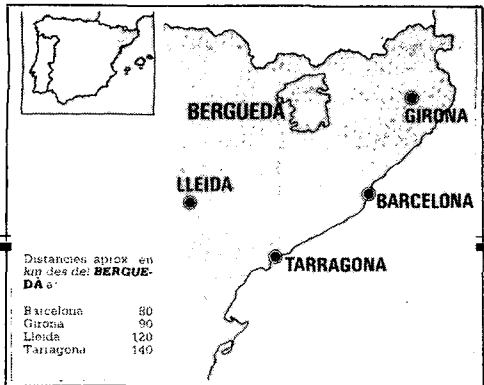
Organització tècnica:

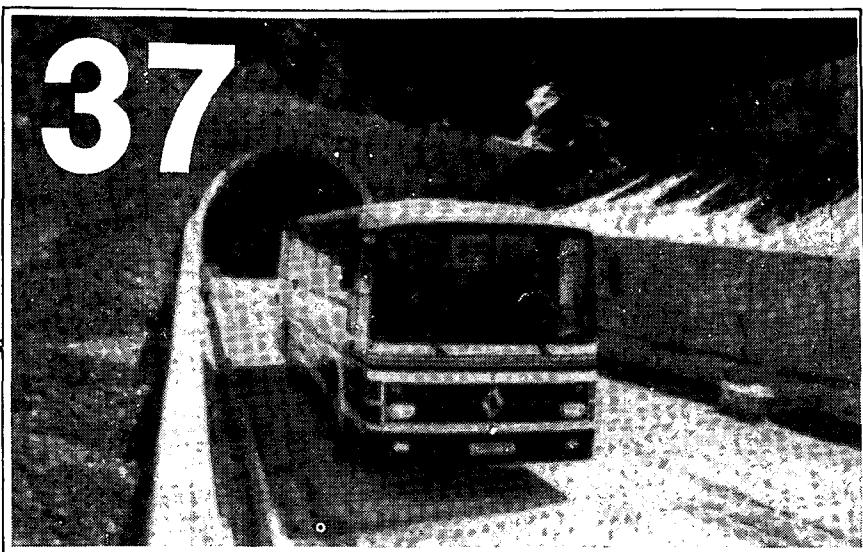
VIATGES ALEMANY S.A.

V
I
A
T
G
E

25 MAIG 1986

VISITAREM

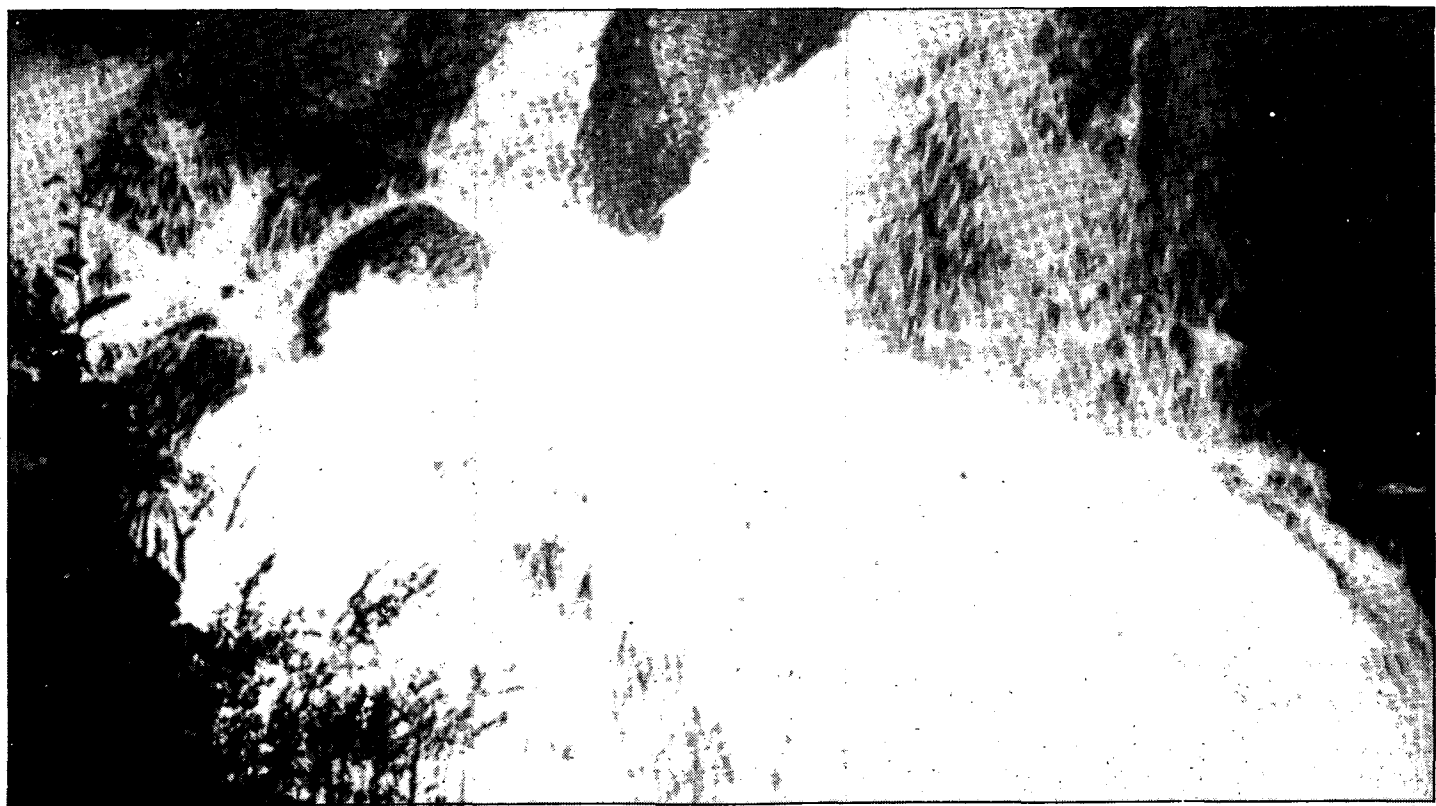

C
U
L
T
U
R
A
L

CASTELLAR DE N'HUG

LES FONTS DEL LLOBREGAT

Preu, 1.950 ptes., comprenent viatge, visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant.
Per reserves de places truqueu al Tel. 215 28 05. Sra. Montserrat.
La sortida serà a les vuit en punt del matí, carrer de València xamfrà Balmes.

FONDA CA L'ARMENGOL
Plaça de l'Església, s/n
Tel.: 823 60 94
CASTELLAR DE N'HUG

Preguem els participants en els viatges culturals de CATALUNYA CRISTIANA, que assisteixin a la missa vespertina del dissabte, en els seus llocs de costum, ja que no podem garantir la tornada en hora hàbil per complir el precepte dominical.

BARCELONA

En el XVI centenari de la seva conversió

El gest d'Agustí és avui un exemple per a tots

BARCELONA.—“La inquietud pel coneixement propi i pel coneixement de Déu portà Agustí a la conversió que féu d'un home mundà una de les figures senyeres de l'Església de tots els temps”. Amb aquestes paraules glossa el cardenal de Barcelona la figura de sant Agustí, el XVIè centenari de la conversió del qual, el 386, es celebra enguany.

La commemoració d'aquest centenari agustinian s'i-

naugurà el dissabte passat, dia 3, amb una missa solemne presidida pel senyor arquebisbe i concelebrada per un gran nombre de sacerdots al monestir de les monges agustines del carrer Vallmajor de Barcelona.

Assistiren a l'altar, a més dels altres concelebrants, el Dr. Muñoz delegat episcopal pels religiosos a l'arxidiòcesi i el P. Lluís Casado assistent de la Federació de les Agustini-

nes de la Mare de Déu del Pilar i de sant Tomàs de Villanueva així com els pares agustins que exerceixen diversos ministeris a les parròquies de sant Roc i de sant Francesc d'Asís de Badalona i a la residència de Calella de la Costa.

La missa fou activament participada per un gran nombre de fidels, sobretot del barri, i per una nodrida representació de les comunitats

religioses que les distintes branques agustinianes tenen a Barcelona.

Un àpat fraternal aplegà els germans i germanes agustins en la clausura, oberta excepcionalment per aquesta ocasió, de les monges contemplatives del monestir de santa Magdalena, de tanta tradició barcelonina i que donaren el nom de “les magdalenes” a un carrer de la vella Barcelona.

Aplec de la Mare de Déu de la Salut, patrona de la ciutat de Sabadell

Des de fa segles que a Sabadell, el segon diumenge de maig era la festa més grossa de l'any i la vila s'omplia de forasters. Enguany s'escau el dia 11 i, tant els devots de la Mare de Déu, com tota la ciutat, han programat un ventall d'actes fent-se ressó d'aital diada.

Destaquen els actes religiosos a dalt del Santuari, on hi haurà una vetlla de Santa Maria el dissabte a les 9 del vespre a la qual, des de fa uns anys hi assisteix molt jovent entre els devots de la nostra patrona.

El diumenge al matí hi haurà celebracions eucarístiques a 2/4 d'11 i a la una del migdia i a la tarda a les 6, vespres solemnes a la Mare de Déu, i a les 8 una altra missa.

I el dilluns, dia 12, pròpiament el dia de l'Aplec, després d'una celebració eucarística a les 8 del matí, se celebrarà a les 9 la ja tradicional MISSA VOTIVA de l'Acadèmia Catòlica, que des dels temps del Dr. Sardà i Salvany i després amb el Dr. Carreras, s'ha anat celebrant al llarg dels anys. Una altra missa concelebrada votiva de la ciutat i ofrena dels ciris a la Mare de Déu, a 2/4 de 12, i altres celebracions eucarístiques a la 1 i a les 8 de la tarda.

A 2/4 de 7, hi haurà un interessant CONCERT D'ORGUE, a càrrec de Montserrat Torrent.

Durant els tres dies, festes populars al parc dels voltants del Santuari, sardanes, gegants, banda, etc.

I a la ciutat, una pila d'actes culturals i recreatius.

D. VINAS

Assemblea de l'AGRUPACIÓ MÚTUA DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

Fou un exponent clar de la gran vitalitat de la veterana Entitat mutualista, la recent celebració de l'Assemblea anual reglamentària, que revelà la bona marxa d'aquest col·lectiu de 260.000 mutualistes, i la compenetració entre els assembleistes i la Junta que governa l'Entitat.

D'acord amb l'Ordre del dia i després que el President senyor Jordi Vidal Cairat pronunciés uns mots de benvinguda, el Secretari General llegí l'acta anterior, que fou seguida amb gran atenció pels reunits, i aprovada per unanimitat. Igual acolliment mereixé la lectura de la Memòria corresponent a l'Exercici de 1985, que llegí el Secretari de la Junta Directiva, senyor Ignasi Moya-Angeler Mediano.

Aquesta feina espontània i desinteressada que porten a terme els mutualistes esmentats mereixé la congratulació de l'Assemblea, subratllada amb generals aplaudiments, felicitació que es va fer extensiva als 25 nous Socis de Mèrit (és a dir, als mutualistes que han proposat 10 nous associats).

A continuació l'Assemblea aprovà els Estats de Comptes i els Pressupostos, que prèviament els havien estat presentats.

El punt següent de l'Ordre del dia es referia a la renovació de càrrecs a la Junta Directiva. A proposta del senyor Vidal Cairat, s'aprovà la reelecció de les senyores M. Dolors Esteve Mercadé i Berta M. Rodríguez Callao, i dels senyors Josep

I amb aquest ambient de bona amistat i unió mutualista, acabà l'Assemblea ordinària.

D'acord amb la convocatòria, de seguida s'inicià l'Assemblea extraordinària.

Només hi havia un tema: l'Informe sobre la «Llei d'Ordenació de l'Assegurança Privada» i el Reglament d'aplicació per a les Entitats de Previsió Social.

Sobre aquest tema, el President assenyalà la necessitat d'adequar l'Estatut de l'Entitat a la normativa que estableix la nova Llei i al corresponent Reglament d'aplicació. Després de referir-se a la incidència d'aquestes noves disposicions en les premisses mutualistes, acabà dient que ja s'havia donat curs als estudis i treballs necessaris per a la redacció dels nous Estatuts.

L'Assemblea atorgà un vot de confiança a la Junta Directiva, i aquesta es comprometé a convocar una nova Assemblea extraordinària quan arribi el moment de deixar establertes les modificacions dels Estatuts.

El senyor Vidal Cairat agrai als presents la confiança que aquell vot representava per a ell i per a la Junta Directiva, i aixecà la sessió, no sense recordar abans als assistents que l'endemà hi hauria una celebració eucarística a la Basílica de Santa Maria del Mar en memòria dels socis i empleats difunts.

De seguida es proclamaren els Socis d'Honor de l'any 1985, que foren els senyors Josep Cervera Negre de Barcelona i Miquel Gorgui Miquel de Bagà.

El senyor Francesc Sentí Piera de Granollers aconseguí enguany per segona vegada la nominació de la Menció Especial, distinció que ja havia rebut per primer cop l'any 1983. També es concedí un premi especial al senyor Francesc Castellà Planas de Navarres, pel fet d'haver aconseguit el segon lloc en l'aportació de socis nous durant els tres darrers anys.

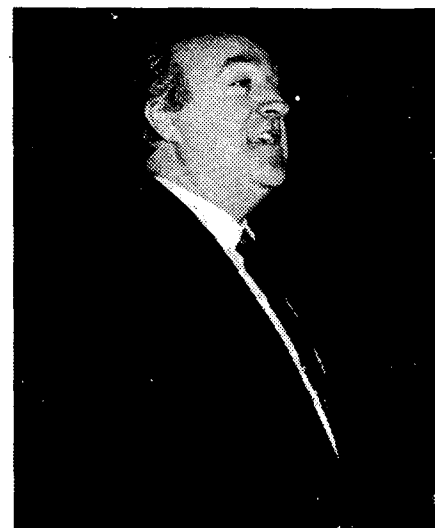
Elias Andreu, Jordi Gibert Masvidal i Ignasi Moya-Angeler Mediano, així com la designació dels senyors Claudi Sans Alujas, Carles Terricabris Pujol i Miquel Mas Puig per a la Junta Consultiva.

Després es passà al capítol de Precs i Preguntes. Diversos assembleistes exposaren idees i formularen suggeriments per a la bona marxa de l'Entitat, que foren recollits per la Mesa. El senyor Vidal Cairat contestà també totes les preguntes que li van formular els associats.

Tothom ajuda tothom.

Els Srs. Cervera, Sentí y Gorgui, guardonats per la seva tasca de captació de mutualistes.

El President, Sr. Jordi Vidal Cairat, adreçant-se als mutualistes.

Els comentaris obligats entre els assembleistes revelaven, en cloure's l'acte, la satisfacció que els produïa el fet de pertànyer a una Entitat com l'Agrupació, sòlida per la seva antiguitat, eficaç per la seva gestió i optimista de cara al futur.

Informe del Síndic de Greuges al Parlament

La crisi colpeja els sectors més febles

TOMAS PUNTI

Les primeres víctimes de les famílies que pateixen les conseqüències de la crisi econòmica són els infants i els menors, segons que es desprèn de l'informe del 1985 que el Síndic de Greuges ha presentat al Parlament de Catalunya. Nens que pateixen fam, que viuen als carrers sense escolaritzar o amb un alt grau de fracàs escolar i exerceixen la mendicitat o cauen en les xarxes de delinqüència organitzada, són imatges vives d'una crisi que ha malmès el teixit del país.

L'informe del Síndic concreta que aquestes situacions es concentren bàsicament en barris prou coneguts de Barcelona —com el del Raval— o en d'altres ciutats industrials del Barcelonès i el Baix Llobregat.

El Síndic, en la seva compareixença davant la Comissió del Parlament el dia 10 de desembre del 1985, va denunciar clarament que la persistència d'estructures discriminatòries o injustes en la nostra societat i la manca d'assignacions presupostàries suficients, concedides pels poders públics, afecten determinats col·lectius de ciutadans, com els infants, els joves i els vells.

L'atur, de fet, ha anat augmentant aquests darrers anys. S'han anat perdent llocs de treball progressivament. Els joves tenen, cada cop, més dificultats per trobar feina.

Aquesta situació ha motivat un deteriorament del clima de convivència. L'informe subratlla que la majoria de les queixes d'índole privada, entre particulars, fa referència a conflictes familiars i discussions o enfrontaments entre veïns, que són una conseqüència més de les situacions de marginació i penúria en què viuen molts d'aquests grups de ciutadans.

El Síndic destaca les accions d'Institucions assistencials privades que, com CARITATAS, fan una tasca extraordinària per pal·liar les mancances assistencials existents.

Molts joves pateixen un desencant motivat pel contrast entre el grau de llibertat de què gaudeixen i la manca d'oportunitats amb que molts joves es troben per desplegar la seva personalitat i treballar al servei de la societat.

Els escrits de molts joves en atur Síndic demanen en concret ajut per trobar feina i es queixen de la manca de prestacions o subsidis als joves que cerquen col·locació i no en troben. L'informe recull també el cas de joves que es queden sense la pensió d'orfenesa als divuit anys i que, estant sense feina, queden desprotegits perquè perden, fins i tot el dret a l'assistència sanitària.

El Síndic demana a les administracions públiques que participen en aquesta lluita contra l'atur un augment dels recursos que s'hi dediquen. També que es traspassi la gestió de l'INEM a la Generalitat.

L'informe que el Síndic de Greuges ha presentat al Parlament de Catalunya denuncia la situació de marginació de moltes persones, víctimes d'una crisi econòmica que ha colpejat intensament els sectors més febles de la societat. El document parla dels nens que pateixen fam, de l'atur juvenil, de la manca d'atenció a molts vells i del problema de la dro-

Atenció als vells

Un altre tema que recull l'informe d'una manera destacada és l'atenció als vells. L'envelliment progressiu de la població catalana i les repercussions de caràcter social i econòmic que se'n deriven en són la causa. Han arribat moltes queixes al Síndic de Greuges de persones grans amb dificultats greus per viure i, en algun cas, per sobreviure. Molts jubilats es queixen de la migradesa de les pensions pel fet que van haver d'avançar l'edat de jubilació per causa del tancament de l'empresa on treballaven. També hi ha moltes persones que no poden acreditar cap dret a pensió de la Seguretat Social. "Els escrits o visites ateses pel Síndic —diu l'informe— ens vénen a recordar que, al nostre país hi ha vells que passen gana, viuen sols i demanen un lloc en una residència, prestacions que nosaltres no podem resoldre perquè únicament ens poden dirigir a les institucions encarregades dels serveis socials, les quals

ga. Són situacions que només poden canviar amb una política coherent i decidida en el camp dels serveis socials i amb grans dosis de solidaritat. La societat té l'obligació moral d'atendre els sectors més dèbils.

En aquest treball periodístic, centrem el tema en l'aspecte de serveis socials.

tampoc no disposen de recursos suficients per atendre tots els casos".

S'ha detectat també un cert malestar per l'existència de residències no autoritzades que ofereixen uns serveis deficients als ancians que poden ser fàcilment víctimes d'abusos davant la manca de control d'aquests centres per part de l'Administració. La manca de places de residències per a vells —pensionistes o no— i els retards en atendre les sol·licituds d'entrada han provocat que la iniciativa privada hagi atès en alguns casos aquesta demanda social de forma alegal, aprofitant els buits legals de la normativa sobre residències per a la vellesa.

L'informe del Síndic pre-

veu que aquesta situació és pot agreujar en un futur perquè la població de casa nostra s'envelleix progressivament. Proposa crear i planificar una infraestructura per atendre dignament els vells d'ara i del futur. Es tracta de respectar el mandat constitucional que diu "els poders públics garantirán la suficiència econòmica als ciutadans durant la tercera edat, mitjançant pensions adequades i actualitzades periòdicament, i promouran el benestar mitjançant un sistema de serveis socials que atendran els problemes específics de salut, habitatge, cultura i lleure". L'atenció dels vells, més que un mandat jurídic, és una obligació moral de tota la societat.

La droga està en les arrels de molts conflictes.

L'atenció als vells, més que un mandat jurídic, és una obligació moral de tota la societat.

ectors

El problema de la droga

Alguns escrits que han arribat a mans del Síndic fan referència al problema de la droga. No n'hi ha més —tenint en compte la incidència real del problema— perquè els afectats o les seves famílies no volen donar a conèixer el problema. Això no obstant, el Síndic assenyalava que la droga està en les arrels de molts conflictes privats entre particulars quan un membre de la família consumeix qualsevol mena de droga. Per aquesta raó, el Síndic reconeix l'encert del Parlament de Catalunya d'elaborar i aprovar la Llei de prevenció i assistència en matèria de substàncies que poden generar dependència, d'11 de juliol de 1985, que ha de permetre que es pugui actuar amb fermesa contra el fenomen social de la droga.

L'informe fa esment també de les bosses de pobresa existents en alguns barris de Barcelona i d'altres ciutats de Catalunya, una mostra clara del que es denomina "Quart Món", amb els problemes d'analfabetisme, escolarització deficient, immigració no inte-

grada, habitatges insalubres, atur, drogaaddicció, prostitució, etc. "El problema —diu el document— no és nou, però s'ha agreujat amb l'augment progressiu del nombre d'aturats, en un estat amb un sistema de Seguretat Social que no està concebut com a instrument dirigit a la protecció contra la pobresa". Com és sabut, la pertinença a la població activa és una dada determinant per a la inclusió a la Seguretat Social. En canvi, la població sense feina ha quedat abandonada a la protecció dels serveis de beneficiència i d'assistència social que han resultat del tot insuficients.

El Síndic veu, davant de tota aquesta situació, que cal una acció decidida dels poders públics en l'ordenació i la promoció dels serveis socials a Catalunya. Confia en que la Llei de Serveis Socials, aprovada pel Ple del Parlament de Catalunya el 10 de desembre de 1985, estableixi els fonaments d'una política global i integrada dels serveis socials a Catalunya que reconegui els drets de tots els sectors de la població.

El Síndic de Greuges és una Institució creada per l'art. 35 de l'Estatut d'Autonomia i regulada mitjançant la Llei de 20 de març de 1984, aprovada pel Parlament de Catalunya, qui va elegir el dia 27 de juny de 1984 al Sr. Frederic Rahola i d'Espona com a primer Síndic de Greuges de Catalunya.

El Síndic de Greuges, que és una Institució similar a la del Defensor del Pueblo, constitueix una resposta a la necessitat de crear dins l'àmbit territorial de Catalunya un altre mecanisme que afegeixi garanties i protegeixi el ciutadà davant les irregularitats de l'Administració. La seva missió es defensar els drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans i amb aquesta finalitat pot supervisar l'Administració Pública de la Generalitat i dels ens locals de Catalunya. En l'exercici d'aquesta missió actua amb independència i amb objectivitat, ja que no es subjecte a cap mandat imperatiu i no rep instruccions de les autoritats públiques i les quals són obligades a auxiliar i amb caràcter preferent i urgent el Síndic de Greuges en les seves investigacions.

Per iniciar una investigació, el Síndic de Greuges pot actuar a instància de part o bé d'ofici. Tothom pot presentar-li una queixa, tant les persones físiques com les jurídiques, és a dir, un particular, un grup, una associació o una societat, no essent cap impediment la nacionalitat, la residència, la minoria d'edat, la incapacitat legal del subjecte ni l'internament en un centre penitenciari. Totes les actuacions del Síndic de Greuges són gratuïtes i no hi és necessària l'assistència d'advocat, procurador ni gestor.

Presentació de les queixes

Les queixes han de ser presentades per l'interessat mitjançant un escrit raonat, acompanyat dels documents que poden servir per esclarir el cas. Cal recordar, però, que la presentació d'una queixa no suspèn l'execució de les resolucions i actes administratius o judicials ni els plaços legals per recórrer contra ells, si fos procedent.

Com la missió del Síndic de Greuges és de supervisar i controlar les actuacions de l'Administració, no admet a tràmit les queixes sobre qüestions privades o conflictives entre particulars —com plets o disputes entre familiars, veïns, comerciants, litigis per accidents de circulació etc— ni cap altra en que el denunciador no sigui l'Administració. Tampoc pot investigar les queixes l'objecte de les quals es troba pendent d'una resolució judicial o es tracta d'una qüestió ja jutjada pels Tribunals de Justícia. Finalment, cal recordar que tota queixa contra l'Administració ha de ser plantejada prèviament davant l'organisme adequat per conèixer el problema. Per tant, el Síndic de Greuges no dona curs a les peticions que

no s'hagin plantejat en primer lloc davant l'Administració afectada ja que no pot entendre's que hi ha una actuació irregular d'un òrgan administratiu quan aquest ni tan sols coneix la pretensió del ciutadà.

Cada vegada que el Síndic de Greuges rep una queixa passa a estudi, a fi de decidir si és procedent de donar-hi curs.

Quan una queixa és admesa a tràmit, el Síndic inicia les actuacions que considera oportunes per aclarir el cas, i amb aquest motiu estableix contacte amb l'organisme o els organismes afectats per la queixa. Tancada l'enquesta informativa, el Síndic de Greuges en comunica els resultats a la persona que l'havia presentada i l'informa de la resolució a què s'ha arribat. En el cas que una queixa no sigui admesa a tràmit, l'interessat rep igualment una explicació dels motius de no haver-la admesa i, a més a més, el Síndic l'informa sobre les vies més oportunes per defensar els seus drets.

Contra el que es podria pensar, el Síndic de Greuges no és cap jutge i, per tant, no dicta sentències, no imposa sancions ni pot suspendre les actuacions administratives que són objecte de queixa.

El Síndic però, té la facultat de fer les advertències i recomanacions que cregui oportunes als organismes que no respectin els drets legítims dels ciutadans. També pot proposar fórmules d'acord o conciliació perquè les parts afectades arribin a la solució positiva de l'assumpte que hagi motivat la queixa. Sempre que li semblarà convenient, el Síndic de Greuges advertirà l'administració perquè introdueixi canvis o modificacions en la llei o les lleis en què s'observi una lesió dels drets del ciutadà.

Informe al Parlament

El Síndic de Greuges ha d'informar anualment el Parlament de Catalunya de les queixes rebudes dels ciutadans, de la seva tramitació i dels resultats obtinguts.

En aquesta mateixa pàgina es comenta un dels capítols de l'Informe en el qual s'informa al Parlament sobre la necessitat de potenciar els serveis socials a Catalunya.

Com es pot observar aquesta Institució amb la seva autoritat moral és un instrument de diàleg al servei de la Societat i vol fer de pont entre els ciutadans i els Poders Públics a fi que els drets constitucionals de tots els que estan a Catalunya siguin respectats pels poders públics i els respectius òrgans administratius.

La seu de la Institució està a l'Avinguda Diagonal, n.º 520, 4t. 4a. 08006 Barcelona, Tels. 201 00 77, 201 12 37 i 201 20 46.

oral de tota la societat.

CALENDARI

11 de maig. Diumenge. L'Ascensió del Senyor. Sant Anastasi, màrtir i Sant Ponç, màrtir.
El sol surt a les 4,36 i es pon a les 18, 59 (hora solar)
Festa major a Badalona, Lleida i Ripoll.

12 de maig. Dilluns. Sant Pancràs, màrtir i sant Domènec de la Calzada, màrtir.
Festa major a Passanant.

13 de maig. Dimarts. La Mare de Déu de Fàtima. San Pere Regalat, confessor.
Festa major a Tàrraga.

14 de maig. Dimecres. Sant Maties, apòstol. Sant Bonifaci, màrtir i Santa Gemma Galgani, verge.
Festa major a Cruïlles i Tremp.

15 de maig. Dijous. Sant Isidre Llauredor. Sant Torquat, bisbe; Sant Indaleci, bisbe màrtir i Santa Joana.
Festa major a Masquefa, Montroig del Camp, La Palma de Cervelló, Tornabous, Vilanant, Almacelles, Alpícat, La Figuera i altres pobles.
Fira a Cervera, Solsona i Torroella de Montgrí.

16 de maig, divendres. Sant Honorat, bisbe, Sant Ubald, bisbe i Sant Joan Nepomucé, màrtir.

17 de maig, dissabte. Sant Pasqual Bailón, confessor i Santa Res-tituta, verge i màrtir.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

11 de maig. Diumenge. L'Ascensió del Senyor. Lectures: Prime-ra, Fets 1,1-11, S 46, segona Ef 1,17-23, tercera Lc 24,46-53.

12 de maig. Dilluns de la VII setmana de Pasqua. Lectures: Pri-mera, Fets 19,1-8, S 67, segona Jo 16,29-33.

13 de maig. Dimarts de la VII setmana de Pasqua. Lectures: Pri-mera, Fets 20,17-27, S 67, segona Jo 17,1-11a.

14 de maig. Dimecres. Sant Maties, apòstol. Lectures: Primera, Fets 1,15-17.20-26, S 112, segona Jo 15,9-17.
(Fets 20,28-38 S 67 Jo 17,11b-19).

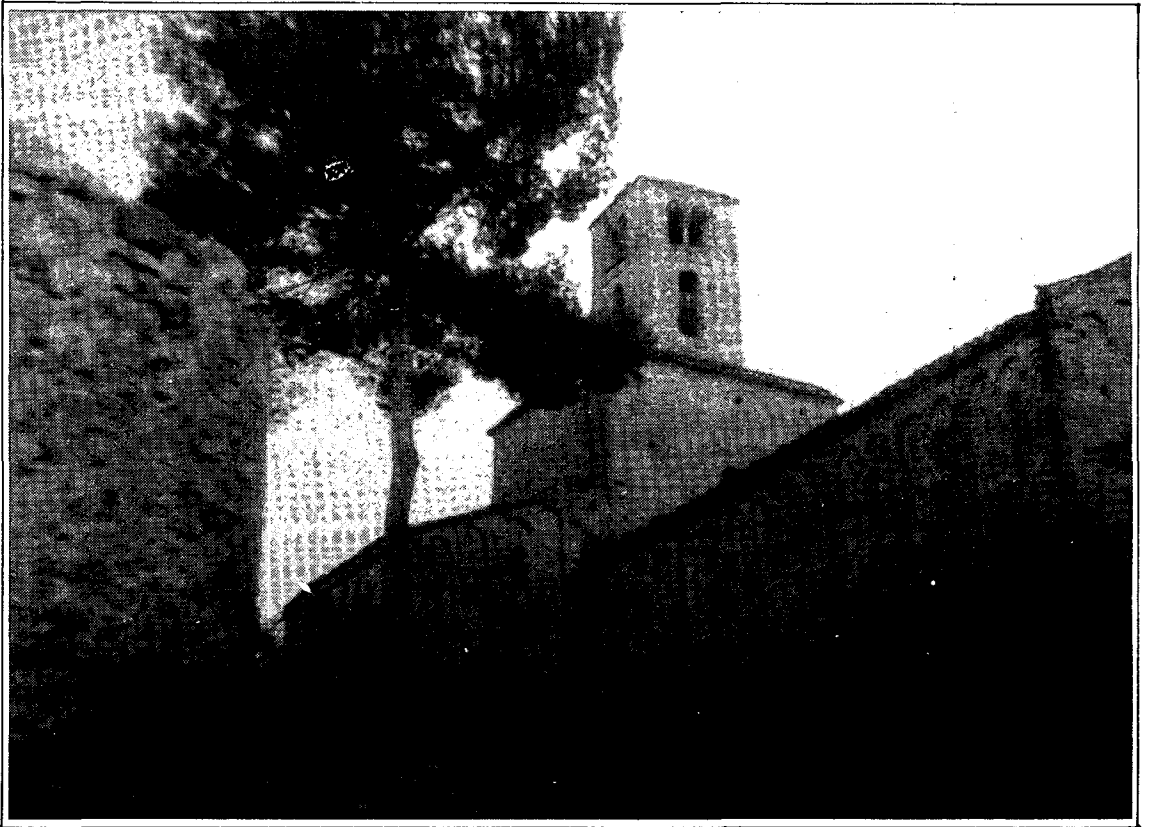
15 de maig. Dijous de la VII setmana de Pasqua. Lectures: Pri-mera, Fets 22,30; 23,6-11, S 15, segona Jo 17,20-26.

16 de maig. Divendres de la VII setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 25,13-21, S 102, tercera Jo 21,15-19.

17 de maig. Dissabte de la VII setmana de Pasqua. Lectures: Primera, Fets 28,16-20.30-31, S 10, segona Jo 21,20-25.

HOMES I INSTITUCIONS

Sant Ponç, màrtir romà

Des d'els primers temps del cristianisme, els màrtirs foren un testimoni suprem de la Fe, ja que donaren amb es-creiz llur sang, gairebé po-dríem dir barrejada, amb la de Jesucrist. Per aquest motiu fo-ren honorats i als que el poble fidel s'encomenava com a mit-jancers danvant el Pare.

Un d'aquests fou Sant Ponç, segons sembla nascut a Roma (257/258) i a qui els catalans, així com altres pobles, li tenen molta veneració per tal com sofrí martiri durant la persecu-ció de Valerià, a la seu episco-pal de Cimiez (actual barriada de Niça).

Es un sant jo diria "flai-rós", ja que ens porta quan ve

la primavera, la sentor d'her-bes boscanes, de les que s'om-plena l'aire barceloní l'11 de maig al carrer de l'Hospital, fi-ra molt antiga que encara per-dura, on hi acudeixen els ciu-tadans per adquirir herbes re-meires, fruites confitades, mel, arrop...

A l'àrea del països catalans hi és evocat amb fervor i a casa nostra té dedicades ermites, capelles, fins i tot un Monestir, antiga edificació romànica si-tuada a Corbera —municipi de Cervelló—.

També és honorat a Sant Feliu de Guixols, Sant Julià de Vilatorrada i Puigsec, on hi ha

una església sota el seu pa-trocini.

Els poetes, que saben veure les coses amb una altra llum han festejat Sant Ponç amb belles trobes, vegeu sinó el que en diu Joan Mª Guasch, barce-loní inspirat i mestre en gai saber:

*La Fira de Sant Ponç
Herbes humils que em perfu-meu les mans
i teniu un remei per cada cosa,
deu-me el secret per a tornar als vint anys;
que no la vull collir, l'última rosa.*

PIETAT CAMPMAJÓ

D'ACÍ I D'ALLÀ

¡Oh temps, atura't!

PERE CAMPÀS BONAY
Monestir de l'Estany

El dia que Déu creà el cel i la terra no és pas presentat per l'au-tor jahvista com si fos un dia del calendari, sinó que, aquell autor, ens deixa abalancats davant d'un paorós abim i, ni que rodi el cap, ens deixa de la mà. Un cop creats l'home i la dona, comença a circ-ular el paroxisme dels dies. Quan Adam i Eva han cregut poder viure sense Déu, els fa saber que moriran. Seran llençats fora del tren en marxa quan menys s'ho esperin. Passem pel món com ombra incon-sistent, pobres de dies i plens de neguit, com grills que de nit no pa-ren de fer fressa. Caïm anava pel món tement que algú el matés, com ell matà Abel. No hi ha pitjor ignorància que la d'aquell que no vol saber que la seva vida penja d'un fil. ¡Oh temps, atura't!

ADULTS EN LA FE

El silenci, la pregària i la persona

JOAN GUITERAS I VILANOVA

Quan hom es planteja seriosament l'adultesa en la fe, experimenta la necessitat de la pregària. No és, doncs, rar que aquells que volen viure deli-cadament llur fe, demanin com poden apuntalar la vida con-templativa. "Mossèn, em deia una persona, m'esforço a viure per als germans, però puc assegurar que sento com molt feble la meua referència a Déu. Visc estirat per mol-tes tasques urgents i procuro atendre-les, però em passa una mena de sensació estranya: com si jo no fos jo. De manera que experimento una gran tensió interna. I em manca serenor davant dels problemes."

Una altra dada: hi ha llibres sobre la pregària i és fre-qüent parlar de la necessitat de la seva pràctica, però sembla —tant de bo fós un error— que no es prega mas-sa. La nostra societat aclama i idolatra el fer i el produir. Això contribueix que el cristià senti com una oposició en-tre acció i contemplació. Aquesta sembla disfressada de passivitat. Ja es veu que hi ha un problema d'harmonia, però no es resol fàcilment. Cal, no obstant i això, trobar-hi solució, si un no vol ser un creient atabalat i super-ficial.

Mons. Carlo Martini, arquebisbe de Milà, en la seva primera pastoral els seus diocesans, el 8 de setembre de 1980, exhortava a valorar algunes certes eclipsades: la importància del silenci; la primacia de ser per damunt de tenir, dir i fer; la relació entre persona i comunitat.

El silenci

El silenci, que tant costa valorar com a element actiu, és font de dinamisme vital. Per met de captar les paraules i la Paraula. Perquè és atenció, admiració, acolliment. És l'ascètica que fa emmudir la xerrameca i la dispersió que

ens abasseguen. Dominades, hom esdevé capaç de lloar Déu.

També les realitzacions humanes solen ser fruit del silenci. Quantes hores silencioses hi ha al darrer d'un lli-bre, d'una classe o d'un bon consell! El soroll és propi de l'home que creu en el buit. Qui ha descobert que no hi ha buidor, sinó plenitud, suspira pel silenci que li permet copsar Déu. Aquest es troba més enllà de les paraules. Ell mateix és paraula única, creadora de nous móns i noves perspectives.

La pregària i el ser de l'home

Calen temps, moments, de pregària. Però això no vol pas dir que l'oració sigui una activitat exterior a la perso-na. S'ha afirmat que la pregària és el ser mateix de l'ho-me. Aquest, en el contacte amb Déu, es reconeix tal com és, descobreix la grandesa santa del Senyor, s'adona de la seva voluntat amicalment salvadora... La pregària és una forma de mirar les persones, els esdeveniments i les coses de tal manera que brolla espontàniament.

Per a la pregària es requereixen diverses realitats bà-siques: a) adonar-se de la vanitat de les coses que estan

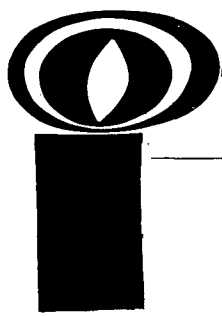
al marge del pla de Déu i demanar que siguem alliberats de la temptació de la insignificància i de la buidor; b) tenir sentit de la presència de Déu; c) creure que Crist és vi-vent i que puc entrar-hi en comunió; d) saber que la vo-luntat del Pare, a imitació de Crist, és la norma absoluta de la vida; e) ser conscient que l'Esperit, animador de l'Església, prega en mi i em fa sortir de l'individualisme; f) tenir clar que la creu és la victòria sobre tot mal i que, per tant, la pregària és una contestació al pecat.

La persona, protagonista de la pregària

Els homes som éssers socials. I en un marc social, l'Església, es desenvolupa la vida dels cristians. Però no és lícit oblidar el misteri, singular, inèdit i imprescindible de la persona. Sense la persona no existiria cap dimensió social. En realitat, cadascú ve de Déu i ha de tornar a ell, cadascú ha estat redimit i destinat a la glòria. L'anada a Déu i l'entrada a la glòria depenen d'una decisió personal —una sèrie de decisions— irrenunciable i intransferi-ble.

Sóc jo qui ha de respondre a Déu. La pregària, sigui del tipus que sigui, és veritable en cada creient. Jo la faig veraç o no. Segons la vida que porto. I davant de Déu, del meu destí, hi sóc jo. No el grup, no la comunitat, sinó jo. La comunitat m'ajuda i, per això, l'he de valorar i estimar. Però sóc jo, ajudat per l'Esperit i per Crist, qui corre el risc de la decisió de la fe. Sóc jo qui viu l'aventura, en gresca-dora i difícil, de la pregària.

Només cal una cosa: que ens decidim a fer la pregà-ria. Que la veritat que admirem esdevingui realitat pel lliu-rament a allò que és bàsic per a ser adult en la fe.

Les coses del cel

"S'ENLAIRÀ DAVANT D'ELLS"

La primera pàgina dels Fets dels Apòstols coincideix amb la última de l'evangeli de Lluc (que també llegim en guany, en aquesta festa). L'accent es posa, però, en els Fets, en el que serà la descripció de l'acció apostòlica: Jerusalem, Samaria, els límits més llunyans de la terra. Els quaranta dies —un llarg temps— d'aparicions —noteu: "se'ls presentà viu"— representen la pedagogia del Ressuscitat per a la seva Església. Cal que nosaltres sapiguem viure de la seva presència en la seva absència.

Lectura dels Fets dels Apòstols (1:1-11)

En la primera part del meu llibre. Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: "Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant". Els qui es trobaven reunits li preguntaven: "Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?" Ell els contestà: "No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra".

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: "Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel".

"DÉU PUJA ENMIG D'ACLAMACIONS, AL SO DELS CORNS PUJA EL SENYOR!"

Quan els israelites cantaven aquest salm, pensaven en la solemne col·locació de l'arca dalt la muntanya del temple. Nosaltres el cantem aclamant el Senyor Jesús, Déu i home, que avui celebrem glorificat a la dreta del Pare. Aquest és el "tron sagrat" de Jesucrist.

Salm 46:2-3,6-7,8-9 (R.: 6)

Aplaudiu, pobles de tot el món,
aclameu Déu amb entusiasme.
El Senyor és l'Altíssim, el terrible,
rei de reis a tot el món.

R. Déu puja enmig d'aclamacions,
al so dels corns puja el Senyor.

Déu puja enmig d'aclamacions,
al so dels corns puja el Senyor.
Canteu a Déu, canteu-li,
canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món,
canteu a Déu un himne.
Déu regna sobre les nacions,
Déu seu al tron sagrat. R.

La solemnitat de l'Ascensió es destaca per una paraula clau "el cel". No es pot entendre res de l'Ascensió de Jesús sense acceptar la realitat del cel. "Se'n pujà al cel, seu a la dreta del Pare". I, no obstant, el pensament del cel es presenta actualment com a sospitós per a moltes persones, àdhuc cristianes. Uns diuen: el cel, ¿està més enllà dels núvols, ple d'àngels...? Altres diuen: ¿tal vegada hi ha res més que la terra? I alguns diuen: el cel, ¿no el tenim ja aquí? O també: si pensem en el cel, no farem el que cal aquí a la terra... Pensar en el cel és "alienant".

• Què és el cel

Comencem, d'entrada, aclarint que el cel no és —és clar!— un lloc que trobaríem si anéssim molt, molt amunt, en una mena de viatge còsmic prodigiós. Les representacions més aproximades del cel ens les dona la Sagrada Escripura, quan diu que és com un paradís, un cel nou i una terra nova, una ciutat resplendent amb la llum de Crist... Tot són imatges que van a parar al mateix: la comunió perfecta amb Déu, per Jesucrist ressuscitat, en el qual s'ha inaugurat en plenitud aquesta comunió que Déu, des de sempre, ha volgut tenir amb els homes.

El cel és, en definitiva, la configuració amb Jesucrist ressuscitat. I, en aquest sentit, és cert que en aquest món comencem a viure les coses del cel, puix la nostra vida està amagada en Déu, juntament amb Crist. Ens ho recordava, al començament de la cinquantena pasqual, la lectura de la missa del diumenge de Pasqua. I, malgrat això, no podem dir que ja tenim tot el que esperem: no estem pas, encara, plens de glòria com Jesús ressuscitat. El món en el qual vivim no és pas el lloc sense plors, ni llàgrimes, ni dificultats. Només quan es manifestarà Crist, que és la nostra vida, també nosaltres apareixerem plens de glòria (vegeu Col. 3,1-4).

Amb aquestes precisions d'entrada, podem començar a veure una mica més clar el sentit d'una vida cristiana en la qual els pensament del cel ocupa un lloc important, i quines conseqüències té aquest fet.

• El compromís amb el cel

Moltes vegades he pensat que els cristians ens trobem sovint com uns jugadors de futbol en un camp enfangat. En un camp així és ben difícil córrer amb agilitat, fer jugades precises i brillants... Hom rellisca, cau amb facilitat, s'enfanga. Hi ha cops en que es preferiria deixar córrer el partit, o simplement suspendre'l degut a les condicions del camp. I, malgrat tot, si els jugadors volen guanyar el partit, han de jugar; no poden pas quedar-se entretinguts mirant de tirar una mica de sorra al camp, mentre l'altre equip va marcant gols...

La comparació —com totes— no és del tot exacta. Però serveix si més no per una cosa: per fer-nos adonar que els cristians, en el món present, no podem perdre de vista "la finalitat de la nostra cursa, el premi de la correguda que Déu ha convocat allà dalt en Jesucrist". (vegeu Filipencs 3,14). Malgrat que visquem enmig de molts "que són enemics de

la creu de Crist, la fi dels quals és la perdició, el déu que adoren és el ventre, i la glòria la posen en les parts vergonyoses; tot el que aprecien són valors terrenals" (Filipencs 3,18-19). Treballar de cara al cel, en un món en el qual l'enfangament és persistent, és una empresa difícil, però és la nostra: "Nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor" (Filipencs 3,20).

¿I si suspenguéssim el partit? No és possible. Torneu a llegir, si us plau, les últimes frases de la primera lectura i de l'evangeli d'aquesta solemnitat: el Ressuscitat vol que els deixebles "juguin", és a dir, que donin testimoni d'ell, que anunciïn el perdó dels pecats, que portin l'evangeli per tota la terra, a tots els homes. Ell no els abandona pas: la força de l'Esperit Sant els omplirà, i els conduirà.

¿I si ens dediquéssim a arreglar el camp, abans de jugar? Sense comparacions, ara: ¿i si ens dediquéssim a arreglar el món, abans de predicar l'evangeli? Sens dubte, arreglar el món és una bona intenció, però no és directament la que el Ressuscitat ens ha encomanat. Sempre serà benvinguda una acció, de qui sigui, també dels cristians evidentment i amb generositat, en ordre a un món menys "enfangat". Però penso que és molt perillós perdre de vista una cosa decisiva: si els cristians deixem de "jugar" a favor de la fe i del cel, els "gols" a la nostra porteria seran molt fàcils...

• La dimensió de la fe

Parlar del cel no és alienant, no és menys "pastoral" que parlar de la justícia, de la llibertat... El valor d'aquestes realitats, en definitiva, només té plena consistència quan es mira en la perspectiva de l'absolut.

En efecte: quan tots els països de la terra tinguessin una democràcia correctíssima, amb totes les llibertats en ple vigor, encara caldria treballar per aconseguir un sentit total de l'home, que només s'obté des de la perspectiva de Déu que l'ha creat; quan totes les llengües, fins i tot les més minoritàries, haguessin obtingut el reconeixement i desenvolupament que mereixen com a realitats humanes, encara caldria que els homes que les parlen les expressin per a la professió de fe, i la lloança de Déu. I així, en tantes i tantes coses, en les quals els cristians estem també compromesos, com a ciutadans d'aquest món, però en les quals la nostra funció específica és la d'introduir "la dimensió de la fe", pel testimoni, per la predicació, per una acció sense equívocs.

Finalment, una pregunta inquietant: si aquesta dimensió de la fe no la posem els cristians, si no parlem del cel entès en plenitud, ¿qui ho farà? Cada generació cristiana té el seu compromís amb la pròpia història. A nosaltres ens toca un camp, certament, en males condicions de joc; potser en realitat, no tan diferents d'altres temps... En qualsevol cas, però, no podem cometre la incoherència de dedicar tot l'entusiasme a tasques que molts homes de bona voluntat fan i poden fer, deixant de banda la que només nosaltres —creients i enviats per Crist— podem fer: anunciar la vida eterna.

"EL FÉU SEURE A LA SEVA DRETA DALT DEL CEL"

L'atenció a aquest text de l'apòstol ens ajuda a la "comprensió profunda" del misteri de l'Ascensió. És l'explicació del que professem en el símbol de la fe: "seu a la dreta del Pare". Amb aquestes paraules expremem la nostra fe en que "nostre Senyor Jesucrist, el Fill unigènit de Déu, ha fet seure a la dreta de la glòria de Déu la nostra feble naturalesa, que ell havia assumit". (vegeu la Pregària eucarística I).

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (1:17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

"MENTRE ELS BENEÏA, ERA EMPORTAT AMUNT CAP AL CEL"

La narració de l'ascensió és, per a sant Lluc, la culminació de l'itinerari de Jesús, i el trànsit entre el "temps de Jesús" i el "temps de l'Església", inaugurat amb el Do promès pel Ressuscitat: l'Esperit Sant. La descripció del Ressuscitat "beneïnt" és una manera de dir-nos que Jesucrist és el gran sacerdot per sempre, que dona deixebles el Do del seu Esperit Sant.

Evangelí segons sant Lluc (24:46-53)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: "Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el Pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt". Després se'ls endugué fora, fins a prop de Bet-Hània, alçà les mans i els beneï. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I continuament eren al temple donant gràcies a Déu.

LA BÍBLIA A L'ABAST

Entronització de l'arca

El text d'aquest salm evoca una processó —avui en diríem una manifestació popular— que acompanya l'arca de l'aliança per entronitzar-la al seu lloc del temple de Jerusalem. Els manifestants pugen al temple i amb ells hi puja Déu, representat en l'arca, escambell dels seus peus. Per això el salmista ens diu que **Déu puja** (v. 6) i que **seu al seu tron sagrat** (v. 9b). El poble l'acompanya entusiasmat: **enmig d'acclamacions, al so dels corns puja el Senyor** (v. 6). I el salmista ens diu també la causa d'aquest entusiasme popular que es manifesta amb aplaudiments i acclamacions (v. 2): **El Senyor és l'Altíssim, el terrible, rei de reis a tot el món** (v. 3). La reialesa de Déu sobre Israel és proclamada després que el poble l'ha experimentada en la seva pròpia existència. Jahvè l'ha salvat i segueix alliberant-lo de tots els seus enemics. Des dels temps de Moisès, llavors de la gran experiència alliberadora de l'Èxode, amb la sortida d'Egipte, la travessia del desert amb la manifestació de Déu que mena el seu poble fins a instal·lar-lo en la terra promesa, Israel proclama la reialesa de Jahvè: **El Senyor és rei Déu regna sobre les nacions** (v. 9a). Al l'Antic Testament hi trobem dues línies de pensament sobre aquesta reialesa de Jahvè. La més primitiva arrenca d'una concepció materialista —en el bon sentit del mot— d'aquesta reialesa divina sobre Israel. La veu com un regnat, no sols temporal, sinó fins i tot permanent i amb aires de conquesta sobre els altres pobles del món, que acabaran rendint-se al poder del Déu-Rei d'Israel. O, si ho preferiu, de reconquesta de tota la terra, que li pertany perquè ell n'és el creador —**Que és rei de tot el món** (v. 8a)—, i que a partir de l'heretat que ell s'ha escollit, Israel, acabarà per fer-

la tornar al seu domini (vv. 4-5). La segona línia és la que es va configurant sobretot a partir de la caiguda de la monarquia i dels anys de l'exili i els posteriors, més espiritual i universalista. El Senyor regnarà sobre tot el món, i tots els pobles, en un futur més o menys llunyà, el reconeixeran com a Rei. Aquesta segona línia de pesament és la que entroncarà amb la de "la petita resta d'Israel" de la qual en sortirà el Messies Rei i Sacerdot de tota la humanitat.

L'Ascensió de Jesús

La humanitat del Crist és la nova i definitiva arca de l'aliança. És el tron on, no sols hi seu la divinitat, sinó que hi forma una unitat indivisible de manifestació i de ser personal. És la imatge perfecta del Pare. Per això, un cop consumat el seu sacrifici a la creu, és exaltat a la dreta de Déu. Sant Lluç escenifica aquest misteri d'exaltació, i fent servir expressions i imatges de l'Antic Testament, ens presenta Jesús pujant, com a Rei que és, al seu soli, el tron de Déu. És des d'aquesta perspectiva que el salm responsorial ens fa fer una lectura cristiana del text antic: **Déu puja enmig**

Déu puja enmig d'acclamacions

(Salm 46-H.47-:2-3.6-7.8-9 R.: 6)

JOSEP M. ARAGONÈS

d'acclamacions, al so dels corns puja el Senyor (v. 6). I així ho proclama l'assemblea eucarística, precisament avui, en la celebració del misteri de l'Ascensió de Jesús al cel. L'Església aclama el seu Rei i Senyor, perquè també n'ha fet l'experiència en la seva pròpia història. Tota la humanitat ha estat alliberada de l'esclavitud del pecat i de la mort-per-sempre. Jesús, el Fill de Déu fet home, el Messies, és el seu alliberador. I amb el seu sacrifici, acceptat pel Pare i manifestat en la resurrecció, s'ha situat al cap de la humanitat redimida. Una humanitat que no es manté estàtica, encantada, com semi morta, sinó que amb Jesús ressuscitat s'ha posat en camí, i amb ell puja també cap al tron que, de tota l'eternitat, el Pare li ha reservat en el cel. Per això també tot el món és convidat a aplaudir i aclamar Déu amb entusiasme, perquè el triomf de Jesús és el de tots els qui integrem la nova humanitat. Nova perquè ell l'ha portada per aquests camins de victòria, ell Jesucrist, l'Altíssim —com a verdader Déu que és— i **el terrible**, car no hi res ni ningú que se li pugui resistir, havent vençut definitivament el pecat i la mort, que tenia esclavitzada la humanitat antiga.

Conèixer el poder de Déu

El salm, no sols ens convida a aclamar Déu i a proclamar la seva reialesa, sinó a cantar-li un himne, una composició ben feta, tant que, no sols artísticament resulti bella, sinó que vivencialment sigui experiència feta cant. Després d'escoltar la primera lectura del llibre dels Fets, el cant del salm responsorial avui ens pot introduir meravellosament a la meditació del text d'Efes 1:17-23 que seguirà. Sobretot convindria que mentre contemplem com Jesús puja al cel, fem l'experiència de la **grandesa immensa del poder de Déu, que obra en nosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre**. Els cristians del nostre temps —sobretot els d'aquest país nostre— hauríem de tenir molt clar la convicció i la urgència de fer aquesta experiència precisament en la nostra vida quotidiana. Viure la fe en la realitat de cada moment, vet-ho aquí. Perquè únicament després d'aquesta vivència creient podrem proclamar i celebrar la nostra fe, i fer-ho amb entusiasme. L'Israel antic i el nou —l'Església— trobava i troba coherent la recomanació universalista del salm després d'experimentar la reialesa de Déu, tal com ens manifesta els vv. 4-5. Llavors, sí, té sentit ple el v. 2: **Aplaudiu, pobles de tot el món, aclameu Déu amb entusiasme**. És el que hauríem de palesar en les nostres celebracions litúrgiques: **Mantinguem ferma l'esperança que ens dona la fe que professem: Déu compleix fidelment les seves promeses** (Hc 10, 23).

CULTURA CIENTIFICA

"Dels quatre elements als quarks"

Conclusió

FRANCESC NICOLAU
Professor de la Facultat de Teologia de Catalunya

Els seixanta-quatre articles que ens ha ocupat l'explicació dels constituents de la matèria i les seves forces, demanen una conclusió. Conclusió que serà una simple conseqüència lògica de tot el que hem dit: la intimitat del món material està programada segons un pla estructurat amb una precisió esbalaïdora. La meravella d'unes partícules que s'acoblen per formar uns àtoms, i aquests àtoms uns molècules, i aquestes molècules tota la multiplicitat de cossos inorgànics i orgànics que coneixem, i alguns tan imperfectament encara, supera tota ponderació. Si la diversitat d'àtoms s'ha pogut formar en el cor de les estrelles, no ha estat simplement perquè les reaccions termonuclears que s'hi esdevenen ajunten protons i neutrons; hi ha d'haver hagut també una orientació, destinació o finalisme en les partícules, que hagin estat capaces d'unir-se d'aquella manera tan útil per a formar després les molècules del nostre món, sobretot les que componen els éssers vius.

Com explicar aquest finalisme? Els biòlegs es meravellen de la programació que hi ha en els cromosomes del nucli d'una cèl·lula-ou, que farà que, per mecanismes de simple resposta a aquell programa, d'aquella única cèl·lula en surtin els milions de cèl·lules diferenciades que componen el cos d'un insecte, d'un pollet, o de l'ésser humà. I tenen raó; és una autèntica meravella. Però no és també meravellós que, ajuntant els electrons, neutrins i quarks d i u, en

surten tots els elements químics capaços de formar la immensa varietat de molècules, incloent-hi les admirables proteïnes dels sers vius? Evidentment no pot pas ser la simple juxtaposició a acumulació d'aquestes partícules allò que dona uns compostos de tan diverses propietats. Hi ha d'haver també, no sabem com, una informació, una orientació que ho porti a cap. Un munt de totxos no és una casa, un munt de ferralla no és un automòbil, una pila de circuits no és una computadora i un pilot de protons i neutrons no és un àtom de carboni.

La matèria no s'explica per ella mateixa

Hem vist que la física actual distingeix la matèria de l'energia. La matèria té massa, és ponderable. L'energia no en té, és radiació imponderable. Però ambdues són intercanviables segons la fórmula d'Einstein, $E=mc^2$. I si són intercanviables són aspectes d'una única realitat que és capaç de prendre diverses formes. Els acceleradors ho comproven constantment: les altes energies "creen" partícules, cosa que vol dir que l'ener-

gia es converteix en massa. Per això la nostra opinió és que seria convenient anomenar amb el nom de "matèria" tota la realitat del món físic, que pot presentar-se de dues formes que són: matèria ponderable, la que té massa i matèria imponderable, sense massa en repòs, que és la que els físics anomenen energia. Ara bé, el problema és: quina mena de realitat és aquesta "matèria" que es pot presentar de maneres tan diferents? No sabem de ningú que hagi donat una resposta convincent a aquesta pregunta. Els filòsofs actuals que s'ocupen de l'epistemologia de la física que coneixem ni tan sols se la plantejen. Deu ser realment difícil respondre-hi clarificant la cosa. Deixant a part aquest problema, per interessant que sigui, una cosa sí que podem afirmar amb certesa: que tota la matèria ponderable és composta. Tota ella ha estat originada en el Big Bang, tota ella també pot ser transformada, i no n'hi ha gens que s'escapi de poder ser destruïda. Un àtom d'urani és tan mortal com una flor del camp. Que la seva vida sigui més llarga és secundari. I és força segur que tots els àtoms estan sotmesos a aquesta llei. L'única excepció que es posava fins

fa poc, que és la de l'àtom d'hidrogen, és a dir, el protó, com sabem ara sembla que tampoc no val. El laboratori del Gran Sasso en ho ha d'aclarir.

Ara bé, si la cosa certa és que la matèria és un compost i que, com tot compost, pot corrompre's o sigui descompondre's, és evident que no pot tenir en ella mateixa la raó de la seva existència. I és un compost que fins i tot té una història: al començament del Big Bang era d'una mínima expressió, després començà a organitzar-se en protons i neutrons, àtoms d'hidrogen, deuteri i heli, per després formar les estrelles. Només en el cor d'aquestes centrals termonuclears que són les estrelles es pogueren formar la resta dels elements químics, que a cada esclat d'una nova o supernova s'estengueren pel cosmos. Així ha anat aquesta història.

El pur atzar no explica la complicació de la matèria

I no solament la matèria, per composta i corruptible, no pot tenir en ella mateixa la raó del seu ésser, sinó que a més a més

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots."

Antonino Zichichi

per la complexitat que posseeix, ha d'haver tingut un Programador intel·ligent. L'evolució del cosmos des del Big Bang fins a la matèria orgànica és una història fascinant. Les propietats que van prenent els àtoms que ens formen i sobretot les molècules que ells són capaços de compostos són totalment imprevisibles a partir del que presenten els protons i neutrons. Una cosa nova sorgeix cada vegada que aquestes partícules s'acoblen, encara no sabem ben bé com.

Afirmar que els compostos que en resulten amb les propietats que mostren són totalment fruit de l'atzar, si pensem sobretot en les proteïnes que seran capaços de formar, és com demanar que dels materials llançats per un volcà en surti espontàniament una gran factoria química amb totes les instal·lacions necessàries per al seu funcionament; és el símil que posa A. I. Oparin quan parla de l'origen de la vida.

Hem d'acabar, doncs, amb la mateixa conclusió que posàvem al tema de l'origen i estructura de l'univers: un ésser que ha tingut començ i experimenta canvis no és el Necessari. Cal admetre, per consegüent, un Creador i Ordenador d'aquesta matèria tan meravellosa però al mateix temps tan contingent. Aquesta conclusió no ens la diu la física, cert, però la intel·ligència humana, que és racional, sí que ens la proporciona quan reflexiona sense prejudicis amb bona lògica a partir de les dades de la ciència.

Mossèn Serinanell, astrònom i metereòleg

Un capellà de Vic que observa el cel per apropar-se a Déu

Mossèn Manel Serinanell no solament és conegut a Vic, on viu. Arreu el coneixen per la seva afició a l'astronomia i a l'observació dels misteris del firmament. A la conversa que segueix ens parla de l'observatori de l'astrònom Josep Pratdesaba, de les causes que no es vegi prou el cometa Halley... Ell també mesura les temperatures de Vic perquè tot Catalunya se n'assabenti.

Reclòs a un pis d'un carreró estret que va a donar a la plaça del Mercadal de Vic, al bell mig de la Plana, trobem a Mn. Serinanell. Envoltats de llibres que parlen de totes les ciències, Mn. Manel ens recorda que el seu interès per l'astronomia li ve de molt jovenet. Sobretot de quan, damunt el pis on ell vivia, va instal·lar-s'hi l'observatori de l'il·lustre astrònom vigatà Josep Pratdesaba. "Vaig tenir molt interès per poder-lo veure —ens diu— i ho vaig aconseguir essent ja un estudiant de capellà."

Ens diu que a tot Catalunya hi ha molta afició i dedicació a l'astronomia. Fins i tot entre els capellans. Recorda el pare Vinader, fill de Vic, que treballà amb el pare Secchi, a l'observatori del Vaticà, a mossèn Miquel Saurina, al pare Rodés, autor de l'obra "El firmamento"... I afegeix: "Al segle IX, Guifré el Pelós, comte de Barcelona, abans d'emprendre un viatge de pregària als monestirs de França, va ser a Vic. Un cop al monestir d'Aurillac, el superior li demanà si aquí s'estudiava astronomia. Efectivament, els àrabs havien desenvolupat extraordinàriament aquesta ciència a tota la península. Aleshores, un monjo d'allà, anomenat Gerbert, passà una temporada a Vic estudiant astronomia. El coneixement adquirí durant la seva vida li permeté més tard ser nomenat Papa, amb el nom de Silvestre II".

Un tema obligat de conversa és el que fa referència a l'Observatori de Josep Pratdesaba, que actualment no s'utilitza. Al respecte, Mn. Serinanell ens comenta "el fundador d'aquest observatori, el senyor Pratdesaba, ja des del començament de la seva carrera, va voler que aquest observatori servís per contemplar l'Univers i poder portar la joventut a Déu. L'any 1917, un any després d'haver-lo muntat, va publicar a la revista "Ibèrica" la presentació i oferiment de l'observatori a tots els amants de

les ciències del cel i les bel·leses de l'univers. Fet això, ell continuà la seva vida, tenint interès i desig que el públic ho pogués veure. Li plaia que jo organitzés visites a l'observatori i ell pujava per completar-les amb les seves explicacions. Al final de la seva vida, en el testament, deixà constància que fa llegat del seu observatori a la ciutat de Vic. Nomenà un Patronat perquè cuidés de la disposició d'aquest observatori i, a mí, concretament, em posà com a encarregat tècnic de l'observatori".

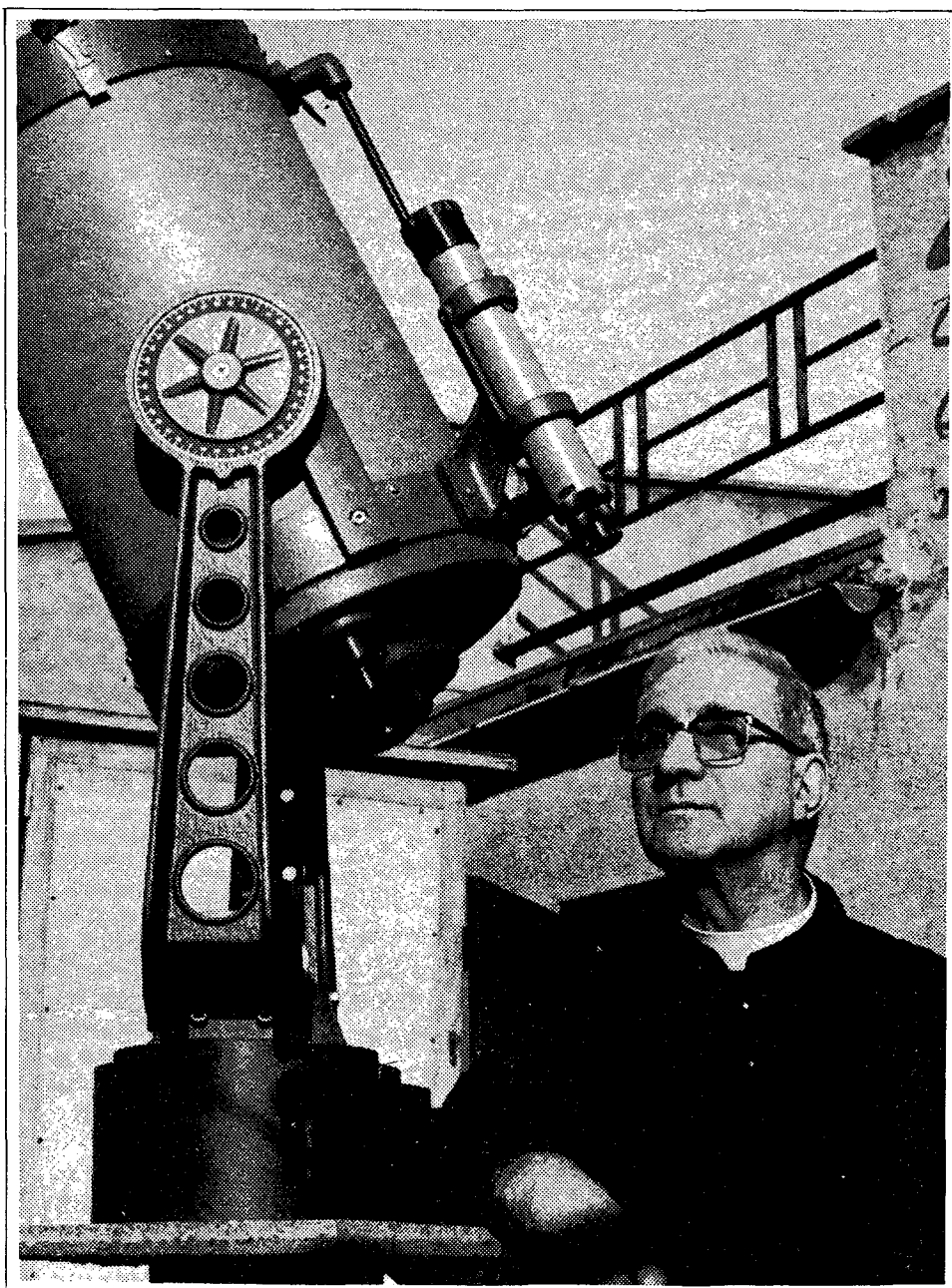
"Per tant, —continua dient— jo em recolzo en la idea que aquest observatori ha de ser i pertany a la ciutat de Vic. D'altra banda, la família, la qual va rebre com és molt natural de llegat totes les altres coses seves, tenen també el seu criteri, que és totalment divergent del meu, i naturalment, dos criteris que siguin dispars no es troben. Jo confio que, una hora o altra, amb calma i paciència, arribarem a convergir. En aquest sentit, jo crec que es pot aplicar aquella idea que és propi de savis rectificar i crec que aquesta bona família s'adonaran que cal rectificar i ho faran en bé de tots. És a dir, crec que és prioritat el bé comú general al bé particular concret."

Sobre la idea del donant, cal recordar que en el fris de la cúpula de l'observatori hi va fer estampar aquesta inscripció, encara existent actualment: "Contemplant les maravelles del Cel es veu resplandir la infinita saviesa de Déu i l'esperit s'enlaira acostant-se a son Criador".

L'home del temps de Vic

Comentem que darrerament, amb la popularitat del cometa Halley, ha augmentat l'afició a l'astronomia. Tot i així, li fem l'observació que el cometa ha decebut a molta gent. "Sí. És veritat. Passa que

Mossèn Manel Serinanell al costat del telescopi que té al terrat de casa seva.

aquest cometa, i la seva cua, són petits. Com que la cua és molt transparent, tan sols hi hagi una mica de calitja a l'horitzó on es troba el cometa, aquest es perd de vista. Hi ha el bon recurs dels prismàtics, un recurs eficaç i pràctic, però si no es coneixen ben bé les posicions de les constel·lacions al cel, es va buscant sense trobar res. Per altra part, pels que esperaven veure una cua llarga com la que es va poder veure el 1910, han quedat força decebuts en veure que es tracta d'una cosa tan petita". Mossèn Manel Serinanell és un gran coneixedor de les estrelles i els cometes del cel. Molta gent recorre al seu saber. Fins i tot, al bell mig de la nostra xerrada, el van trucar de fora per conèixer detalls sobre el cometa.

A més de l'astronomia, ens declara que li agraden totes les ciències, "ja que totes es relacionen", ens aclara. Ens comenta que molts fenòmens astronòmics influeixen sobre altres fenòmens meteorològics, per exemple.

Des de ja fa uns quants anys, Mn. Serinanell col·labora amb el Servei Meteorològic

de Catalunya. Al terrat de casa seva ens mostra un anemòmetre, l'aparell amb el qual mesura la velocitat del vent, els termòmetres, els baròmetres, el pluviòmetre... tot allò fonamental per poder donar les dades al centre meteorològic. Les dades que el vespre es donaran al "Telenotícies" de TV3, en parlar de les temperatures de Vic.

Parlem d'una agrupació

JOSEP COMAJOAN

COMPREM ANTIGUITATS des dels CAGANERS del PESSEBRE fins el CAMP del BARÇA

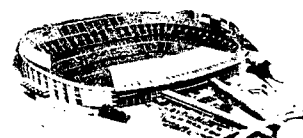

- Mobles antics, catifes, rellotges, armaris amb lluna, nines i pepas, joguines de llauna, dibuixos i pintures, làmpares, llibres vells, cuberts d'alpaca, etc. etc.

Sra. MONTSERRAT

Tel.: 215 87 61
d'11 a 2 i de 4 a 9

Passem a domicili.

XESC SOLIU

"EL SENY D'UN POBLE"

Demaneu-lo a la vostra llibreria.

Uns 750 monitors s'han aplegat a Gualba per reflexionar i aprendre noves tècniques

Trobada anual dels monitors de colònies i esplai cristians

Joves cristians: diverses realitats però un sol horitzó

Fa un parell d'anys que l'Arquebisbe de Tarragona Dr. Torrella i el bisbe de Solsona Dr. Moncadas, com a Primat i Delegat de joventut de la Conferència Episcopal, feien una crida a tots els Delegats Diocesans de Pastoral de Joventut de les diòcesis del Principat i les Illes i a tots els consiliaris de moviments de joves cristians d'àmbit català. Calia posar uns fonaments per a una acció pastoral amb els joves a Catalunya i les Illes que tingués els mateixos objectius en el seu horitzó per a donar una resposta evangèlica a la realitat. Les realitats són moltes i diversificades però l'esperit hauria de ser comú.

Des d'aleshores els delegats de les diòcesis de Barcelona, Girona, Lleida, Solsona, Tarragona, Tortosa, Vic, Mallorca i Menorca amb els consiliaris dels moviments Coordinació Catalana de Colònies, Casals i "Clubs d'Esplai", Hora-3, JARC, JOBAC, JOC, Minyons Escoltes i Guies St. Jordi, MIJAC i MUEC, han fet tres trobades de les que han sortit unes bases per a una proposta de treball conjunt. Aquestes bases poden ser el punt de partida per a una discussió i un treball conjunt que és necessari i urgent en el món de la pastoral dels joves. Una discussió que ha de ser oberta a tots i que podria desembocar en una Coordinació de Moviments i Delegacions.

Aquesta proposta de treball està estructurada en tres apartats fonamentals: I- Els principis teològics i pastorals, II- Els elements de coordinació i complementarietat de les diferents respostes per a la pastoral juvenil i III- Les propostes metodològiques. Creiem important que els joves també el coneguem i puguem dir-hi la nostra. Volem que la pàgina Jove sigui un vehicle de comunicació en aquest procés i per això us farem conèixer les consideracions i opinions que es facin sobre el tema. Avui us oferim la primera part del document i un reportatge sobre la trobada que els monitors del Moviment de Centres d'Esplai Cristians van celebrar a Gualba, mostra de l'activitat que els joves cristians portem a terme en molts àmbits. (*)

Recordeu que seguim esperant les vostres notícies sobre les activitats que realitzeu i la vostra opinió a l'entorn de temes relacionats amb el món juvenil. Per què és en el coneixement del que fem com arribarem a descobrir el què som i farem possible un diàleg que ens porti a la comunió que ens exigeix l'Evangeli. Cal lluitar perquè aquesta comunió evangèlica sigui present també en el món dels joves cristians de Catalunya.

VALENTÍ FEIXAS I SIBILA
Equip de pàgina jove

(*) En propers números us oferirem les altres parts del document així com d'altres articles sobre el tema.

CASAL DEL MESTRE

C/. Roger de Llúria, 7, pral. Tel. 255 68 88

EXERCICIS PER A MESTRES A MONTSERRAT

S'invita a tots els mestres a la Tanda d'Exercicis que cada any es fa a Montserrat, del 2 al 6 de juny, dirigits pel P. Payàs, s.j. Alternarem les reflexions ignasianes amb la participació en la litúrgia de l'Abadia de Montserrat. Cada exercici disposa d'una cel·la. Preu mòdic. Inscriu-vos el més aviat possible. Sortida en el cotxe de les 9 del matí, que va a Montserrat des de la Pl. de la Universitat, el dia 2 de juny.

El Moviment de Centres d'Esplai Cristians és la federació de Centres d'Educació en el temps lliure de la diòcesi de Barcelona. Com a federació neix l'any 1971 amb el nom de Servei Colònies de Vacances que canvià per l'actual en crear-se, l'any 1985, l'Institut Pere Tarrés d'Educació en l'Esplai del que formem part. És membre de la Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai.

19 i 20 d'abril: JORESCO a Gualba. Ja fa uns quants anys que va essent la trobada central del Moviment de Centres d'Esplai Cristians, encara que d'aquella Jornada de Reflexió d'Esplai i Colònies s'hagi passat a un esquema nou, que es centra bàsicament en el treball d'un tema monogràfic (preparat ja des d'abans de la trobada). Enguany: "Quins valors per a l'any 2000?"

Dissabte al matí s'inicià la trobada amb una diada de tècniques organitzada per l'Escola de l'Esplai de Barcelona, en la que hi varen participar uns 500 monitors. I és que aquell mític sac invisible del monitor, d'on tant en pot sortir un conte, com un estel, com una cançó, sovint cal buidar-lo —no fos cas que se'ns rovellessin els recursos— i omplir-lo de nous fins dalt, per exemple amb "tècniques de circ", "cistelleria", "la granja a colònies", "Déu ve a jugar a l'esplai",...

Les tècniques varen durar fins a mitja tarda, i al vespre

va començar pròpiament la JORESCO del Moviment de Centres d'Esplai Cristians.

Després de sopar, Antoni Soler va encetar la Vetllada de la nit parlant de les actituds per a construir la pau, subratllant que "ningú es pensi que es podrà assolir la pau sense un canvi personal profund".

En Noè Rivas, amb les seves danses i cançons va enllaçar pau i festa, dos valors que mai hauríem de deslligar, i la Vetllada va acabar amb una Pregària per la pau, entorn del Ressuscitat que ens alenà la Pau tot dient: "La Pau sigui amb vosaltres." Perquè, com deia el cant: Jesús és viu, ha ressuscitat, està entre nosaltres.

Diumenge, després de l'esmorzar conjunt, l'Oriol Navarro, president del MCEC ens adreçà unes paraules tot ressaltant "el valor de parlar dels valors" avui i aquí en el nostre Moviment i va justificar-ne la necessitat i la urgència.

Tot seguit, en Salvador Cardús, sociòleg i professor de la Universitat Autònoma de Bellaterra, va ser l'encarregat d'exposar la ponència d'enguany (recordem que els dos anys anteriors ho feren l'Antoni Serramona i la Carmina Gómez respectivament).

Potser caldria destacar-ne tres eixos: Primer, ens hem d'aclarir què volem dir quan parlem i reparlem de "crisi de valors". Més aviat la crisi ha de ser el primer pas per a una presa de consciència sobre els valors, aturar-nos a pensar quins són els nostres valors. Segon, eliminar la dicotomia entre valors nous i vells: és un parany. La veritable contraposició es dona entre valors dominants, hegemònics, consensuats i els valors de resistència. Adonar-nos críticament d'això és el primer pas per aquesta presa de consciència. Tercer, reivindicar els valors del silenci i de la soledat també com a espais de resistència.

Després de la ponència es varen fer més de vint grups, vint racons on es treballava un dels onze "valors per a l'any 2000": comunitat, festa, servei, solidaritat, transcendència, fe, felicitat, interioritat, lluita i esforç, vida, pau, tot emmarcant-los també en les pistes proposades en la ponència de Salvador Cardús.

El Sr. Enric Puig, Director General de Joventut de la Generalitat de Catalunya, encoratja els assistents en la seva tasca de servei a la societat catalana.

La pregària de la nit del dissabte sobre el tema de la Pau i l'Eucaristia del diumenge foren dos moments importants de la trobada.

L'Escola de l'Esplai de Barcelona oferí 23 tècniques diferents als més de 500 monitors que el dissabte participaren en la diada de tècniques.

El dinar en dos torns i l'hora del cafè van donar pas a l'última part de la trobada.

L'Enric Puig, Director General de Joventut de la Generalitat de Catalunya, va voler-nos acompanyar una vegada més, per manifestar-nos el seu suport i el seu encoratjament a la nostra tasca en els centres d'esplai.

La celebració de l'Eucaristia va ésser un dels moments culminants de la JORESCO d'enguany. Emmarcada entre els valors per a l'any 2000 i els valors proposats fa 2000 anys, entre les aportacions dels grups i les Benaurances, com un fil de resistència enmig dels temps, en pregària, en festa i en comunió, va ser l'esclat de fe dels joves monitors viscut amb il·lusió i joia. La cloenda de la JORESCO va córrer a càrrec del grup d'animació La Saragata i els grallers, gegants i capgrossos del Centre de colònies Jordi Turull.

En resum, una bona empremta per l'acabament de curs i la perspectiva de les colònies, dos moments on cal seguir fer presents els nostres valors.

SALVADOR GRAU

Quins valors per a l'any 2000?

Comunitat, festa, servei, solidaritat, transcendència, fe, felicitat personal, ésser i interioritat, lluita i esforç, vida, pau,... valors per al 2.000.

Un moviment és un grup de persones que es mouen per un ideal comú. I moure's vol dir treballar, educar en el nostre cas. La feina del monitor demana constància, *ser-hi* en tot moment, *estar* per als infants. A més comporta moltes altres feines auxiliars que fàcilment ens fan caure en un *activisme*. L'activitat per l'activitat. Tot moviment, i més el moviment d'uns *activistes* necessita d'uns espais per aturar-se, per reflexionar sobre el que estem fent. Per reflexionar sobre nosaltres com a persones i sobre quin sentit té la tasca que portem a terme.

Les JORESCOS són un espai privilegiat, la trobada en la que poc a poc, pas a pas, ens anem *reciclant*, anem avançant col·lectivament com a moviment. Enguany: **Quins valors per a l'any 2.000?** La reflexió pretén arribar al fons. Anem a les arrels, al sentit. Cap a on anem? Nosaltres, en diem objectius generals, i els programem cada començament de curs abans de fer les activitats. Es quelcom potser massa rutinari. La JORESCO vol ser una parada, una reflexió sobre el que ens mou. Per què com a persones actuem d'una manera? Som solidaris? Som gent de Pau? Retrobem el sentit d'unes paraules en les que potser massa superficialment hi estem d'acord. Veiem quines implicacions ens exigeix creure en la vida, valorar a la persona pel que és i no pel que té.

Els grallers, gegants i capgrossos del Centre de colònies Jordi Turull contribuïren a la gresca en la cloenda de la JORESCO 86.

demaneu-lo

Col·lecció Cultura i Pensament, 3

Joan E. Jarque i Jutglar

AFINANT

AFINANT

Per Mn. Joan E. Jarque i Jutglar

N.º 3 de la col·lecció "Cultura i Pensament"

PROP DE 300 "AFINANTS" APLEGATS EN

UN SOL VOLUM Preu: 800 pessetes

1r. "L'Home" - 2n. "El País" - 3r. "La fe" - 4r. "Jesucrist" - 5è "Maria" - 6è "L'Església" - 7è "El successor de Pere" - 8è "Evangelització" - 9è "L'Any cristià" - 10è "L'Ésser cristià" - 11è "Vida cristiana".

En/Na.....

Domicili.....

Població..... D.P.....

Província.....

(Tatxeu amb una x allò que escolliu):

- ☐ envieu-me el llibre "Afinant"
- ☐ desitjaria una dedicatòria personal de l'autor
- ☐ adjunto taló bancari
- ☐ envio gir postal

Edicions Terra Nostra S.A.

C./ València, 244, 2on. - 08007 Barcelona.

Tel. 215 28 05 - 215 27 84.

Històries, llegendes i tradicions del romànic català

Santa Maria de Finestres antic priorat benedictí

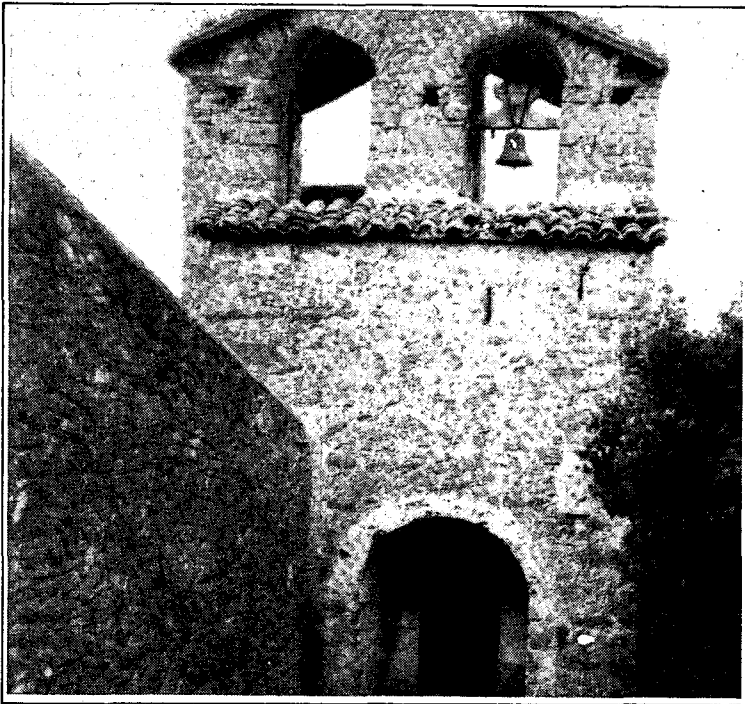
Església de Santa Maria, antic priorat benedictí. Tancada. Molt modificada, conserva de l'obra primitiva la volta i l'absis sobrealçat (V. Burón).

La història d'aquest santuari, és plena d'esdeveniments importants de totes les èpoques. Els més coneguts d'entre tots són dos fets ocorreguts en l'última guerra carlina, i crec interessant d'incloure'ls en aquest anecdotari garrotxí.

El primer és la trobada dels infants Alfons i Maria de les Neus amb el cabdill carlí General Savalls. L'altre narració es refereix al tràgic episodi de l'assalt de les tropes governamentals a l'hospital de campanya que els carlins havien instal·lat al santuari.

La primera narració, s'inicia en el moment que els prínceps carlins, que feia pocs dies havien entrat a Catalunya, reberen informació, que la seva presència al Principat, havia estat descoberta per l'estat major de l'exèrcit liberal, i que tropes enemigues els seguien el rastre. És per això que es decidí buscar un amagatall en un lloc protegit i de difícil accés. Els acompanyats dels nobles personatges, bons coneixedors de la terra, pensaren que no trobarien millor refugi, que el Santuari de Santa Maria de Finestres. Un indret inexpugnable, amb camins molt perdors i uns boscos quasi impenetrables.

La pujada s'inicià a punta de dia, i junt als prínceps, tot l'estat major i un bon grup de propietaris de la comarca, que els feia escorta. A mig matí, l'expedició arribava a dalt el santuari. L'únic que els es-

L'església és situada al municipi de Sant Aniol de Finestres (La Garrotxa).

perava era el senyor rector, que havia disposat de tot el necessari perquè es trobessin còmodes tan nobles personatges.

Aquell dia, el príncep Alfons el passà reunit amb els seus col·laboradors en una estança de l'hostal, rebent alguns visitants amics de la causa, que feren cap a aquest indret, en assabentar-se de l'estada dels infants.

En arribar una hora tardana, el nerviosisme era general entre tots, perquè el General Savalls que s'esperava a primera hora, no aparegué en tot el dia. Entre tant, Maria de les Neus i el senyor rector, amb el qual la infanta va inti-

mar tot seguit, feien llargues passejades pels voltans del santuari, explicant la història d'aquelles pedres belles i segurament també, les del Castell de Finestres: Aquella fortalesa inexpugnable situada a 960 metres d'altitud al nord del santuari, i que en la guerra dels remenses, fou el centre d'operacions de les forces de Verntallat, i que mai es pogué conquerir.

Al capvespre, segons explica la princesa en les seves memòries, es van reunir tots a l'hora de sopar, i amb molta gana feren compte de les viandes servides; un arròs amb entreteniments i pollastre amb adob de pernil. Aviat es retiraren a

dormir. Només els prínceps, el general Larramendi i un company d'armes que estava molt malalt disposaren de llit, els altres feren el son a la pallisa.

L'endemà, se celebrà la missa de l'alba, confessant i combregant tots, amb molt de recolliment. A la sortida del temple, els feu servir una bona tassa de xocolata desfeta i pastes per esmorzar.

L'estada dels prínceps es perllongà uns quants dies, fins que els emissaris varen aconseguir localitzar al general Savalls, que pujà a Finestres acompanyat dels seus lloctinets. Les converses i les discussions entre els caps de les forces carlistes, es van perllongar tot el dia, i sembla, que no foren del tot profitoses, doncs els punts de vista entre el príncep i el General, tenien molt poc de coincident.

Mentrestant, l'estada de la família reial en aquell cim, es feia més perillosa a cada hora, i l'amagatall no era del tot segur, per la qual cosa es decidí abandonar el santuari aquella mateixa nit. Els primers a marxar foren en Savalls i els seus homes, i una mica més tard ho feren els prínceps, un cop fetes unes pregàries als peus de la Verge de Finestres, i després d'acomiar-se del senyor rector.

Explica la princesa, que aquella expedició nocturna, fou molt agradable per la companyia, el bon temps i la bellesa del camí, i amb un humor sorprenent, escrivia en les seves memòries: "Unos muchelitos nos acompañaban con su grito casi infantil". Però l'aventura seguirà i les penalitats acompanyaran aquell grup de carlins, que confiaven en la victòria de la causa i que mai no pogueren aconseguir.

Una pàgina amarga

Són molts els fets esfereïdors i tràgics en qualsevol contesa militar, i en aquesta guerra carlina, un dels més colpidors, es va produir en aquest indret de Finestres pel maig de 1873.

En aquesta data, els carlins tenien instal·lat en el santuari, un hospital de sang, un establiment improvisat, amb molt poques condicions sanitàries i mèdiques. Els locals d'assistència, eren plens de ferits i malalts, pels quals un grup d'assistents i un metge, feien el que podien per guarir tant de dolor i de misèria. Semblava que el lloc era suficientment segur, lluny dels esdeveniments bèlics. Però assebatat de prendre'l en un assalt sorpresa. L'atac fou veritablement salvatge. Les poques forces de defensa, no pogueren aturar l'envestida enemiga, i els ferits i malalts, fugien espervats buscant la salvació en la boscuria. Molts d'ells van morir estimbats pels barrancs, i d'altres van caure pels trets dels assaltants. Un cop comesa l'acció, incendiaren totes les instal·lacions. Era la servitud d'una guerra absurda.

Tenim el testimoni d'un d'aquells pobres carlins, que va poder escapar d'aquell infern. En un exvot que es conservava al Santuari deia: "Agraït a la Verge de Finestres, a la que vaig recórrer al veure'm ferit. Faig ofrena de la bala que durant onze mesos portí clavada en un os, essent menester per treure-la tres operacions greus de les que mercès a la Verge vaig guarir".

¡Quanta i quanta guerra!

JOSEP Me BROTO I TWOSE

Campanya d'ajut social de Càritas al Líban

La delegació de "Caritas" al Líban ha endegat la campanya "Líban 86". El programa d'aquesta campanya marca com a objectiu l'obtenció de 100 cases prefabricades per a famílies sense llar, l'escolarització de 3.000 nens i la continuació del programa de rehabilitació econòmica i professional.

D'ençà de l'any 1984, "Càritas-Líban" porta a terme un programa de real·lotjament de famílies que van haver de fugir de la seva llar habitual, arrel dels combats. En un any, s'han ofert a aquestes famílies 200 cases prefabricades. Tot i que el nombre sembla molt gran, cal tenir en compte que les fa-

mílies sense llar al Líban són gairebé 3.000.

Quant a l'escolarització, aquesta s'ha convertit en un objectiu difícil d'assolir. A moltes famílies, l'escolarització de llurs fills els suposa un terç del salari familiar. Molts estudiants han hagut d'abandonar la Universitat, després de molts anys d'estudi.

La crisi general existent al Líban ha fet que pugés brutalment el percentatge d'aturats. "Caritas-Líban", conscient del problema, ha posat en marxa un programa de rehabilitació professional que garanteix alguns llocs més de treball.

"Caritas-Líban" s'ha proposat escolaritzar 3.000 nens libanesos.

METGE ENSENYANT

Metge, que des de fa sis anys treballa amb infants, adolescents i joves a la Generalitat, en el camp de l'Educació sanitària fora i dins l'escola, i que desenvolupa una tasca de medicina social i educativa, desitjaria treballar en l'ensenyament, en una escola, per sentir gran vocació i motivació per tot el referent a les ciències de l'educació.

Te idoneïtat per impartir assignatures.

Experiència docent. Idiomes: alemany, francès, català.

Núria Mateo i Fusté. C/Consell de Cent, 246, 1r. 1^a. Tel.: 323 2098 (tardes) 08011 Barna.

MÚSICA

Discografia sardanística

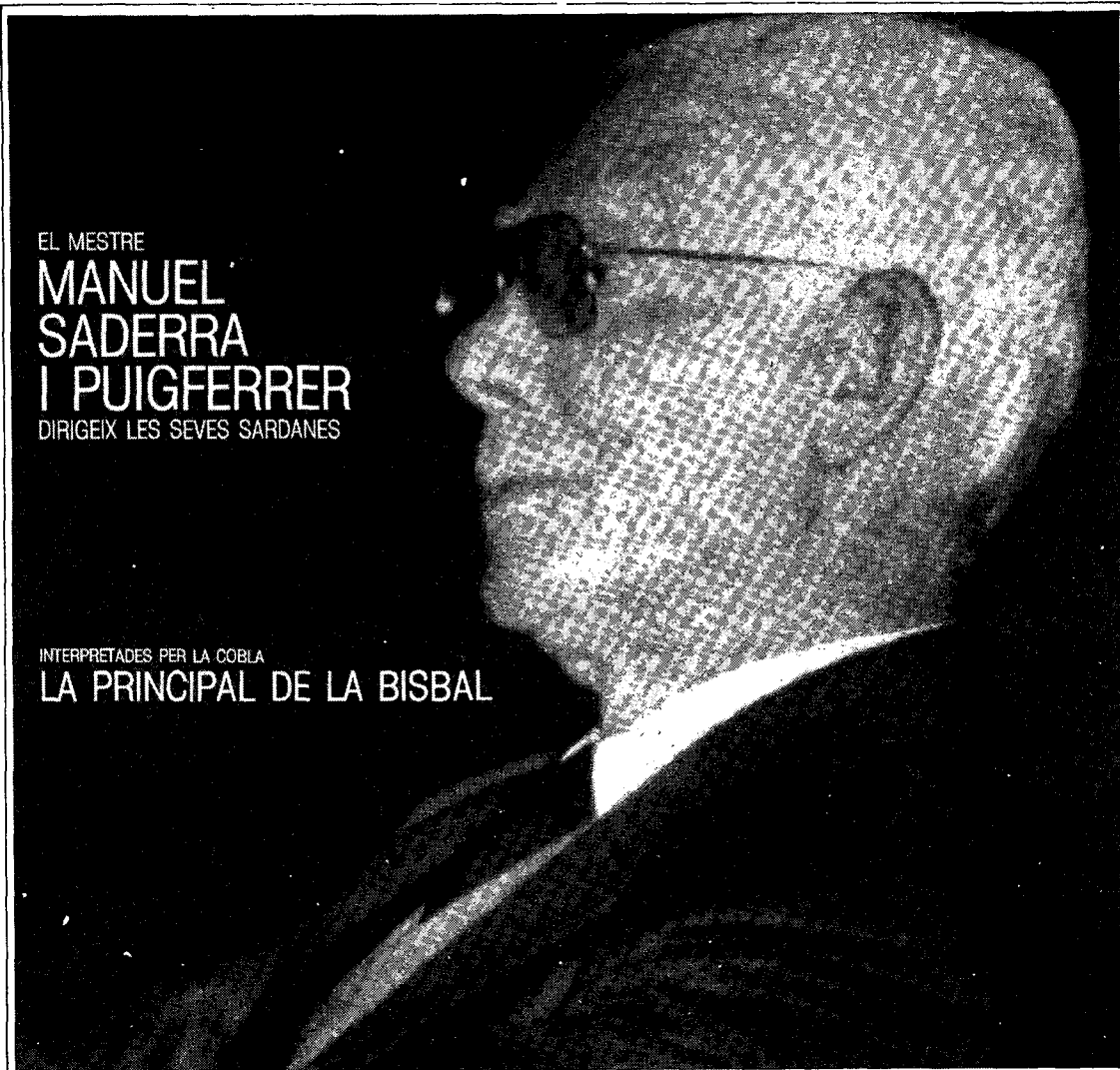
Primer enregistrament mundial d'una òpera de Salieri

No fa gaire temps ens fèiem ressò del fet que era ressuscitada una òpera del compositor italià Salieri, a Viena. Ara volem destacar que ha aparegut un disc d'una altra composició lírica, d'aquest personatge força oblidat però que una pel·lícula dedicada a Mozart ha ressuscitat tot i que Rimski-Korsakov ja en va fer memòria en el seu temps.

El concret es tracta d'una "Falstaff" segons notícia que llegim a la Revista Musical Catalana, editat per Hungaroton distribuït per Harmonia Mundi (U C 12789.91). Els intèrprets són Maria Sempléni, Jossif Gregor, Denés Gulyás, el Cor de Cambra Salieri i l'Orquestra de Cambra Salieri sota la direcció de Tomàs Pál.

Com tantes altres vegades els temes de Shakespeare —recordem Verdi— ha inspirat òperes i el compositor venecià afincat a Viena Antonio Salieri també ho aprofità.

Homenatge al mestre Manuel Saderra Puigferrer

La Caixa de Sabadell se suma a l'homenatge que el dia 23 d'abril, Diada de Sant Jordi, Banyoles reté a un fill dilecte de la vila, el mestre Manuel Saderra Puigferrer. El Foment de la Sardana de Banyoles edita un disc de sardanes ben especial: "el disc" del Mestre Saderra. Ell ha escollit les sardanes, ha assenyalat l'ordre d'interpretació, ha dirigit la cobla —la Principal de la Bisbal, cobla oficial de la Generalitat de Catalunya que dirigeix Josep Cassú—, ha escoltat les gravacions i ha explicat als músics de quina manera havien d'interpretar les seves notes.

I aquesta operació s'ha repetit tantes vegades com ha calgut per poder arribar al resultat final: poder escoltar les seves sardanes, tal com ell les volia sentir.

El disc resultant, "El Mestre Saderra i Puigferrer dirigeix deu de les seves sardanes, interpretades per la cobla La Principal de la Bisbal" ha estat una iniciativa del Foment de la Sardana de Banyoles i ha ajudat a fer-ho possible la col·laboració de la Caixa de Sabadell.

El dia 23 d'abril, a la Plaça Major de Banyoles, es feu la presentació del disc amb l'assistència del músic Manuel Saderra, el qual en signà exemplars. Hi hagué també una audició de sardanes.

LA SARDANA I LA DANSA

JOSEP VENTURA

DISTINCIONS ATORGADES PER LA INSTITUCIÓ OBRA DEL BALLET POPULAR, CONSISTENTS EN UNA PLACA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA, AMB MOTIU DE LA DIADA DE LA SARDANA 1986, FETES PÚBLIQUES A PREMIÀ DE MAR; CIUTAT PUBILLA DE LA SARDANA 1986, QUE SERAN LLIURADES ALS GUARDONATS EN EL DECURS DE L'APLEC DE LA SARDANA DE CATALUNYA A MONTSERRAT, A LA SALA D'ACTES DEL MONESTIR.

MEDALLA AL MÈRIT SARDANISTA, s'atorga, per la seva gran tasca d'ensenyament i promoció de la Sardana, feta al llarg dels anys, i en especial la que ha dut a terme entre la joventut, a JOSEF GENDRAU i XIFRÓ.

ALMORRATXA D'OR. Guardó dedicat a reconèixer la tasca d'un esbart dansaire que s'hagi distingit en el conreu i foment de la dansa tradicional de Catalunya, s'atorga a l'ESBART "VERGE BRUNA", de Barcelona.

GARLANDA D'OR. Guardó per a destacar una població que conreu-hi de consuetud la dansa secular local, s'atorga a BERGA, del Berguedà.

ROURE D'OR. Guardó a reconèixer la tasca d'una entitat sardanista que s'hagi distingit en la promoció del missatge i esperit de la Sardana, s'atorga a l'entitat FOMENT DE LA SARDANA, de l'Agrupació Cultural del Bages, de Manresa.

GUARDÓ ESPECIAL, dedicat a reconèixer la tasca d'un mitjà de comunicació a favor del foment i la divulgació de la Sardana, s'atorga a RÀDIO OLOT.

ESPAIS SARDANISTES A LA RÀDIO.— Ràdio Catalunya de Manresa (92.5 de la FM) ha iniciat recentment l'emissió d'un nou espai titulat "Ressò popular" que s'emet cada dijous, de 10 a 11 de la nit. Aquesta nova audició radiofònica abasta totes les branques de la cultura popular catalana, amb especial incidència a les activitats de les comarques del Bages, Berguedà i Solsonès.

D'altra banda, cal remarcar que el proper dia 4 de maig, l'espai "La Capona" de Ràdio Tarragona, posarà en antena la seva emissió número 1.500. Amb aquest motiu, i després de la realització d'aquest espai que s'emet cada diumenge, a les 9 del matí, a la Rambla de Tarragona hi haurà Concurs de colles sardanistes i, a les 2 de la tarda, un acte de germanor de totes les colles sardanistes locals a la Cooperativa Obrera Tarragonina.

Intel·lectual galleguista i cristià

El "Memorial Joan XXIII" a Xaime Isla

Els membres de l'Institut Víctor Seix de Polemologia, reunits a Toluges, vila de la famosa "Pau i Treva", van decidir atorgar el "Memorial Joan XXIII" corresponent al 1986 a l'intel·lectual gallec Xaime Isla Couto, nascut fa 70 anys a Santiago de Compostela i que actualment resideix a Vigo.

El motiu de la concessió del premi fou "la seva llarga tasca en defensa dels drets humans, especialment emmarcats en la realitat social y cultural gallega".

Xaime Isla Couto és acadèmic electe de l'Acadèmia Gallega des de fa 15 anys. Fou tanmateix membre del grup que ja en 1950 va fundar l'editorial Galaxia i ha promogut, dins del marc d'una mentalitat cristiana renovadora, nombroses iniciatives en els àmbits econòmic, polític i cultural. També és catedràtic jubilat de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers Industrials de Vigo i director i fundador de la "Revista de Estudios Económicos de Galicia".

El professor Isla Couto afegeix que ha treballat també en la "Sociedad de Estudios, Publicaciones y Trabajos" (SEPT), que és la que promou la versió de la Bíblia en gallec i ha treballat a favor d'una litúrgia més oberta a la cultura gallega.

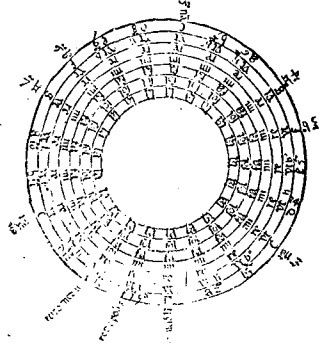
VI Curs a la Seu d'Urgell

Música antiga a Catalunya

Enguany dedicat a la interpretació en els segles XVI-XVII, tindrà lloc a la capital de l'Alt Urgell el VI Curs de música antiga. Se celebrarà del 31 d'agost al 7 de setembre propers organitzat pel Servei de Música de la Generalitat de Catalunya i és dedicat al perfeccionament d'alumnes d'aquestes matèries. Gaudirà d'uns excel·lents professors amb prestigi internacional a escala europea. El curs es completarà amb conferències i concerts a la catedral urgellitana.

VI CURS DE MÚSICA ANTIGA A CATALUNYA

VI EARLY MUSIC COURSE IN CATALUNYA
LA INTERPRETACIÓ ALS SEGLES XVI-XVII
INTERPRETATION IN THE 16th-17th CENTURIES

LA SEU D'URGELL
(Alt Urgell - Catalunya)
31 agost - 7 setembre
August 31 - September, 7th 1986

Diccionari Regina d'ús del català

Alfons Tarrida i Muntaner. Emili Pascual i Ferrando

—Un diccionari molt pràctic, que vol superar les limitacions dels vocabularis de barbarismes que són llistes de paraules.
—És alhora un vocabulari d'incorreccions, un diccionari català-castellà/castellà-català, un diccionari de sinònims.
—Molta informació sobre els mots: definicions, règim gramatical, sinònims, abundants exemples, normes d'ús, relacions de significats, etc.
—Una completa llista de gentilicis amb el nom de molts llocs dels Països Catalans i dels Estats i Nacions de tot el món.
—Un completíssim vocabulari català-castellà de vegetals i d'animals.

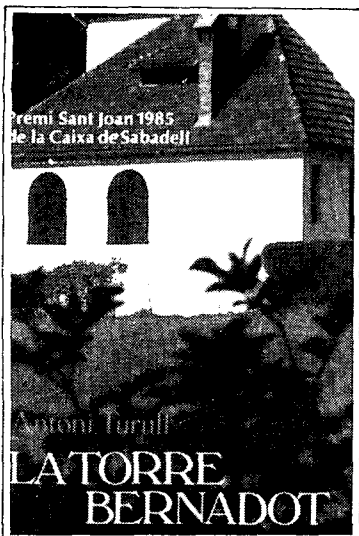
Cartoné. 12 x 17 cms. 608 pàgines.
PVP.: 1.200 ptes.

DE VENDA A LLIBRERIES
Editorial Regina - Mallorca, 87-89 - 08029 Barcelona

LLIBRES

La burguesia catalana de postguerra⁽¹⁾

"La torre Bernadot", novel·la original d'Antoni Turull, que resultà guanyadora del premi Sant Joan de novel·la catalana atorgat el 30 d'octubre de l'any passat, publicada ara especialment per als clients i amics de la Caixa d'Estalvis de Sabadell en una edició que assoleix la xifra de 60.000 exemplars, ben poc habitual en la pràctica editorial del nostre país. A part de l'edició que efectua l'Entitat, se'n farà una altra de comercial per a la seva distribució a tra-

vés dels circuits normals de venda, per tal de no impedir l'arribada d'un llibre al seu públic habitual.

Barceloní de naixença, sabadellenc de nissaga, Antoni Turull ha escrit la seva tercera novel·la, que s'afegeix a la seva producció en poesia, assaig polític i estudis literaris. "La torre Bernadot" evoca episodis d'infància i de joventut d'un noi fill d'una família de l'alta burguesia catalana als anys de la immediata postguerra espanyola, i el títol fa referència a la torre on a l'estiu es concentren les diverses branques familiars, situada a la població imaginària de Fontclara. Novel·la eminentment de la memòria, que juga tant amb allò que hauria pogut esdevenir, s'encapçala amb una citació ben explícita de Julio Cortázar: "No hay más mirar que el que en la nada alza su imagen elegida".

L'evocació dels costums i tarannàs de les dècades dels anys quaranta i cinquanta assoleix una mirada tendra envers els personatges humils, tant com una visió crítica per als poderosos que for-

men el clan familiar: d'una banda, la serventa fidel, la Pè, o el masover Claudi; de l'altra, els oncles prepotents o els cosins fatxendes; per sobre de tot, el rerafons d'una època on l'exercici del poder, en qualsevol de les seves formes, era cobejat pels interessos més diversos.

Sobre aquest canemàs es desenvolupa el tema principal: en Narcís i l'Anna, tot jugant des de petits, senten el despertar del seu primer amor, així com les contradiccions que aquest sentiment comporta a l'adolescència. La pressió de l'ambient, els seus mateixos destins, a la fi faran impossible quallar uns sentiments que apuntaven amb tota la seva noblesa i el seu tremolor, i dels quals només quedarà, amb el pas dels anys, el record dolç i la frustració d'una possibilitat. A través de l'estil, l'autor sap transmetre convenientment al lector aquest clima de subtils, ara i adés apuntant uns trets, uns caràcters o unes situacions: aparentment pot semblar que hom es troba davant un relat convencional, però si es llegeix amb atenció aviat es descobreix, ultra la crítica de costums, un to de nostàlgia i poesia i un exercici d'estil de recreació del temps; un temps, val a dir-ho, més interior que no pas històric.

Una novel·la doncs, sobre la burguesia catalana o sobre l'amor adolescent, però, per damunt de tot, una novel·la sobre el temps, tema subtil i apassionant, ben literari per altra banda, i que compta amb precedents il·lustres. Mèrit de l'autor ha estat, sens dubte, tractar-lo de manera personal, sense caure en mimetismes ni en concessions, i fent-lo alhora interessant per al lector dels nostres dies.

(1) La torre Bernadot. Antoni Turull. Edicions 62. Barcelona, 1986.

Diccionari dels crítics i negadors de la religió⁽¹⁾

KARL-HEINZ WEGER

La crítica religiosa en los tres últimos siglos

HERDER

El cristianisme sempre va estar en controvèrsia amb crítics de la fe. Però des de la il·lustració el pes de la crítica va augmentar, quan van ser els mateixos representants emponents de la vida cultural els qui van posar en dubte l'existència de Déu. Amb freqüència els cristians es van desentendre de la provocació, implicada en la crítica, amb lleugeres fórmules àpologetiques. Aquesta postura no fa justícia a la seriositat de la qüestió.

"La crítica religiosa en los tres últimos siglos" ofereix per primera vegada en forma de diccionari per autors (d'Adorno a Wittgenstein) un manual de la crítica religiosa més recent, vista en els seus representants i escoles de més relleu. D'una manera sòbria i objectiva es discuteixen els punts de partença des dels quals els diferents autors desenvolupen la seva crítica, i es valora dins del marc del seu sistema de pensament. D'aquesta manera es posa una base per a un diàleg lleial i raonable, que condueix a l'esclariment de la

pròpia postura del creient. La bibliografia al final de cada article indica uns instruments de treball per profunditzar en l'estudi dels diferents autors.

(1) KARL-HEINZ WEGER - "La crítica religiosa en los tres últimos siglos-Diccionario de autores y escuelas" - 1986. Editorial Herder - Barcelona.

Memorial d'un gran pedagog desconegut

Centenari del naixement d'Eladi Homs

S'escau enguany el centenari del naixement d'un renovador de la pedagogia catalana: Eladi Homs i Oller. Nascut a Valls el 27 de febrer de 1886 fou becat per l'ajuntament de Barcelona el 1907 perquè estudiés als EEUU durant tres anys el funcionament de les Escoles Normals i els sistemes pedagògics vigents. De retorn a Catalunya dugué a terme una important tasca en la catalanització de l'ensenyament tot introduint-hi importants millores pedagògiques. Publicà diferents llibres i material escolar renovat, i, a més, aprofundí en trobar nous sistemes d'alfabetització d'adults.

A partir de 1939 fou marginat per les noves autoritats i morí en 1973 a Rubí.

Amb motiu del centenari l'ajuntament de Valls, l'Institut d'estudis valencs, les diputacions de Tarragona i Barcelona i la Generalitat de Catalunya han editat un interessant fulletó explicatiu.

El Chicago que va conèixer l'Eladi Homs (1907-1910)

GUIÓ I DIBUIX
ELOY M. LANZAS

OFICINA MUNICIPAL D'INFORMACIÓ
ÀREA DE GOVERN, REGIM INTERIOR I RELACIONS CIUTADANES
AJUNTAMENT DE VALLS
1986

MÚSICA

S'edita un disc d'obres de Moreno Gans

L'Ajuntament d'Algemesí (Ribera Alta) ha editat recentment un disc en què el pianista Perfecte Garcia Chornet interpreta diverses peces del músic Josep Moreno Gans. Aquest va néixer a Algemesí l'any 1879 i va cursar els seus estudis a Madrid, al reial conservatori superior de música d'aquella ciutat. El músic valencià va morir l'agost d'ara fa deu anys en un poble proper a la Corunya. El disc, que recull peces per a piano, és un homenatge de l'Ajuntament a Moreno Gans.

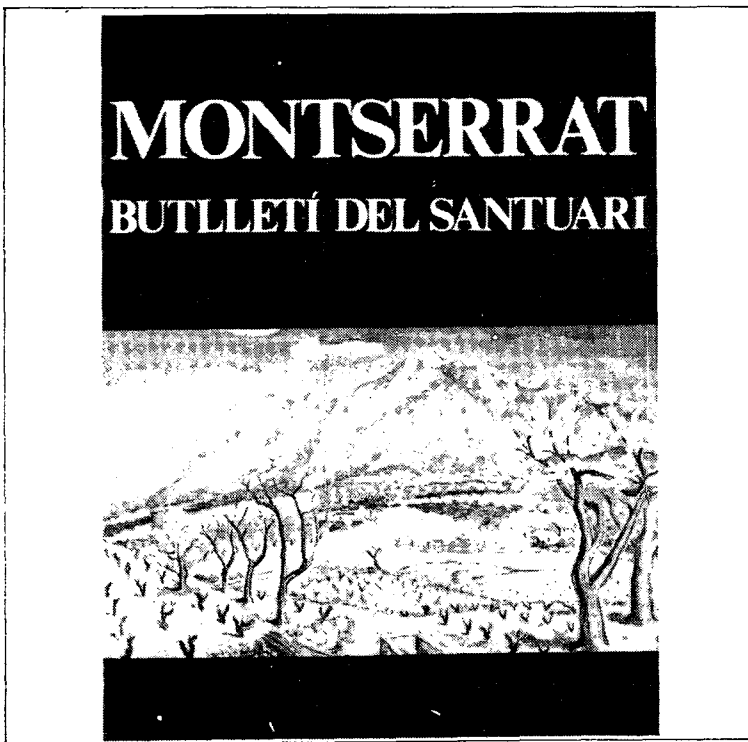
Concert mensual a Caldes de Montbui

El Patronat Municipal de Música (Escola de Música) "Joan Valls", de Caldes de Montbui, anuncia un concert pel proper dia 17 dintre del cicle de programació mensual que conjuntament amb altres poblacions s'organitza. Aquesta volta el duo Angel Solé —piano— i Vicenç Prats —flauta— interpretaran obres de J.S. Bach, B. Bartok, F. Poulenc i S. Prokofiev.

El recital tindrà lloc a les 10 de la nit al Casino de Caldes.

El Sindicat Musical de Catalunya demana la dimissió de Maria Aurelia Capmany

El Sindicat Musical de Catalunya ha tramés una carta a l'alcalde de Barcelona Pasqual Maragall, en la qual demana la dimissió de Maria Aurelia Capmany per "la lamentable situació" de la música a Barcelona. El sindicat destaca el suport de la Cultura al **playback**, les seves crítiques al professionalisme dels músics i la seva proposta de contrastar alumnes del conservatori amb retribucions simbòliques.

MONTSERRAT. — Butlletí del Santuari, en el seu darrer número de l'any passat, i que ha aparegut no fa gaire, presenta un tema monogràfic, tot fent memòria de l'abat Miquel Muntades, el gran restaurador del Santuari, home providencial que actuà després dels malastres del segle XIX. Muntades és presentat com animador de la vida monàstica (P. Adalbert Franquesa); en les seves relacions amb el bisbe Urquinaona (P. Maur M. Boix); i la seva intervenció en les festes del Mil·lenari de 1880 (P. Cebrià Baraut). Un quart article detalla la bibliografia del mateix abat. Segueixen les seccions habituals: crònica, pregàries d'ofrena; catàleg de retaulons; flora de la muntanya i dades meteorològiques de Montserrat.

A més, en la llista de peregrins i visitants s'explica l'estada del polític democrata-cristià italià Francesco Cossiga, president del Senat d'aquell país i que poc més tard fou elegit president de la República.

A la portada de la publicació s'hi reproduïu un oli de Ramon Rogent de 1947.

FILATÈLIA

Per JOSEP ESCALADA

Del 9 al 18 d'octubre d'enguany, se celebrarà a Còrdova (Andalusia), una Exposició Filatèlica dintre dels actes del XII Centenari de la Mesquita de Còrdova. Ocuparà 1.700 metres quadrats a l'interior de les naus de la primera mesquita, construïda per Abderraman I, i sobre bona part de l'ampliació ordenada per Abderraman II. L'entrada dels visitants serà per la porta "de los visires". L'exhibició quedarà separada de la resta del temple per una paret provisional, electrònicament vigilada per raons de seguretat. El dia abans de la inauguració, es posarà a la venda una fulleta postal (oficial), d'un valor de 17 ptes., i un tiratge de 4.000.000 ex., i que sense dubte tindrà com a motiu gràfic aquesta joia d'art que és la Mesquita.

JEROGLÍFIC

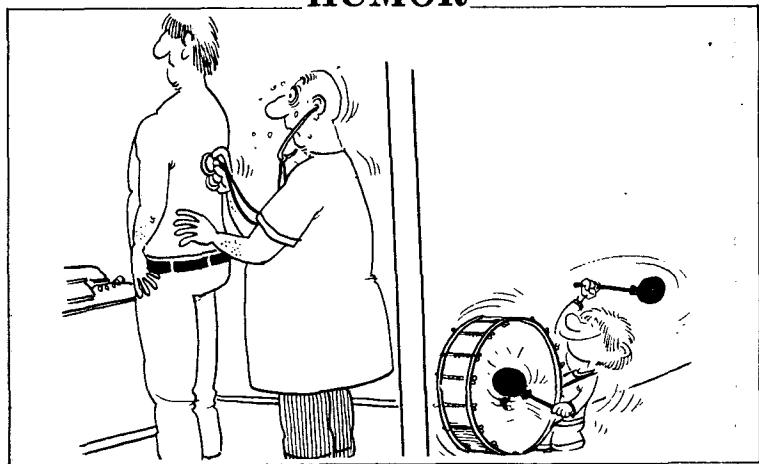
Per SNOB

QUE VISTOSA ES LA...

GIN

Solució al n.º 344 PERDIU
P R DIU

HUMOR

XI VIATGE A TERRA SANTA

Organitzat per l'Associació Bíblica de Catalunya del 17 al 26 de setembre de 1986

Visita molt completa dels llocs bíblics. Pensió completa, incloses totes les despeses (viatge, excursions, entrades, impostos, propines...).

PREU: 120.000 ptes.

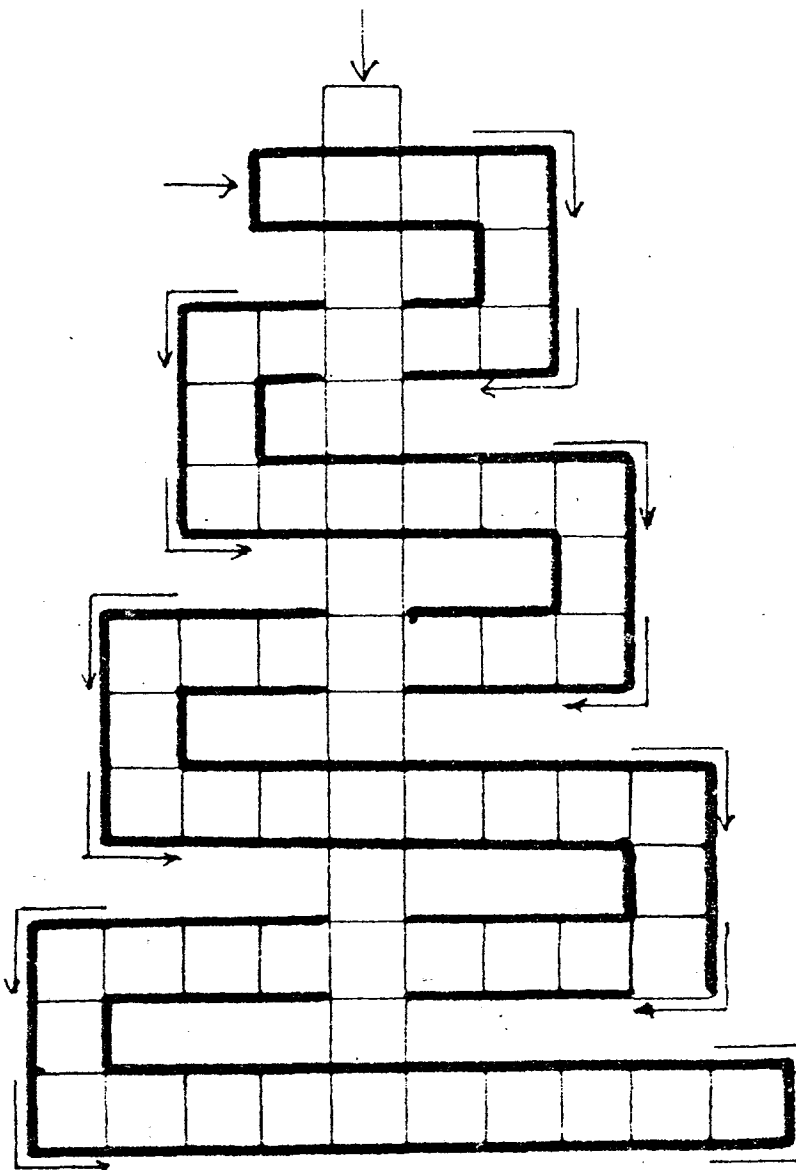
Per a més informació i programes detallats dirigiu-vos a:

ASSOCIACIÓ BÍBLICA DE CATALUNYA
Arquebisbat. Pla de Palau, 2. 43003 TARRAGONA
Tel. (977) 23 34 12 (de 10 a 1 del matí).

ENCREUATS

Per ROSA COLLELL

LA SERP

Hi ha una vertical que és un sol mot i la resta consisteix en seguir les sagetes com la serp enrotllada.

VERTICAL: Doctrina segons la qual hom pot atènyer en aquesta vida la perfecció moral i religiosa.

1.- Consonant. 2.- Prega. 3.- Estimo. 4.- Els que no tenen pare ni mare. 5.- Terme usat en tennis. 6.- Conjunt de tecles. 7.- Riu del Principat. 8.- Relatiu o pertanyent als rabins. 9.- Motor que impulsa la sang. 10.- Tornar a la vida. 11.- Sobirà. 12.- Naturals d'una nació europea. 13.- Germana religiosa. 14.- Poblet de la Selva.

La vertical: Perfeccionisme.

1.- P. 2.- Resa. 3.- Amo. 4.- Orfes. 5.- Set. 6.- Teclat. 7.- Ter. 8.- Rabínic. 9.- Cor. 10.- Reanimar. 11.- Rei. 12.- Iugoslaus. 13.- Sor. 14.- Riudellots.

XESC SOLIU

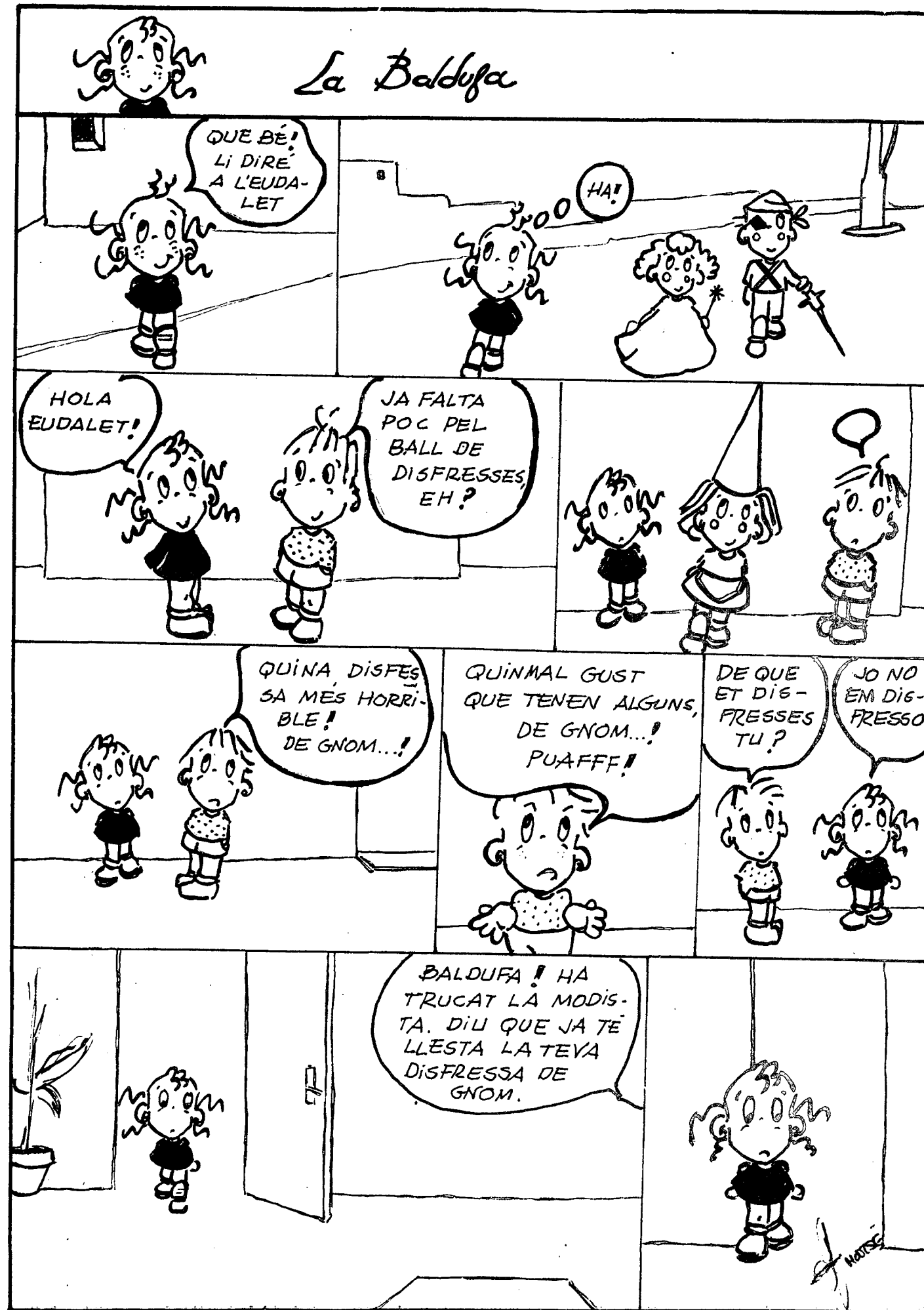
"EL SENY D'UN POBLE"

Demaneu-lo a la vostra llibreria.

¡¡PROPERA OBERTURA!!

Residència 3ª edat "Pedrell"

- Torre amb ampli jardí. (Al costat de l'Església de Sant Antoni de Pàdua) Barcelona.
- Direcció mèdica.
- Curtes i llargues estances.
- Informació: Tel. 254 30 34. 10 h.- 13 h.

L'EXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

Any V N.º 303

Històries d'Eixerits

Els maldecaps d'en Pere

En Pere és un amic meu. Està preocupat. Ell diu que estudia i que entén allò que estudia, però... És molt tímid, em sembla, i quan els "profes" li pregunten, o fem alguna prova, es posa molt nerviós. És com si de cop i volta no sabés res.

Tots els de la classe l'estimem. És un bon company i un bon amic. Quan li demanes un favor, no diu mai que no, i sempre està a punt d'escoltar-te i d'ajudar-te.

Quan algun dia, ens reunim tres o quatre companys per preparar les lliçons, els deures o la matèria per a una prova, en Pere sap tant com nosaltres. Però, després, a l'hora de dir-ho o fer-ho, s'atabala.

Els "profes", generalment, no estan per romanços. Passa que n'hi ha alguns que podrien estudiar molt més, i no ho fan, i fer-los cas de les excuses, seria fomentar la mandritis.

L'altre dia, un grup anàrem a parlar amb dos "profes", per explicar-los que en Pere és un bon estudiant, però que... etc. Anà bé. Des d'aquell dia, una vegada a la setmana tenen una conversa amb en Pere.

Es veu que la cosa rutlla. En Pere està més content. Nosaltres també. Els nois i noies hem de procurar no tenir maldecaps inútils; i que la veritat, sense trampes, d'allò que som i fem, sigui reconeguda. Ànims, amic Pere.

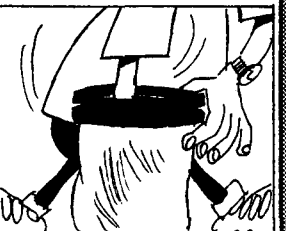
JOAN BARRETINA

PRIMERA
AVENTURA
*
DE COM JOAN
TROBA LA
BARRETINA
*
CAPÍTOL
III

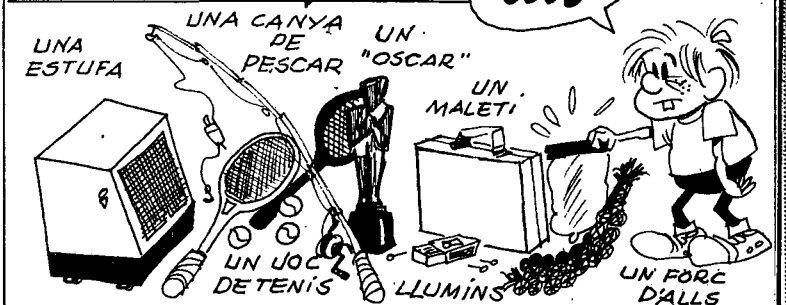
VIST D'APROP, L'OBJECTE ERA
UNA MENA DE BOSSA.

EN JOAN HI FIGA
LA MA PER
VEURE QUE HI
HA.

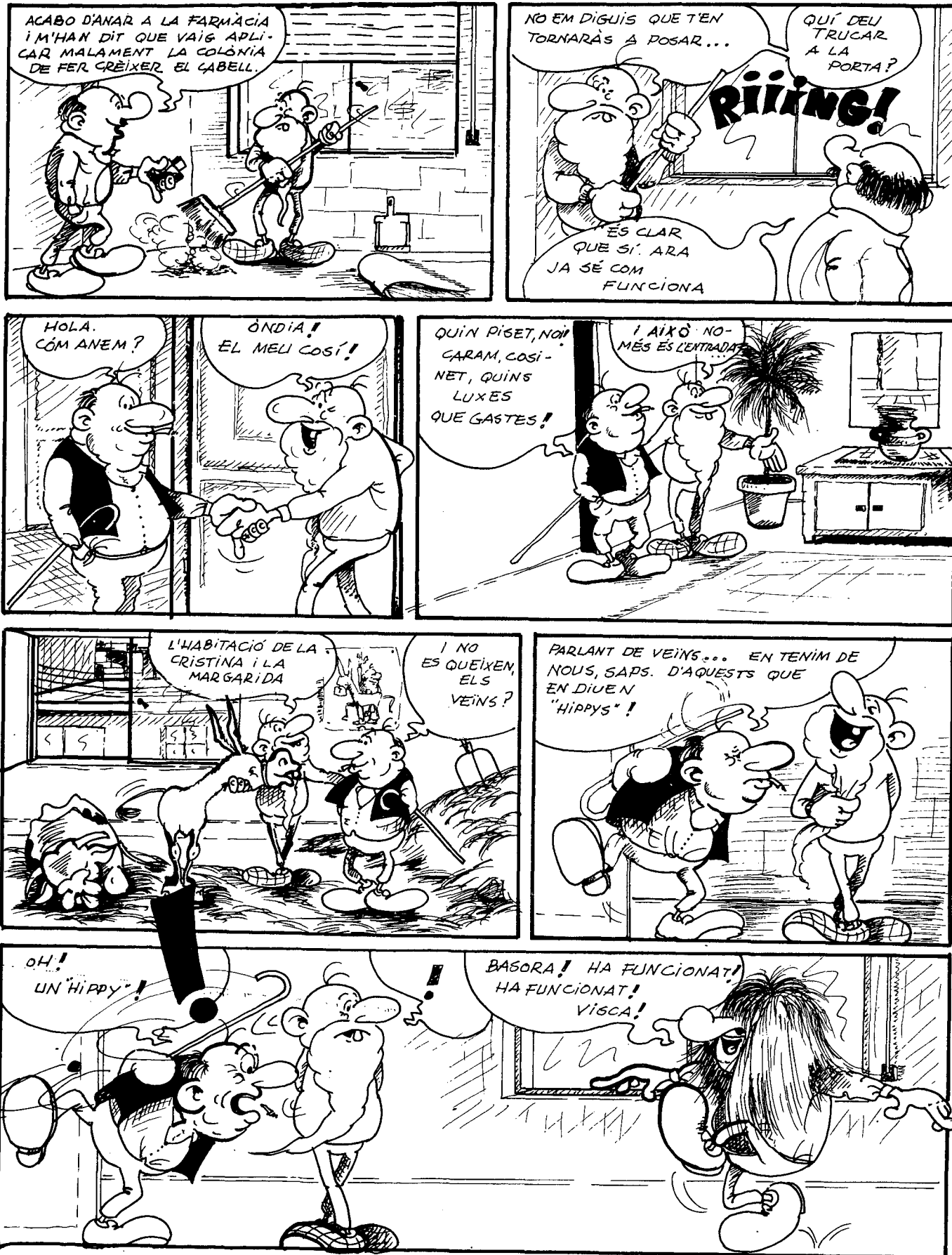
I TREU, DE DINS D'UNA COSA TAN
PETITA, TOT AIXÒ: ?

L'Eixerit

- SEGUIRÀ -

EN BADOSA i EN BASORA

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons Sant Lluç, capítol 24, versets del 46 al 53 (Lc 24: 46-53).

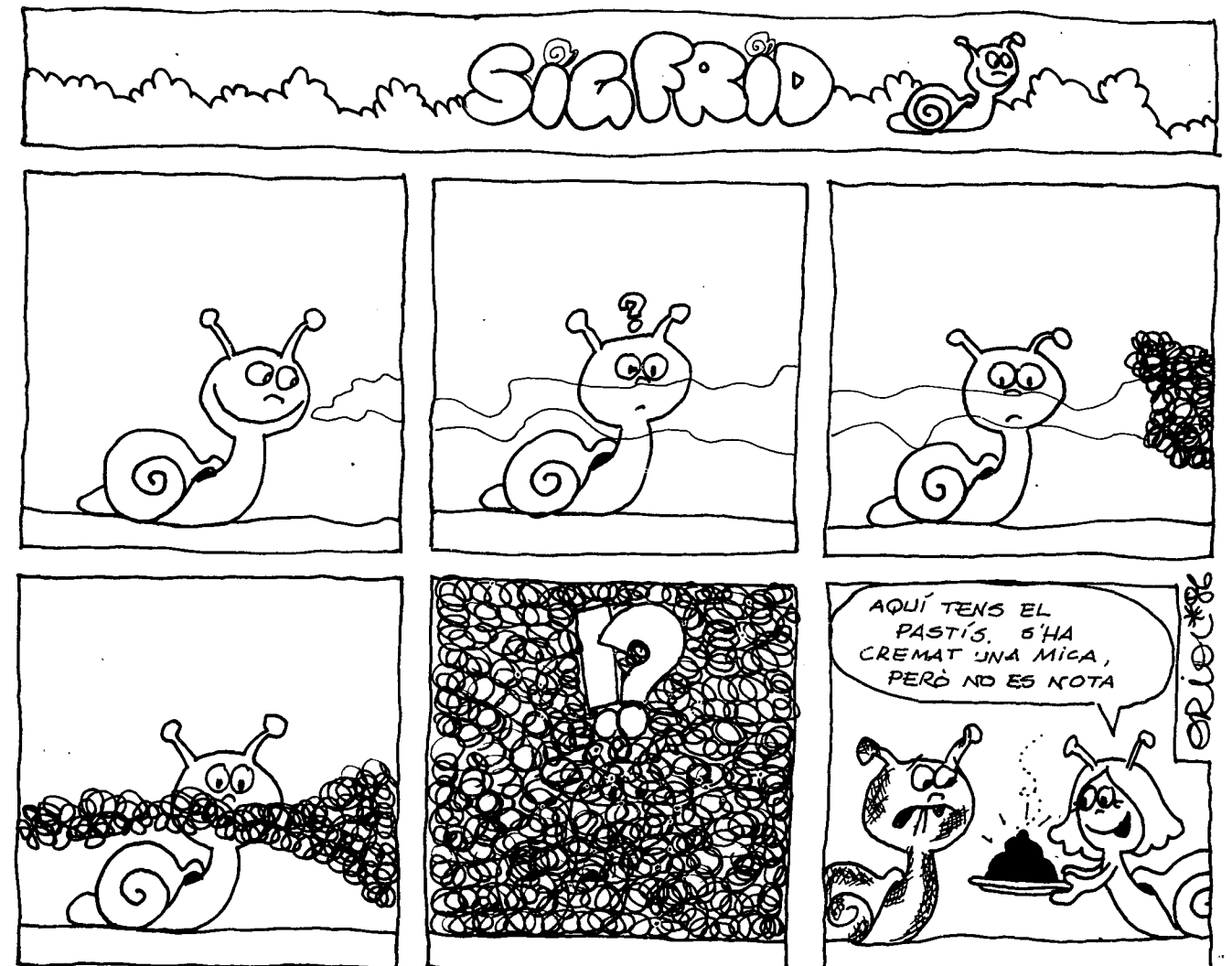
Reflexionem:

1. Jesús, abans de separar-se físicament dels Apòstols i deixebles, els explica, una vegada més, com havien predit els Profetes, havia de patir i morir. I després, **RESSUSCITÀ**. Així es realitzà la **SALVACIÓ** de tots els homes i de tots els pobles.

2. Jesús els recorda com ells han de continuar proclamant arreu del món les seves **PARAULES** i **FETS** perquè tothom conegui l'Evangeli, puguin rebre el do de la fe i ser batejats. Per a portar a terme aquesta missió els promet la força de l'Esperit Sant. Així seran testimonis del què Ell va dir i va fer.

3. Jesús s'acomiada d'ells, i ells resten plens d'alegria, veient Jesús vivent i ressuscitat, i enviats a ser missatgers del seu evangeli i de la seva salvació. Nosaltres, els nois i noies cristians, som també, d'alguna manera, enviats per Jesús a ser testimonis de l'amor amb què ens estima i ens salva.

El mossèn

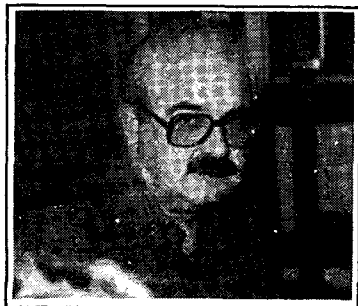

DIUMENGE - 11

- 10.45 Matinal a TV3.
12.45 Fi d'emissió.
15.00 Telenotícies.
15.30 Charlie Brown i Snoopy.
16.00 La pel·lícula del diumenge:
"The tornat a trobar".
17.30 Els ducs d'Hazzard:
"La Molly dels aiguamolls".
18.30 Digui, digui... (25)
18.45 Identitats:
Carlota Soldevila.
19.45 El vici de cantar.
20.30 Telenotícies.
21.00 30 minuts.
21.30 Tenko.
22.30 The young ones. (Els joves):
Cap. 12 i últim.
23.00 Gol a gol.
24.00 Fi d'emissió.

DILLUNS - 12

- 13.30 TV3, segona vegada. Gol a gol.
14.30 Telenotícies.
15.15 Crònica de Korsbaek:
"El viatjant".
16.00 Digui, digui... (56)
19.00 Fes flash.
19.35 Joc de Ciència - Magazine.
20.05 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Informatiu cinema.
21.30 Cinema 3:
Les germanes alemanes".

- 23.30 Arsenal.
24.00 Telenotícies.
00.30 Fi d'emissió.

DIMARTS - 13

- 13.45 TV3, segona vegada. Joc de Ciència. 30 minuts.
14.30 Telenotícies.
15.15 Crònica de Korsbaek:
"El veí".
16.00 Aula visual.
19.00 Fes Flash.
19.35 El dia dels trífids:
Cap. 3.
20.05 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Allo, allo - Ep. 10.
21.30 Àngel Casas Show.
23.15 Dimensió desconeguda:
"El cervell central de la casa Whipple".
23.45 Telenotícies nit.
24.00 Fi d'emissió.

DIMECRES - 14

- 13.30 TV3, segona vegada. "Trossos" -
Curar-se en salut.
14.30 Telenotícies.
15.15 Crònica de Korsbaek:
"El primer mes".
16.00 Aula visual.
19.00 Digui, digui... (56).
19.15 Fes Flash.
19.35 El dia dels trífids: C. 4
20.30 Telenotícies.
21.00 Magnum:
"La gran ventada".
22.00 Pel·lícula:
"Un parell de sabates del 32".
23.30 Telenotícies nit.
23.45 Fi d'emissió.

DIJOUS - 15

- 13.30 TV3, segona vegada. Informatiu
cinema. Àngel Casas Show.
14.30 Telenotícies.
15.15 Crònica de Korsbaek:
"La tia soltera".
16.00 Aula visual.
19.00 Fes Flash.
19.15 Olíana Molls.
19.35 El dia dels trífids. Cap. 5.
20.05 Filiprim.
20.30 Telenotícies.
21.00 Tendrà és la nit:
Cap. 6 i últim.
22.00 Curar-se en salut.
22.30 A tot esport.
24.00 Telenotícies nit.
00.15 Fi d'emissió.

DIVENDRES - 16

- 13.30 TV3, segona vegada. A tot esport.
14.30 Telenotícies.

- 15.15 Crònica de Korsbaek:
"La ruïna d'un home".
16.00 Aula visual.
19.00 Fes flash.
19.35 Botó Flux.
20.00 L'ofici d'aprendre.
20.30 Telenotícies.
21.00 Històries imprevistes:
"Mort de matinada".
21.30 Trossos.
22.15 Max Headroom.
22.45 Telenotícies nit.
23.00 Cinema de mitjanit:
"Les camissards".
00.40 Fi d'emissió.

DISSABTE - 17

- 15.00 Telenotícies.
15.30 Els barrufets.
16.00 Buck Rogers en el segle XXV:
"La ciutat amenaçada II".
17.00 Olíana Molls.
17.30 Poltrona exprès.
17.45 La dona bionica:
"Max".
18.30 Esports en acció.
20.00 Vida salvatge.
20.30 Telenotícies.
21.00 Vostè jutja.
22.30 Galeria oberta.
00.30 Fi d'emissió.

DIUMENGE - 11

- 8.30 "Mèxic 86".
9.30 Concert.
10.30 Santa Missa - El dia del Senyor.
11.30 Poble de Déu.
12.00 Estudi Estadi.
15.00 Telediari 1.
15.35 Els petits:
"Un diminuto ganador".
16.00 Autopista vers el Cel:
"De pura sangre".
16.50 Volta Ciclista a Espanya.
17.50 Pumuky.
18.15 Els arxius del temps.
18.45 Avanç Estudi Estadi.
18.50 De 7 en 7.
19.10 Punt de trobada.
20.05 Curses de caballs.
20.30 Telediari 2.
21.05 Volta ciclista a Espanya.
21.15 Furia d'Àngels. Ep. 3.
22.10 Altres pobles.
23.10 Estudi Estadi.
00.35 Comiat.

DILLUNS - 12

- 7.30 Bon dia.
9.05 Posada a punt.
9.25 La bossa de la compra.
9.40 Els rics també ploren - Ep. 86.
10.05 Estudi estadi.
11.35 Dinastia - Ep. 85.
12.30 Connexió amb Sant Cugat.
12.30 Tres per quatre.
13.00 Crear i viure.
14.00 L'informatiu.
15.00 Connexió amb Madrid.
15.00 Telediari - 1ª ed.
15.35 A mitges:
El estrangulador".
16.30 Volta ciclista a Espanya.
17.30 D'aquí cap allà.
17.55 Hola nois!
18.05 Barri Sésamo.
18.30 L'espill màgic.
19.00 Toros.
21.00 Telediari - 2ª ed.
21.35 Volta ciclista a Espanya.
21.50 Mitja taronga:
El novio de mamá".
22.20 Corrupció a Miami:
"El regreso de Calderone".
23.15 Viure cada dia.
00.10 Telediari - 3.
00.40 Telesport.
00.50 Comiat.

DIMARTS - 13

- 7.30 Bon dia.
9.05 Posada a punt.
9.25 La bossa de la compra.
9.40 Els rics també ploren - Ep. 87.
10.05 Viure cada dia.
11.00 D'aquí cap allà.
11.30 Dinastia - Ep. 86.
12.30 Connexió amb Sant Cugat.
12.30 Tres per quatre.
13.30 L'armari dels 7 calaixos.
14.00 L'informatiu.
15.00 Connexió amb Madrid.
15.00 Telediari - 1ª ed.
15.35 A mitges:
"Ponerse en forma".
16.30 Volta ciclista a Espanya.
17.55 Hola nois!
18.05 Barri Sésamo.
18.30 Els Electrofollets.
19.00 Objectiu-92.
20.00 Els comptes clars.
20.30 Telediari - 2ª ed.
21.05 Volta ciclista a Espanya.
21.20 Especial Joan Manuel Serrat.
22.15 Tristesa de amor:
"Corazones en vivo".
23.15 A portada.
23.45 Telediari - 3ª ed.
00.15 Telesport.
00.25 Testimoni.
00.30 Comiat.

DIMECRES - 14

- 7.30 Bon dia.
9.05 Posada a punt.
9.25 La bossa de la compra.
9.40 Els rics també ploren - Ep. 88.
10.05 Punt de trobada.
10.55 Val més prevenir.
11.30 Dinastia. Ep. 87.
12.30 Connexió amb Sant Cugat.
12.30 Tres per quatre.
13.30 Passarel·la a l'èxit.
14.00 L'informatiu.
15.00 Connexió amb Madrid.
15.00 Telediari - 1ª ed.
16.30 Documental.
17.30 Lletxa menuda.
17.55 Hola nois!
18.00 Barri Sésamo.
18.30 Els ossos amorosos.
19.00 A mitja tarda.
19.30 Tocata.
20.30 Telediari - 2.
21.05 Punt i apart.
21.15 L'home i la terra.

- 21.45 Sessió de nit:
"Emilia, parada y fonda".
23.40 Telediari - 3ª ed.
00.10 Telesport.
00.20 Comiat.

DIJOUS - 15

- 7.30 Bon dia.
9.05 Posada a punt.
9.25 La bossa de la compra.
9.40 Els rics també ploren - Ep. 89.
10.05 Fi de segle.
11.35 Dinastia. Ep. 88.
12.30 Connexió amb Sant Cugat.
12.30 Tres per quatre.
13.30 Jo estimo la tele.
14.00 L'informatiu.
15.00 Connexió amb Madrid.
15.00 Telediari - 1ª ed.
15.35 Falcon Crest:
"Muerte calculada".
16.30 Especial informatiu.
17.30 L'art de viure.
17.55 Hola nois!
18.05 Barri Sésamo.
18.30 El quiosc.
19.00 Escollir una professió.
19.30 Al mil per mil.
20.00 MASH:
"El señor y la señora qué?".
20.30 Telediari - 2ª ed.
21.05 Punt i apart.
21.15 Èxit - Ep. 4.
22.15 Dijous a dijous.
23.40 Telediari - 3.
00.10 Telesport.
00.20 Comiat.

DIVENDRES - 16

- 7.30 Bon dia.
9.05 Posada a punt.
9.25 La bossa de la compra.
9.40 Els rics també ploren - Ep. 90.
10.05 Dijous a dijous.
11.30 Dinastia. Ep. 89.
12.30 Connexió amb Sant Cugat.
12.30 Tres per quatre.
13.30 Roba neta, roba bruta.
14.00 L'informatiu.
15.00 Connexió amb Madrid.
15.00 Telediari - 1ª ed.
15.35 Falcon Crest:
"Extraños".
16.30 Hípica.
17.30 Un país de sagitari.
17.55 Hola nois!
18.05 Barri Sésamo.
18.30 Bàsquet.
20.00 Al galop.
20.30 Telediari - 2ª ed.
21.05 Punt i apart.
21.15 Aquesta nit, Pere:
22.50 Pabellons llunyans - Ep. 5.
23.50 Telediari - 3ª ed.
00.20 Telesport.
00.25 Comiat.
00.30 Programació especial cinema
de mitja nit:
"Performance".
01.55 Comiat.

DISSABTE - 17

- 8.30 La nostra setmana.
9.30 Aquesta nit, Pere.
10.55 La bola de cristall.
12.30 Loteria.
13.30 Gent jove.

- 15.00 Telediari - 1.
15.35 Els petits.
16.05 Primera sessió:
"Sueño dorado".
18.00 La pantera rosa.
18.30 Imatges cinematogràfiques
d'una vida.
19.30 La fugida de Colditz:
"Señor, que no llueva".
20.30 Telediari - 2.
21.05 Teleobjectiu.
22.30 Dissabte cinema:
"El gran Gatsby".
01.15 Comiat.

DIUMENGE - 11

- 10.30 Santa Missa.
11.30 Miramar esportiu.
14.00 Recull informatiu.
15.30 Connexió amb Madrid.
15.30 Retransmissió esportiva.
17.00 Estrenes TV:
"Mar de ambar".
18.45 Els Fraguels.
19.10 Moments.
20.05 Wagner - Ep. 7.
21.05 El dominical.
22.10 Diumenge cinema:
"El trio infernal".
23.50 De moda.
00.20 Comiat.

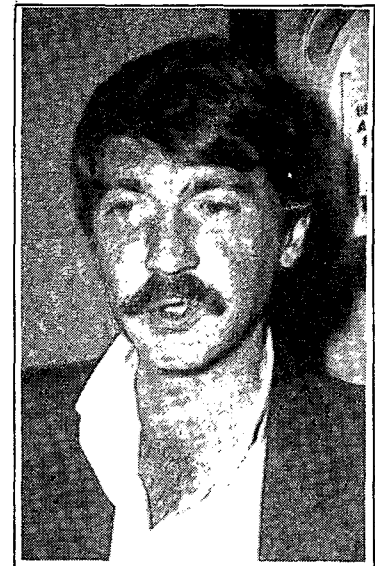
DILLUNS - 12

- 17.00 D'ací d'allà.
17.30 Berenar a Sant Cugat.
18.30 Picajocs de l'avi.
19.00 Connexió amb Madrid.
19.00 Agenda Informativa.
19.15 Curs de francès. Ep. 9.
19.30 Mans artesanes.
19.45 Mirar un quadre.
20.05 L'hora de Bill Cosby. Ep. 15
20.30 La nit del cinema:
"La patrulla".
23.30 Últimes preguntes.
24.00 Metròpolis.
00.30 Comiat.

DIMARTS - 13

- 17.00 Digui, digui. (25)
17.30 Berenar a Sant Cugat.
18.30 La petita Polon (22).

- 19.00 Connexió amb Madrid.
19.00 Agenda Informativa.

- 19.15 Curs de francès. Ep. 10.
19.30 Mans artesanes.
19.45 Mirar un quadre.
20.05 Planta baixa.
21.00 Jenny - Ep. 3.
22.15 Documents TV.
23.15 Pop-Rock.
23.45 "Tendido cero".
00.15 Metròpolis.
00.45 Comiat.

DIMECRES - 14

- 17.00 D'ací d'allà.
17.30 Berenar a Sant Cugat.
18.30 La petita Polon (23).
19.00 Connexió amb Madrid.
19.00 Agenda Informativa.
19.15 Curs de francès. Ep. 9.
19.30 Mans artesanes.
19.45 Mirar un quadre.
20.05 Amb les mans a la massa.
20.35 El plumier.
21.05 Fi de segle.
22.35 Temps moderns.
23.30 Embolic - Ep. 48.
23.55 Temps de creure.
00.10 Metròpolis.
00.40 Comiat.

DIJOUS - 15

- 17.00 Jo estimo la tele.
17.30 Berenar a Sant Cugat.
18.30 Picajocs de l'avi.
19.00 Connexió amb Madrid.
19.00 Agenda informativa.
19.15 Curs de francès. Ep. 10.
19.30 Mans artesanes.
19.45 Mirar un quadre.
20.05 A-uan-ba-buluba-balam-bambu.
21.05 Fila 7.
22.10 Cine Club:
"El ángel azul".
24.00 Metròpolis.
00.30 Comiat.

DIVENDRES - 16

- 17.00 Enric, parada i fonda.
17.45 Produccions de TVE a Catalunya.
18.30 Tres i no res (26).
19.00 Connexió amb Madrid.
19.00 Agenda informativa.
19.15 01 Curs de francès.
19.30 Mans artesanes.
19.45 Mirar un quadre.
20.05 Així és Hollywood.
20.30 El cinema:
"El poder del deseo".
22.25 Seleccions Mundial. Mèxic 86.
23.25 Jazz entre amics.
00.25 Metròpolis.
00.55 Comiat.

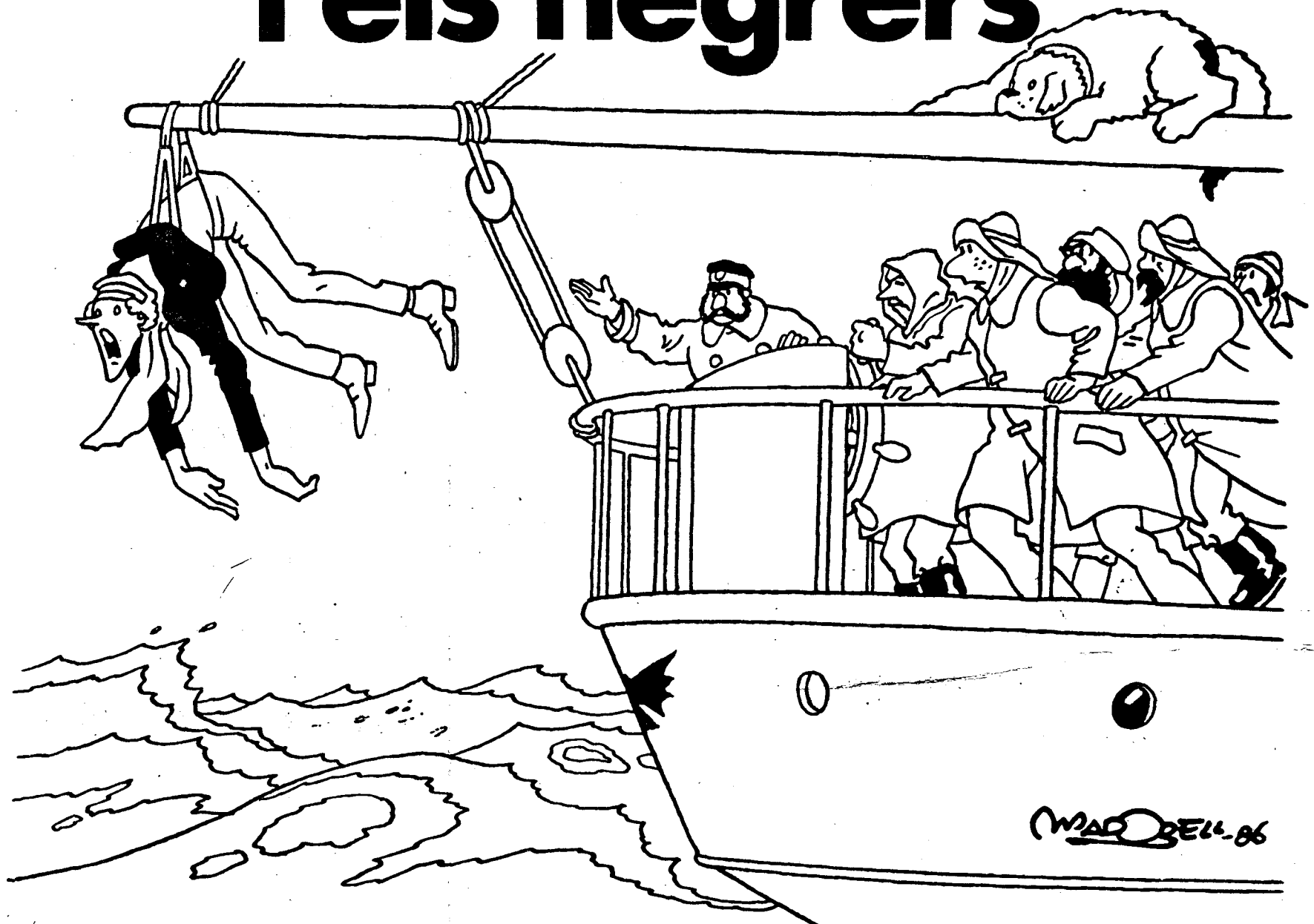
DISSABTE - 17

- 10.30 Les aventures de Tom Sawyer
(1).
11.00 Tres i no res (27).
11.30 Digui, digui (56).
11.45 Pleitaguensam.
12.15 Nofret la bella amb Terenci
del Nil.
13.00 Jazz (1).
13.30 Una parella al vostre gust (1).
14.00 Recull informatiu.
15.00 135 escons.
15.30 Reportatge.
14.00 Connexió amb Madrid.
16.00 Estadi 2.
21.00 La finestra electrònica:
"Una escritura de mujer azul
pálido".
23.00 Teatre Real.
00.30 Comiat.

nou "còmic"

R. FOLCH I CAMARASA

EN MASSAGRAN i els negrers

Col·lecció "MASSAGRAN"

Guió: Ramon Folch i Camarasa

Dibuixos: Josep M. Madorell

Volums publicats:

- Aventures extraordinàries d'en MASSAGRAN
- Aventures ENCARA MÉS extraordinàries d'en MASSAGRAN
- EN MASSAGRAN i el quadrat màgic
- EN MASSAGRAN al POL NORD
- EN MASSAGRAN i els negrers (NOVETAT Sant Jordi 86)

En preparació: EN MASSAGRAN i el bruixot blanc

EDITORIAL CASALS

ESPECIALITZADA EN LLIBRES DIDÀCTICS

MATERNAL-PARVULARI-EGB-BUP

Casp, 79 - Tels. 245 72 03/04 - 08013 Barcelona